

กระบวนทัศน์ทางจริยธรรมของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
Ethical Paradigms of Prince of Songkla
University's Students

เลขที่ LB10815 844 2545 9 21
Bib Key 226597

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องกระบวนการทัศนทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นี้ ผู้วิจัยทำการศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อจะแสวงหาคำตอบที่ว่ามหาวิทยาลัยเปิดทำการสอนมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 34 ปีแล้ว ได้ผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมจำนวนมาก บัณฑิตที่ผลิตออกไปเหล่านั้นเป็นผู้ที่จริยธรรมดีงามหรือไม่

จากจุดมุ่งหมายดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาโดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ 2 ประการคือ

1. สัมภาษณ์กระบวนการทัศนทางจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะต่างๆ ที่มีผลการศึกษาอยู่ในระดับสูง ปานกลางและต่ำ
2. เปรียบเทียบกระบวนการทัศนทางจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยจำแนกไปตามชั้นปีที่ 1 ปีสุดท้ายและตามรายคณะ

นอกจากวัตถุประสงค์ของการศึกษา 2 ประการข้างต้น เพื่อให้การศึกษามีความสมบูรณ์และเกิดประโยชน์มากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเพิ่มขึ้นอีก 2 ประการคือ

1. การสร้างจริยธรรม
2. การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เพื่อสร้างเครื่องมือวัดที่มีคุณภาพสูง และเสนอแนะข้อสมมติฐานทางด้านจริยธรรม

การได้มาซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ และปัตตานี หน่วยศึกษาได้แก่ หน่วยงานที่มีหน้าที่ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีทั้ง 2 วิทยาเขต ซึ่งมี 12 คณะกับ 1 วิทยาลัย

ประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ประชากรได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 และปีสุดท้ายของทั้ง 13 หน่วยศึกษา ในปีการศึกษา 2544 จากนั้นจึงคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ Yamane Taro ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 96.6 คำนวณกลุ่มตัวอย่างได้ 811 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 10.66 ของจำนวนประชากรทั้งหมด จากนั้นจึงคัดเลือกตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตามสัดส่วน (Quota Sampling)

การสร้างแบบสอบถาม งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบเพื่อให้มีคุณภาพสูง โดยแต่ละข้อคำถามมีค่าอำนาจจำแนก 0.30 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อถือได้ร้อยละ 95.54

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) t - test, F - test และการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ผลจากการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกคณะที่มีเกรดสูง ปานกลาง และต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยของจริยธรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และทั้ง 3 กลุ่มมีคะแนนจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นของจริยธรรมสูงที่สุดหรือชั้นที่ 5

2. นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทุกคณะที่มีเกรดสูง ปานกลาง และต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยของจริยธรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยกลุ่มเกรดสูงจะอยู่ในชั้นที่ 5 (หรือสูงที่สุด) ส่วนกลุ่มเกรดปานกลางและต่ำจะอยู่ในชั้นของจริยธรรมชั้นที่ 4 (หรือสูง)

3. เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย พบว่าทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในระดับชั้นของจริยธรรมชั้นที่ 5 (สูงที่สุด) เหมือนกัน แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีคะแนนจริยธรรมเฉลี่ยสูงกว่าปีสุดท้าย

4. เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำแนกตามเกรดและเป็นรายคณะพบว่า นักศึกษาที่ได้เกรดสูง ปานกลาง และต่ำ ของทุกคณะอยู่ในชั้นของจริยธรรมชั้นที่ 5 แสดงว่ามหาวิทยาลัยได้นักศึกษาที่มีจริยธรรมสูงเข้ามาเรียน

5. เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาระดับปีสุดท้ายจำแนกตามเกรดและเป็นรายคณะพบว่า กลุ่มเกรดสูง (คนเก่ง) มีคะแนนจริยธรรมสูงมาก แสดงว่ามหาวิทยาลัยผลิตคนเก่งและดีให้แก่สังคม

6. การสร้างจริยธรรม ควรเน้นที่กิจกรรมนอกหลักสูตรและใช้วิธีการถ่ายทอดที่ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติและมีส่วนร่วมให้มาก ส่วนเนื้อหาของจริยธรรมควรหาจริยธรรมที่เป็นแกนหลักแล้วสร้างตรงนั้นก็จะทำให้เกิดจริยธรรมเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันตามมาด้วย

7. การวิเคราะห์องค์ประกอบ จากเดิมผู้วิจัยได้แบ่งจริยธรรมออกเป็น 10 กลุ่ม โดยอาศัยการค้นคว้าทบทวนวรรณกรรม แต่จากการใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) ทำให้ได้กลุ่มจริยธรรมเป็น 12 กลุ่ม พร้อมข้อคำถามประจำกลุ่มซึ่งทำให้สามารถสร้างแบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างที่จะนำไปใช้ศึกษาเรื่องจริยธรรมและช่วยเสนอแนะสมมติฐานการวิจัยด้านจริยธรรมได้อย่างเหมาะสม

Abstract

The research on Ethical Paradigms of Prince of Songkla University's students has aimed to explore its graduates ethical Paradigm. For 34 years, Prince of Songkla University has offered a wide range of courses and it will continue to give our students access to flexible learning options, and we are dedicated to preparing our students for the competitive job market.

The research objectives entail the following :

1. Ethical paradigms drawn from various faculties, the survey covering student educational different result of achievements, i.e. high, medium and low levels.
2. Comparing student ethical paradigms ranging from freshman to senior year of various disciplines.

In addition to the above study objectives, the research include relevant topics :

1. the formation or creation of ethics
2. factor analysis and an analytical tool for testing ethical hypothesis

The study areas have been confined within two campus of both Hatyai and Pattani; data were drawn from 12 faculties and one college offering a bachelors degree level. A total sample size of 811 respondents were drawn from the first year students and the final year students from all 13 faculties / college of 2001 academic year. The 811 respondents represented 10.66% of total population, calculation of sample size based on Yamane Taro technique, the level of confidence is 96.6% quota sampling was included in the sampling methodology.

Structured questionnaires has been launched, and after data has been collected and analyzed. With quantitative research, which includes the use of statistics, discrimination was above 0.30 and the level of reliability was at 95.54%

Data analysis was based on : arithmetic mean, t – test and F – test.

The research findings revealed the following :

1. Three categorized groups of the first year students from all faculties having high, medium and low GPA the average ethical marks scored were insignificant different at 0.05 and the three groups were in the highest ethical level or in the fifth level.

2. The final year students from all faculties having high, medium and low GPAS were significantly different at 0.05. The high GPA group was in the fifth ethical level, the medium and low GPA groups were in the fourth ethical level.

3. The results of ethical comparison study between the first year students and the final year students, revealed that both groups scored highest ranking scale of ethic.

4. Ethical comparison study of all the first year students, categorized according to GPAS as high, medium and low grade achievement showed that all the first year students of all disciplines scored a high ranking of ethics.

5. Ethical comparison study of the final year students, indicated that the students with high GPAS scored highest ethical score.

6. It is suggested that Ethical formulation strategy, university and all concerned must emphasize extracurricular activities, student participations and ethical practice and code of conduct and or transfer of ethical knowledge be part of this program.

7. In the originality of indepth study and literature review on ethical issues, the researcher has comprised of 10 ethical groups. However, the researcher has also adopted the use of "exploratory factor analysis", yield 12 ethical groups with corresponding questions, which were later used to construct a structurally valid questionnaire. It is hoped that such questionnaire will be a valid instrument for further studies on ethics and also for appropriate hypothesis on related research.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ภาษาไทย	
ภาษาอังกฤษ	ค
คำนำ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ข
รายการตาราง	ฉ
บทที่	
1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย	3
แนวความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
2 การได้มาซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	10
การเก็บรวบรวมข้อมูล การสร้างแบบสอบถาม และแนวทาง	
การวิเคราะห์ข้อมูล	15
ลักษณะและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	16
3 สิ่งที่ค้นพบจากการวิจัย	23
1. หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	23
2. นำสิ่งที่ค้นพบไปตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย	25
3. การสร้างจริยธรรม	67
4. การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)	75
4 สรุปผลจากการวิจัยและข้อเสนอแนะ	84
บรรณานุกรม	
ภาคผนวกที่ ก คณะผู้ทำวิจัย	

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
1 การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	7
2 จำนวนนักศึกษาปีการศึกษาที่ 1/2544 จำแนกตามชั้นปีและคณะ	8
3 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีและเกรด	14
4 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	20
5 จริยธรรมของนักศึกษาปี 1 กับปีสุดท้าย	31
6 จริยธรรมของนักศึกษา จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา	31
7 จริยธรรมของนักศึกษาปี 1 กับปีสุดท้าย จำแนกตามเกรดและรายคณะ	32
8 จริยธรรมของนักศึกษาปี 1 จำแนกตามเกรดและรายคณะ	33
9 จริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้าย จำแนกตามเกรดและรายคณะ	34
10 เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาปี 1 กับปีสุดท้ายทั้งมหาวิทยาลัย และเป็นรายคณะ	51
11 เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาปี 1 จำแนกตามเกรดเป็นรายคณะ	52
12 เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้าย จำแนกตามเกรดเป็นรายคณะ	53
13 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ของคณะแพทยศาสตร์	54
14 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ของคณะศึกษาศาสตร์	55
15 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ของคณะเภสัชศาสตร์	56
16 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	57
17 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ของคณะพยาบาลศาสตร์	58
18 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ของคณะวิศวกรรมศาสตร์	59
19 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ของวิทยาลัยอิสลามศึกษา	60

รายการตาราง

ตาราง		หน้า
20	เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ของคณะทันตแพทยศาสตร์	61
21	เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ของคณะวิทยาศาสตร์ *	62
22	เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ของคณะอุตสาหกรรมเกษตร	63
23	เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	64
24	เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ของคณะวิทยาการจัดการ	65
25	เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ของคณะทรัพยากรธรรมชาติ	66
26	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าการร่วมตัวแปรที่เป็นไปตามเกณฑ์	79

บทที่ 1

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การสร้างคนให้แก่สังคม จะต้องสร้างให้เป็นคนเก่ง เพื่อนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม แต่เป็นคนเก่งอย่างเดียวไม่เพียงพอ จะต้องสร้างให้เป็นดีด้วย คือมีจริยธรรมที่ดีงามเพื่อนำความรู้ไปใช้ในทางที่ดีแก่สังคม เพราะถ้าสร้างคนเก่งแต่ไม่ดี จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่สังคมอย่างมากมาย เช่น ได้นักธุรกิจที่ค้ากำไรเกินควร ขาดสินค้าที่อันตราย ผลิตภัณฑ์ที่ทำลายสิ่งแวดล้อม ปฏิบัติต่อลูกจ้างอย่างไร้ศีลธรรม วิศวกรที่ทำให้ตึกพังทลาย นักปกครองที่ทุจริต แพทย์ที่ใช้คนไข้เป็นที่ทดลองยา หรือขายอวัยวะของคนไข้ เป็นต้น คนเก่งที่ไม่ดีจึงเป็นภัยแก่สังคมมาก

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เริ่มรับนักศึกษาเข้าเรียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2544 เป็นเวลา 34 ปี และในปัจจุบัน (2544) มหาวิทยาลัยมีวิทยาเขตซึ่งอยู่ในภาคใต้ทั้งหมด 5 แห่ง คือ หาดใหญ่ ปัตตานี ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี และตรัง การจัดแบ่งส่วนราชการในแต่ละวิทยาเขตมีดังนี้ (ดูตาราง 1)

1. วิทยาเขตหาดใหญ่ ประกอบด้วย 11 คณะ 1 บัณฑิตวิทยาลัย และหน่วยงานสนับสนุน 5 แห่งดังนี้

คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะศิลปศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี สำนักวิจัยและพัฒนา ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ และโครงการจัดตั้งสถาบันทรัพยากรชายฝั่ง

2. วิทยาเขตปัตตานี ประกอบด้วย 3 คณะ 1 วิทยาลัย 2 สำนัก และ 2 โครงการจัดตั้ง ดังนี้

คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาลัยอิสลามศึกษา สำนักส่งเสริมและการศึกษาต่อเนื่อง สำนักวิทยบริการ โครงการจัดตั้งสถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา และโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์

3. โครงการจัดตั้งวิทยาเขตภูเก็ต ประกอบด้วย 1 วิทยาลัยชุมชน 1 โครงการจัดตั้ง คือ วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต และโครงการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมบริการ

4. โครงการจัดตั้งวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี เน้นสาขาวิชาทางด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมชีวภาพการผลิตและการแปรรูปในเชิงเกษตรอุตสาหกรรม ปัจจุบันมีวิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี เป็นฐานในการดำเนินงาน

5. โครงการจัดตั้งวิทยาเขตตรีง เน้นสาขาทางด้านสังคมศาสตร์ประยุกต์ ธุรกิจและอุตสาหกรรมบริการ รวมทั้งเทคโนโลยีที่ใช้ในเชิงธุรกิจและการจัดการ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีหน่วยงานที่จัดการเรียนการสอน 19 หน่วยงาน 92 ภาควิชา มีหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งสิ้น 170 หลักสูตร 182 สาขาวิชา จำแนกตามระดับการศึกษาได้ดังนี้

ปริญญาตรี	82 หลักสูตร	94	สาขาวิชา
ประกาศนียบัตรบัณฑิต	2 หลักสูตร	2	สาขาวิชา
ปริญญาโท	69 หลักสูตร	69	สาขาวิชา
ปริญญาเอก	17 หลักสูตร	17	สาขาวิชา

จำนวนนักศึกษาในปีการศึกษาที่ 1/2544 มีทั้งสิ้น 17,822 คน จำแนกตามระดับการศึกษาชั้นปีและคณะได้ดังนี้ (ดูตาราง 2)

ภารกิจของมหาวิทยาลัยมี 4 ประการ ได้แก่ งานสอน การวิจัย การให้บริการวิชาการ และ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม งานทั้ง 4 ประการ ภาระงานที่ถือเป็นงานหลักและมีความสำคัญมากที่สุดคือ การเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิต ตลอดระยะเวลา 34 ปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สร้างบัณฑิตให้แก่สังคมซึ่งกระจายตัวไปทำงานอยู่ทั่วประเทศ เรายังไม่มีการวัดว่าบัณฑิตที่ผลิตออกไปนั้นเป็นคนดี หรือมีจริยธรรมอยู่ในระดับใด เราสร้างคนเก่งให้สังคม ซึ่งดูจากบัณฑิตที่จบออกไปด้วยคะแนนสูง แต่คนเก่งเหล่านี้เป็นคนดีด้วยหรือไม่ ยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจน ดังนั้น การศึกษานี้จะเป็นแนวทางที่ทำให้เราได้ทราบถึงสถานการณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าเราได้สร้างคนดีหรือไม่ หรือเป็นคนดีในระดับใด จะเป็นผลให้เราหันกลับมาทบทวนการดำเนินงานสร้างคนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าควรจะปรับปรุงแก้ไขอย่างไรเพื่อให้บัณฑิตที่จบออกไปเป็นผู้ที่มีความรู้ และนำความรู้ไปใช้ในทางที่ดี เพื่อประโยชน์สุขของสังคมโดยรวม ดังปณิธานที่มหาวิทยาลัยได้ยึด พระราโชวาทของ สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม สมเด็จพระบรมราชาชนก (กรมหลวงสงขลานครินทร์) ความว่า "ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลาภทรัพย์ และเกียรติยศจะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพ ไว้ให้บริสุทธิ์"

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาเอาไว้ 2 ประการคือ

1. สำรวจกระบวนการทัศนทางจริยธรรมของนักศึกษาปริญญาตรีคณะต่างๆ ที่มีผลการศึกษาอยู่ในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ
2. เปรียบเทียบกระบวนการทัศนทางจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยจำแนกไปตามชั้นปีที่ 1 ปีสุดท้าย และตามรายคณะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยในเรื่องนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ดังนี้คือ

1. ทำให้ทราบถึงข้อมูลในเชิงวิชาการเกี่ยวกับกระบวนการทัศนทางด้านจริยธรรมของนักศึกษาปริญญาตรีคณะต่างๆ ที่มีผลการเรียนในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ของ 2 วิทยาเขตคือหาดใหญ่ และปัตตานี
2. ผลจากการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงหลักสูตร ระบบการเรียนการสอนในวิชาพื้นฐานและวิชาชีพของแต่ละคณะ และการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมให้แก่นักศึกษาตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีของทั้ง 2 วิทยาเขต

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

กระบวนการทัศน (paradigms) หมายถึง แบบแผนของความคิดหรือการมองโลก ซึ่งจะมีผลต่อการกระทำของบุคคลนั้น

จริยธรรม (Ethics) หมายถึง การประพฤติ ปฏิบัติในสิ่งที่ดี ที่สมควร

กระบวนการทัศนทางจริยธรรม จึงหมายถึงแบบแผนของความคิดทางด้านจริยธรรม ซึ่งจะมีผลต่อการกระทำของบุคคลนั้น

แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการทัศนหรือ Paradigm มาจากงานเขียนของ Thomas S. Kuhn เรื่อง The Structure of Scientific Revolution (1960) ซึ่งได้กล่าวถึงความสำคัญของกระบวนการทัศนมีดังนี้คือ (จดหมายข่าววิชาการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2541 : 5)

Paradigm มีบทบาทโดยตรงในการ กำหนดแบบพฤติกรรมร่วมของคนในสังคมเกี่ยวกับเรื่อง การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมด้านต่าง ๆ

Paradigm มีบทบาทในการกำหนดทิศทาง และอุดมการณ์ร่วมกันของสังคม

Paradigm จะก่อให้เกิดสังคมนิยมของสังคมหรือ Truth ในรูปของศาสตร์ ศาสนา หลักการ หรือพิธีการต่างๆ

จากการศึกษาผลของกระบวนการทัศนพบว่า ความคิดและการกระทำของบุคคลมีที่มาจากแนวทางที่บุคคลนั้นใช้ในการมองโลก ซึ่งประกอบไปด้วยการรับรู้ ความเข้าใจ และการแปลความหมายสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นซึ่งอาจจะกล่าวให้เข้าใจโดยง่ายได้ว่า ความคิดและการกระทำเกิดจากกระบวนการทัศน (Paradigms) ของบุคคลนั่นเอง [สงกรานต์ (ผู้แปล), 2539 : 35 -36] ดังนั้น ความคิดและการกระทำที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมก็จะมาจากกระบวนการทัศนทางจริยธรรมของบุคคลนั้นเช่นเดียวกัน

บุคคลที่อยู่ในช่วงวัยเด็กเล็ก การปลูกฝังความเชื่อ ค่านิยมและหลักปฏิบัติทางศาสนา จะมาจากครอบครัวและโรงเรียน ส่วนในวัยรุ่นจะแสวงหาและยอมรับนับถือศาสนาด้วยตนเอง ความคิดความเชื่อของบุคคลทั้ง 2 วัยจะนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต (Erikson, 1989 : 171)

ส่วนองค์ประกอบของกระบวนการที่คนนั้น พบว่า ภูมิหลังในด้านการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็ก การศึกษา การนับถือศาสนาจะมีผลต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคล [สงกรานต์ (ผู้แปล) , 2539 : 49]

และจากทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมของ ศ.ดร.ดวงเดือน (2538 : 1 – 10) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของบุคคลซึ่งเปรียบเทียบเสมือนเป็นดอกและผลของต้นไม้ที่เกิดจากลำต้นและราก ซึ่งก็คือทัศนคติ ค่านิยม ความคิดความเชื่อต่าง ๆ

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการกระทำหรือพฤติกรรมทางด้านจริยธรรมของบุคคลจะมีองค์ประกอบมาจากภูมิหลัง เจตคติ ค่านิยมและความคิดความเชื่อของบุคคลนั้น

การให้ความสำคัญกับจริยธรรมของไทย มีความเด่นชัดมากในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตลอด 7 แผน ที่ผ่านมาได้ประสบความสำเร็จ ทำให้เศรษฐกิจขยายตัวได้เป็นอย่างดี แต่การขยายตัวที่ต่อเนื่องและในอัตราที่ค่อนข้างสูง ในช่วงปลายแผนฯ 7 ซึ่งเกิดจากการขยายการลงทุนของภาคเอกชน และการเพิ่มสูงขึ้นของการบริโภคทำให้เกิดวิกฤติการณ์ค่าเงินบาทการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ทำให้สถาบันการเงินและธุรกิจต่าง ๆ ต้องปิดกิจการลงและเกิดการว่างงานเพิ่มมากขึ้น ความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจเหล่านี้คงจะดำเนินต่อไปถ้าหากไม่ได้รับการแก้ไขจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

อย่างไรก็ตาม ตลอด 7 แผนที่ผ่านมาได้ก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยทางด้านสังคมมีความสับสนและเป็นสังคมวัตถุนิยมมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาความย่อหย่อนทางด้านศีลธรรม จริยธรรม ขาดระเบียบวินัย ไม่เคร่งครัดในการปฏิบัติตามกฎหมาย การเอาวัดเอาเปรียบกัน ส่งผลให้ภาวะการเจ็บป่วยของคนไทยเปลี่ยนแปลงจากโรคติดต่อตามธรรมชาติมาเป็นโรคสมัยใหม่ ได้แก่ อุบัติเหตุ โรคมะเร็ง โรคหัวใจ และโรคเอดส์ เป็นต้น ซึ่งโรคเหล่านี้เกิดจากสภาพบีบคั้นทางจิต ปัญหามลภาวะ การทำลายสิ่งแวดล้อมและอื่นๆ ทำให้การพัฒนาในแผนฯ 8 จึงเน้นที่ “คน” เป็นศูนย์กลาง ให้ทุกคนในสังคมได้รับการพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ ให้คนเป็นผู้ชี้นำ มีส่วนร่วมและมีจุดมุ่งหมายของการพัฒนาเพื่อให้คนมีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และรักความเป็นไทย (สำนักนายกฯ แนวคิดของแผนฯ 8)

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) ได้บัญญัติพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศคือ "ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" เป็นหลักยึดเพื่อให้การพัฒนายึดทางสายกลาง ที่จะนำไปสู่สังคมที่มีคุณภาพ ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง สามารถพึ่งตนเองได้ รู้เท่าทันโลก สร้างสังคมคุณภาพ เพื่อสร้างคนดี คนเก่ง พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกสาธารณะ สามารถพึ่งตนเองได้ จุดเน้นเหล่านี้จึงเป็นสิ่งสำคัญของการพัฒนาตามแผนฯ 9

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมต่อจากนี้ไป สังคมจะต้องให้ความสำคัญกับจริยธรรมเพื่อลดผลเสียที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาที่ผ่านมา การรักษাজริยธรรมของคนในสังคมได้มีการดำเนินงานโดยกลุ่มวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งผู้ประกอบการอาชีพนั้นจะควบคุมกันเอง ในรูปแบบของจริยธรรมทางวิชาชีพ ซึ่งมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน ได้แก่ จรรยาแพทย์ จรรยาสำหรับพยาบาล จรรยาบรรณวิศวกร มาตรฐานการปฏิบัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม มรรยาทนายความ มรรยาทของผู้สอบบัญชี จรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน จริยธรรมสำหรับนักประชาสัมพันธ์ จรรยาบรรณของพนักงานธนาคาร จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพทันตกรรม เป็นต้น

จริยธรรมทางวิชาชีพข้างต้น มีการปลูกฝังกันในสถาบันอุดมศึกษา ความเหมาะสมของการจัดทำหลักสูตร จะมีความแตกต่างกันไปตามอายุของบุคคล ในกลุ่มของเยาวชนตอนปลาย คือผู้มีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี หรือเรียก "วัยนักศึกษา" (ไพฑูริย์, 2519 : 33) เป็นกลุ่มคนซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ไคลเบอร์ก ได้จัดแบ่งโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางการใช้เหตุผล เชิงจริยธรรมให้อยู่ในขั้นที่ 5 และ 6 และระดับที่ 3 ของจริยธรรม ซึ่งเป็นกลุ่มที่สามารถตัดสินใจโดยใช้เหตุผลของตนเอง ไม่ถูกยึดเหนี่ยวด้วยกฎเกณฑ์ใดๆ (Kohlber, 1976 : 31 - 53) แต่นักศึกษาของไทยพัฒนาทางจริยธรรมไม่ไปสู่แนวทางที่สูงขึ้น หากแต่ติดชะงักอยู่ในระดับที่ 2 คือ ตัดสินใจตามกฎเกณฑ์ ระเบียบ ไม่กล้าที่จะคิดด้วยตนเอง (สุรพงศ์, 2534 : 7) การพัฒนาจริยธรรมของวัยนี้ควรมีแนวทางมุ่งใจด้วยการให้กำลังใจ ยกย่องชมเชย เพื่อให้เขามั่นใจ ภูมิใจ ในสิ่งที่เขาทำว่าเป็นความดี (ดวงเดือน, 2538 : 70)

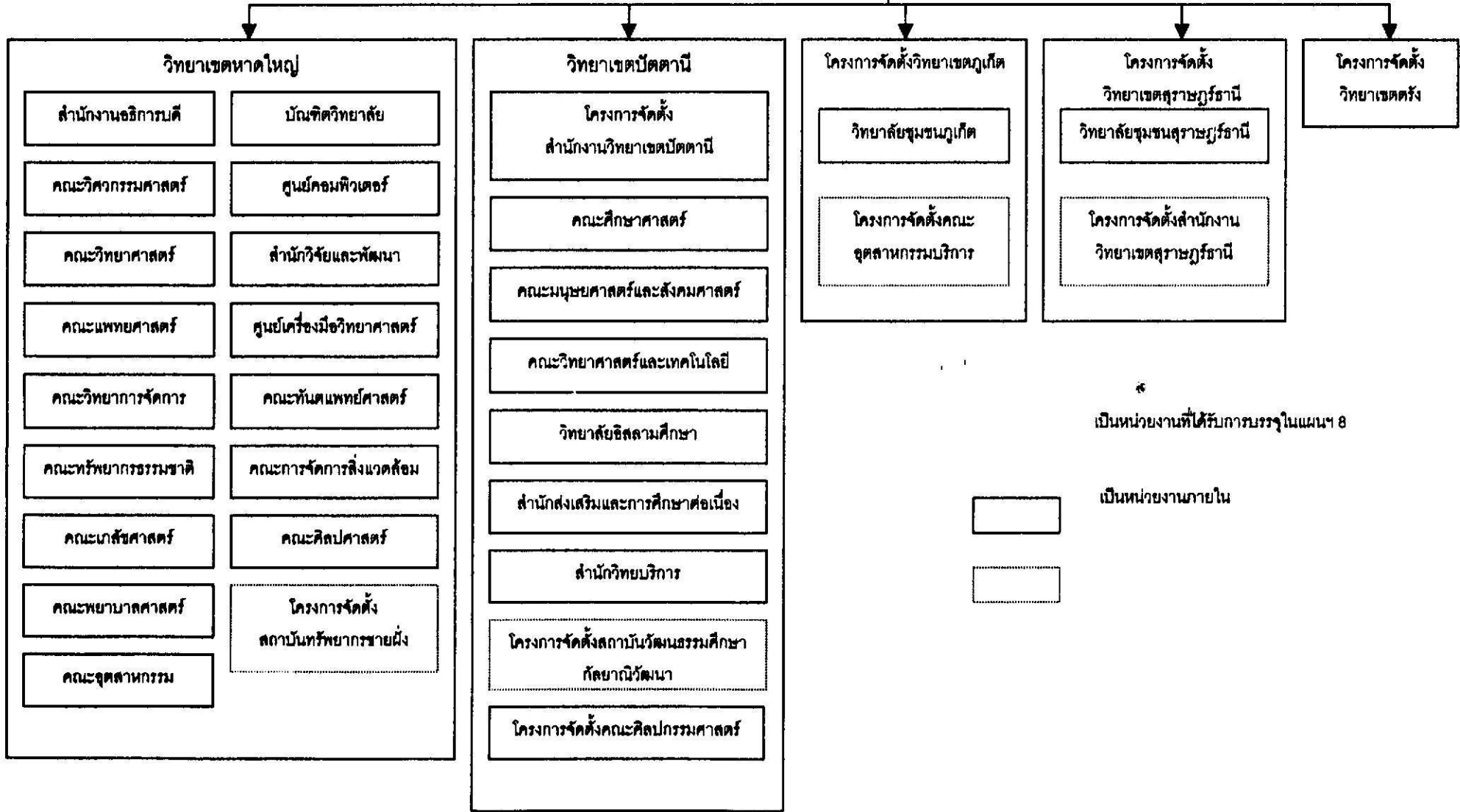
นอกจากนี้ การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาจริยธรรมของนักศึกษา ยังขึ้นอยู่กับพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยในบ้านและโรงเรียน (ดวงเดือน, 2538 : 93) การได้รับความสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน (Adam & Fitch, 1983 : 1226 - 12275) การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรในมหาวิทยาลัย (สุรพงศ์, 2534 : 7) การวางตัวของครูที่ไม่มีลักษณะแปลกแยกในงาน (ศักดิ์ชัย, 2532)

จริยธรรมที่ดั่งงามและสมควรปลูกฝัง ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต การมีวินัยรับผิดชอบต่อหน้าที่เอื้อเพื่อเพื่อน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมและอื่นๆ เป็นต้น จริยธรรมเหล่านี้ถ้าสังคมใดมีอยู่แล้วก็ควรส่งเสริมให้คงอยู่ต่อไป แต่สังคมใดที่ขาดไปก็จะต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน การวัดว่าสังคมใดมีบุคคลที่มีจริยธรรมสูงหรือไม่นั้น ในสังคมไทย ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมให้ดูจากลักษณะทางจิต 8 ประการ

ได้แก่ เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตและความคุมตนเอง ความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจไม่
สัมฤทธิ์ ทักษะคิด คุณธรรม ค่านิยม และสถานการณ์ และสุขภาพจิต (ดวงเดือน, 2538 : 124)

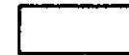
การศึกษาเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า จริยธรรมมีความสำคัญและเป็นสิ่งสำคัญที่สถานศึกษาจะต้อง
ปลูกฝังให้นักศึกษา และก่อนที่จะมีโครงการพัฒนาจริยธรรมใดๆ เกิดขึ้นเราจะต้องทราบเสียก่อน
ว่ากระบวนการทัศน์ทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อยู่ในระดับใด จึงจะทำให้
ทราบว่ากระบวนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีส่วนในการพัฒนาจริยธรรมให้
แก่นักศึกษามากหรือน้อยเพียงใด

การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

* เป็นหน่วยงานที่ได้รับการบรรจุในแผนฯ 8

เป็นหน่วยงานภายใน

คณะสาขาวิชา	ระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 4 - 6 ปี)							ระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี)			ระดับ ประกาศนียบัตร บัณฑิต	ระดับปริญญาโท			ระดับปริญญาเอกเทียบเท่า				รวมทั้งสิ้น
	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4	ชั้นปี 5	ชั้นปี 6	รวม	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	รวม		ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	รวม	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	รวม	
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	188	125	84	63			460					14	23	37					497
รวมวิทยาเขตปัตตานี	1332	670	817	1003			4022	103	1	104	16	359	459	818					4960
โครงการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมบริการ	230	164	130	109			633												633
โครงการจัดตั้งวิทยาเขตภูเก็ต	75	30	36				141					125		125					266
รวมโครงการจัดตั้งวิทยาเขตภูเก็ต	305	194	166	109			774					125		125					899
คณะศึกษาศาสตร์ (ภาคสมทบ)												120	101	221					221
โครงการจัดตั้งวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	169	48	41				258												258
รวมโครงการจัดตั้งวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี	169	48	41				258					120	101	221					479
โครงการขยายการศึกษาที่ จ.ตรัง	155	83	34				272					72	132	204					476
รวมโครงการจัดตั้งวิทยาเขตตรัง	155	83	34				272					72	132	204					476
รวมทั้งมหาวิทยาลัย	5325	2807	2883	3030	302	168	14515	163	63	226	23	1161	1780	2941	39	72	6	117	17822

ที่มา : กองแผนงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทที่ 2

การได้มาซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ในบทนี้จะกล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการรวบรวมข้อมูลการสร้างแบบสอบถาม แนวทางที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างและลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ * นักศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ 9 คณะ ได้แก่

วิศวกรรมศาสตร์	วิทยาศาสตร์
แพทยศาสตร์	วิทยาการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและ	อุตสาหกรรมและการเกษตร
เภสัชศาสตร์	พยาบาลศาสตร์
ทันตแพทยศาสตร์	

และนักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาเขตปัตตานี 3 คณะกับ 1 วิทยาลัย ได้แก่

ศึกษาศาสตร์	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	วิทยาลัยอิสลามศึกษา

กลุ่มประชากรจากคณะดังกล่าวข้างต้นทั้ง 2 วิทยาเขตนั้นได้เลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษา

ในชั้นปีที่ 1 และปีสุดท้าย (ปี 4) ยกเว้นคณะแพทย์และทันตแพทย์ซึ่งปีสุดท้ายเป็นปี 6 และเภสัชศาสตร์ปีสุดท้ายเป็นปี 5

การคัดเลือกตัวอย่าง มีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

ขั้นที่ 1. หาจำนวนประชากรนักศึกษาของคณะที่จะศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะชั้นปีที่ 1 และปีสุดท้ายโดยยึดถือจากจำนวนนักศึกษาของภาคการศึกษาที่ 1/2544 เป็นหลัก

ขั้นที่ 2. แบ่งกลุ่มนักศึกษารูานะชั้นปีที่ 1 และปีสุดท้ายโดยใช้เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ซึ่งอนุโลมตามคู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2544 ของมหาวิทยาลัยในเรื่องของการวัดและประเมินผลจึงได้แบ่งนักศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มเก่ง คือ ได้เกรดมากกว่า 3.00 ขึ้นไป

กลุ่มปานกลาง คือ ได้เกรด 2.00 – 3.00

กลุ่มอ่อน คือ ได้เกรดน้อยกว่า 2.00

ขั้นที่ 3. คำนวณหาจำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บรวบรวมโดยใช้ สูตรการคำนวณของ

Yamame Taro ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนตัวอย่าง

N คือ ประชากร

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อน

ในการศึกษานี้ได้รวบรวมตัวอย่างมาทั้งสิ้น 811 ตัวอย่าง (ร้อยละ 10.66) จากประชากร 7607 คน ด้วยระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 96.6

ขั้นที่ 4. การเก็บตัวอย่างได้ทำการเลือกตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) โดยพยายามให้ได้ตัวอย่างตามขั้นที่ 2 คือมีทั้ง กลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน แต่ในทางปฏิบัติการเก็บตัวอย่างนักศึกษาปีสุดท้าย กลุ่มอ่อนจะได้จำนวนน้อย จึงต้องใช้วิธีการฝากแบบสอบถามให้แก่เจ้าหน้าที่งานทะเบียนเพื่อนำไปให้แก่ นักศึกษากลุ่มอ่อน ขณะที่มาขอรับใบเกรด เมื่อตอบแล้วส่งคืนกลับมา

สำหรับนักศึกษาฐานะชั้นปีที่ 1 ในกลุ่มอ่อนได้เก็บรวบรวมจากผู้ที่ได้เกรดในเทอม 1/2544 ต่ำกว่า 2 และรวมถึงผู้ที่ในขณะที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เคยได้เกรดในเทอมใดเทอมหนึ่งที่ต่ำกว่า 2

จำนวนตัวอย่างที่รวบรวมมาได้จากทั้ง 2 วิทยาเขต จำแนกออกเป็นรายคณะชั้นปีที่ 1 และ ปีสุดท้าย และเกรดสูง ปานกลาง ต่ำ มีดังนี้ (ดูตาราง 3)

หน่วยหรือพื้นที่

ของการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ซึ่งมีคณะทั้งหมดจำนวน 9 คณะ และวิทยาเขตปัตตานี มีทั้งหมด 3 คณะ กับ 1 วิทยาลัย

ประชากร

ของการศึกษาได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และปีสุดท้าย (ในหน่วยของการศึกษา) ซึ่งมีทั้งหมด 7607 คน

ในการเลือกศึกษานักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 เนื่องจาก นักศึกษาเหล่านี้ได้รับการปลูกฝังจริยธรรมอยู่ในระดับหนึ่งมาแล้ว ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย ฯ

ส่วนการเลือกศึกษานักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีสุดท้ายเนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้เป็นผู้ที่ผ่านการศึกษาในมหาวิทยาลัยฯ มาจนใกล้จบการศึกษา ซึ่งจะได้รับ การปลูกฝังจริยธรรมจากกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยฯ จนมีจริยธรรมอยู่ในระดับหนึ่ง

เมื่อเปรียบเทียบระดับของจริยธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีสุดท้ายจะทำให้สามารถค้นพบได้ว่า

กรณีที่ 1. ถ้านักศึกษาชั้นปีสุดท้ายมีจริยธรรมอยู่ในระดับที่สูงกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก็ จะกล่าวได้ว่ากระบวนการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย มีส่วนผลักดันที่ทำให้นักศึกษาปีสุดท้ายซึ่งจะจบการศึกษาออกไปสู่สังคมนั้นมีระดับของจริยธรรมสูงขึ้นหรืออาจกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยได้ผลิตคนดีให้แก่

สังคม

กรณีที่ 2. ถ้านักศึกษาชั้นปีสุดท้ายมีจริยธรรมอยู่ในระดับที่ต่ำกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก็ จะกล่าวได้ว่ากระบวนการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยมีส่วนที่ทำให้จริยธรรมของเขาต่ำลงซึ่งจะทำให้เราต้องมาทบทวนกระบวนการเรียนรู้ในทุกๆ ส่วนของมหาวิทยาลัยว่ามีข้อบกพร่องตรงจุดใดบ้าง

กรณีที่ 3. ถ้านักศึกษาชั้นปีสุดท้ายมีจริยธรรมอยู่ในระดับเท่ากับกับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก็ จะกล่าวได้ว่ากระบวนการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยมิได้มีส่วน ช่วยยกระดับจริยธรรมของนักศึกษาให้สูงขึ้น ซึ่งจะต้องทบทวนข้อบกพร่องทุกๆ ส่วนของกระบวนการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกัน

กลุ่มตัวอย่าง

ที่คัดเลือกมาเพื่อเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมดนั้น คัดเลือกมาได้ 811 คน จำแนกออกเป็นวิทยาเขตภาคใหญ่ 531 คน (ร้อยละ 65.5) และวิทยาเขตปัตตานี 280 คน (ร้อยละ 34.5)

กลุ่มตัวอย่างของวิทยาเขตภาคใหญ่ มีจำนวน 531 คน (ร้อยละ 65.5) จำแนกออกเป็นนักศึกษาในชั้นปีที่ 1 จำนวน 335 คน (ร้อยละ 41.3) และชั้นปีสุดท้าย 196 คน (ร้อยละ 24.2)

กลุ่มตัวอย่างของวิทยาเขตภาคใหญ่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 335 คน (ร้อยละ 65.5) จำแนกตามเกรด 3 ระดับ ได้แก่ เกรดสูง(มากกว่า 3) ปานกลาง (2.00 – 3.00) และต่ำ (น้อยกว่า 2.00) กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกลุ่มเกรดสูงมี 137 คน (ร้อยละ 16.9) ปานกลาง 139 คน (ร้อยละ 17.1) และต่ำ 59 คน (ร้อยละ 7.3)

กลุ่มตัวอย่างของวิทยาเขตภาคใหญ่ชั้นปีสุดท้ายจำนวน 196 คน (ร้อยละ 24.2) จำแนกตามเกรดสูง ปานกลาง และต่ำ ได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างที่เกรดสูงมี 61 คน (ร้อยละ 7.5) ปานกลางมี 93 คน (ร้อยละ 11.5) และต่ำมี 42 คน (ร้อยละ 5.2)

กลุ่มตัวอย่างของวิทยาเขตปัตตานี มีจำนวน 280 คน (ร้อยละ 34.5) จำแนกออกเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 159 คน (ร้อยละ 19.6) และชั้นปีสุดท้ายจำนวน 121 คน (ร้อยละ 14.9)

กลุ่มตัวอย่างของวิทยาเขตปัตตานี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 159 คน (ร้อยละ 19.6) จำแนกตาม
เกรด 3 ระดับ กลุ่มตัวอย่างเกรดสูงมี 52 คน (ร้อยละ 6.4) ปานกลาง 79 คน (ร้อยละ 9.7) และ
เกรดต่ำ 28 คน (ร้อยละ 3.5)

กลุ่มตัวอย่างของวิทยาเขตปัตตานีชั้นปีสุดท้ายจำนวน 121 คน (ร้อยละ 14.9) จำแนกตาม
เกรด 3 ระดับเป็นกลุ่มเกรดสูงมี 57 คน (ร้อยละ 7) ปานกลางมี 60 คน (ร้อยละ 7.4) และเกรด
ต่ำมี 46 คน (ร้อยละ 5.7)

คณะ	ประชากร	ตัวอย่าง			ชั้นปีที่ 1			ชั้นปีสุดท้าย		
					เกรด			เกรด		
		ปี 1	*** ปีสุดท้าย	รวม	ต่ำกว่า 2	2 - 3	มากกว่า 3	ต่ำกว่า 2	2 - 3	มากกว่า 3
วิชาเขตภาคใหญ่										
วิศวกรรมศาสตร์	1165	75	43	118	16	35	24	14	16	13
วิทยาศาสตร์	1319	96	35	131	19	41	36	7	17	11
แพทย์*	249	14	12	26	-	1	13	-	7	5
วิทยาการจักรการ	1050	62	42	104	8	17	37	7	17	18
ทรัพยากรธรรมชาติ	677	47	22	69	9	29	9	2	15	5
อุตสาหกรรมเกษตร	138	11	3	14	2	5	4	1	1	1
เภสัชศาสตร์**	241	13	12	25	2	6	5	2	8	2
พยาบาล	335	12	22	34	2	4	6	8	10	4
ทันตแพทย์ *	100	5	5	10	1	1	3	1	2	2
รวม	5274	335(41.3)	196(24.2)	531(65.5)	59(7.3)	139(17.1)	137(16.9)	42(5.2)	93(11.5)	61(7.5)
วิชาเขตปัดตานี										
ศึกษาศาสตร์	748	45	45	90	8	20	17	2	17	26
มนุษยศาสตร์	961	59	43	102	7	35	17	1	21	21
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	373	33	25	58	10	14	9	1	20	4
วิทยาลัยอิสลาม	251	22	8	30	3	10	9	-	2	6
รวม	2333	159(19.6)	121(14.9)	280(34.5)	28(3.5)	79(9.7)	52(6.4)	4(0.5)	60(7.4)	57(7.0)
รวมทั้งหมด	7607	494(60.9)	317(39.1)	811(100)	87(10.8)	218(26.8)	189(23.3)	46(5.7)	153(18.9)	118(14.5)

หมายเหตุ * ปีสุดท้าย คือ ปี 6
 ** ปีสุดท้าย คือ ปี 5
 *** ปีสุดท้าย คือ ปี 4

การสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้ คือ

1. รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการสำรวจข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และตำราต่าง ๆ จากนั้นจึงสร้างแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนตัว (ข้อ 1 – 11) ส่วนที่ 2 เป็นคำถามด้านจริยธรรมเป็นข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open End) ได้แก่ข้อ 12 – 14 และส่วนที่ 3 เป็นคำถามด้านจริยธรรมแบบปลายปิด (Closed End) จำนวน 81 ข้อ

2. ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามในข้อ 1 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านพิจารณาโดย 1 ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสร้างแบบสอบถามอีก 2 ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านจริยธรรม

3. ทำการปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปทดสอบที่มหาวิทยาลัยทักษิณโดยสัมภาษณ์นักศึกษารัชั้นปี 1 และปีสุดท้ายทั้งหมดจำนวน 60 คน (60 ชุด) ของ 3 คณะ ได้แก่ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จากนั้นนำแบบสอบถามทั้ง 60 ชุดในส่วนของคำถามปลายปิด 81 ข้อ ไปหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความน่าเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability)

แบบสอบถามทั้ง 60 ชุดในส่วนของคำถามปลายปิด 81 ข้อ คำนวณหาค่าอำนาจจำแนกได้เท่ากับ 0.15 – 0.71 และค่าความน่าเชื่อถือได้เท่ากับร้อยละ 94.45

เนื่องจากในการวิจัยนี้แบบสอบถามมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการศึกษาค้นคว้าวิจัยจึงได้กำหนดค่าอำนาจจำแนกให้มีค่า 0.30 ขึ้นไปจึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นมีคุณภาพมากและความน่าเชื่อถือได้ของแบบสอบถามให้สูงกว่า 0.70 (ร้อยละ 70) หรือ ใกล้เคียง 1.00 (ร้อยละ 100) ให้มากที่สุดจึงจะถือได้ว่าเป็นแบบสอบถามที่มีคุณภาพมาก (Kaplan & Saccuzzo, 1982 : 106, 152 – 153)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามเดิมมาตัดข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.30 ออกไป ข้อคำถามเดิมในส่วนของเนื้อหามี 81 ข้อ ตัดออกไปแล้วเหลือ 50 ข้อ

และการเลือกใช้ ข้อคำถามปลายปิดจำนวน 50 ข้อนี้ ยังมีเหตุผลในการเลือกอีกประการหนึ่งกล่าวคือ ในการทดลองนำแบบสอบถามเดิมซึ่งมีข้อคำถามปลายปิด 81 ข้อไปให้นักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างและไม่ใช่นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทดลองทำแบบสอบถามจำนวน 60 คน ผู้วิจัยได้ทำการจับเวลา, สังเกตพฤติกรรมของผู้ตอบและสัมภาษณ์หลังจากตอบ

แบบสอบถามเสร็จแล้วพบว่าผู้ตอบใช้เวลาเฉลี่ย 90 นาที และค่อนข้างจะเครียด เนื่องจากแบบสอบถามมีข้อคำถามมาก ใช้เวลาตอบนาน ผู้ตอบเห็นว่าน่าจะใช้เวลาตอบไม่เกิน 60 นาที ผู้วิจัยมีความเห็นว่าข้อคำถามที่มีมากเกินไป และทำให้ผู้ตอบเครียดอาจจะมีผลให้การตอบแบบสอบถามมีความคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริงได้มาก

เมื่อลดข้อคำถามปลายเปิดลงมาจาก 81 ข้อ เหลือ 50 ข้อ และให้นักศึกษากลุ่มอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และไม่เคยทดลองทำแบบสอบถามนี้มาก่อน ทดลองทำเพื่อจับเวลาพบว่าใช้เวลาประมาณ 50 – 60 นาที ผู้วิจัยจึงคิดว่าข้อคำถามปลายเปิดจำนวน 50 ข้อนี้ น่าจะมีความเหมาะสม เพราะผู้ตอบใช้เวลาไม่นานมากนัก ซึ่งจะทำให้เกิดความเครียด และเหนื่อยล้าในการตอบแบบสอบถามนี้

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว (มี 50 ข้อ) ไปคำนวณค่าอำนาจจำแนกซึ่งได้ 0.30 ขึ้นไป และมีค่าความน่าเชื่อถือได้ของแบบสอบถามเป็นร้อยละ 95.54 ซึ่งค่าวัดทั้ง 2 ค่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีจากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ได้ไปใช้สอบถาม กลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยที่เน้นเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS / PC* ในการวิเคราะห์หาค่าสถิติดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย เลขคณิต
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งได้จากตัวแปรที่ให้คะแนนความสำคัญ สเกล 1 – 5 (5 = มากที่สุด,, 1 = น้อยที่สุด) มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและนำมาหาปัจจัยที่มีความสำคัญโดยใช้การวิเคราะห์แยกตัวประกอบ (Factor Analysis)
3. การเปรียบเทียบปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อกระบวนการทัศนทางจริยธรรมของนักศึกษากลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยเปรียบเทียบชั้นปีที่ 1 และปีสุดท้ายในแต่ละคณะโดยใช้สถิติ t สำหรับการทดสอบกลุ่มตัวอย่างขนาด 2 กลุ่ม และ/หรือ สถิติ F สำหรับการทดสอบกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้ทั้งหมด 811 ตัวอย่าง มีลักษณะทั่วไปทางด้านประชากรจำแนกเป็นแต่ละวิทยาเขตได้ดังนี้ (ดูตาราง 4)

วิทยาเขตหาดใหญ่

รวบรวมตัวอย่างมาได้ 531 ตัวอย่าง หรือร้อยละ 65.5 ของตัวอย่างทั้งหมด จำแนกลักษณะทางด้านประชากรได้ดังนี้

เพศ ส่วนมากเป็นหญิงมี 311 คน (ร้อยละ 38.5) และเป็นชาย 219 คน (ร้อยละ 27)

ศาสนา ส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ 488 คน หรือ ร้อยละ 60, ศาสนาอิสลาม 30 คน หรือร้อยละ 3.7, และศาสนาคริสต์ 9 คน หรือร้อยละ 1.1

อายุ (นับจำนวนเต็มเป็นปี) ส่วนมากมีอายุระหว่าง 18-20 ปี จำนวน 333 คน หรือร้อยละ 41.1, อายุ 21-25 ปี มี 179 คน หรือร้อยละ 22.1, และอายุ 15-17 ปี มี 16 คน หรือร้อยละ 2

สถานภาพของบิดา - มารดา พบว่าส่วนมากบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีจำนวน 455 คน หรือร้อยละ 56.1, รองลงมาเป็นแยกกันอยู่ และหย่ามี 42 คน หรือร้อยละ 5.2 และเป็นหม้ายมี 34 คน หรือร้อยละ 4.2

อาชีพของบิดา ส่วนมากเป็นเกษตรกรมี 112 คน หรือร้อยละ 13.8, รองลงมาเป็นผู้มีกิจการของตนเอง 93 คน (ร้อยละ 11.5), เป็นครู อาจารย์ 79 คน (ร้อยละ 9.8), ข้าราชการมีจำนวน 73 คน (ร้อยละ 9), นอกจากนั้นมีอาชีพเป็นลูกจ้างมีจำนวน 38 คน (ร้อยละ 4.7), ตำรวจและรัฐวิสาหกิจมีจำนวนเท่ากัน คือ 22 คน (ร้อยละ 2.7), และทหารมี 14 คน (ร้อยละ 1.7) ตามลำดับ

อาชีพของมารดา ส่วนมากจำนวน 161 คน หรือร้อยละ 25.1 เป็นแม่บ้าน, รองลงมาเป็นเกษตรกร 117 คน (ร้อยละ 14.4), เป็นครูหรืออาจารย์ 106 คน (ร้อยละ 13.1) เป็นเจ้าของกิจการ 77 คน (ร้อยละ 9.5), ลูกจ้าง 18 คน (ร้อยละ 2.2), รัฐวิสาหกิจ 10 คน (ร้อยละ 1.2) ตามลำดับ

การศึกษาสูงสุดของบิดา ส่วนมากมี 20.7 คน หรือร้อยละ 26.4 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี, รองลงมาจำนวน 163 คน หรือร้อยละ 20.1 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, 57 คน (ร้อยละ 7) จบอนุปริญญา, 54 คน (ร้อยละ 6.7) จบมัธยมศึกษาตอนปลาย, 34 คน (ร้อยละ 5.3) จบมัธยมศึกษาตอนต้น ตามลำดับ

การศึกษาสูงสุดของมารดา ส่วนมาก 249 คน หรือร้อยละ 31.4 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, รองลงมา 150 คน (ร้อยละ 18.5) จบปริญญาตรี, จบอนุปริญญาและมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนเท่ากันคือ 48 คน (ร้อยละ 5.9), และจบมัธยมศึกษาตอนต้น 31 คน (ร้อยละ 3.8) ตามลำดับ

วิทยาเขตปัตตานี

กลุ่มตัวอย่างที่รวบรวมมาได้มี 280 คน หรือร้อยละ 34.5 ของทั้งหมด จำแนกลักษณะด้านประชากรออกได้ดังนี้

เพศ ส่วนมากเป็นหญิงมี 168 คน (ร้อยละ 20.7) และเป็นชาย 112 คน (ร้อยละ 13.8)

ศาสนา ส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ 221 คน (ร้อยละ 27.3), รองลงมาเป็นมุสลิม 49 คน (ร้อยละ 6), และคริสต์ 10 คน (ร้อยละ 1.2)

อายุ (นับจำนวนเต็มเป็นปี) ส่วนมากจำนวน 161 คน (ร้อยละ 19.8) มีอายุระหว่าง 18-20 ปี, รองลงมามี 110 คน (ร้อยละ 13.6) มีอายุ 21-25 ปี, และ 7 คน (ร้อยละ 0.9) มีอายุ 15-17 ปี ตามลำดับ

สถานภาพของบิดา - มารดา ส่วนมากจำนวน 222 คน (ร้อยละ 27.4)

บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน, รองลงมามี 33 คน (ร้อยละ 4.1) บิดา-มารดา แยกกันอยู่ และหย่าตามลำดับ

อาชีพของบิดา ส่วนมากจำนวน 68 คน (ร้อยละ 10.1) เป็นเกษตรกร, รองลงมาจำนวน 40 คน (ร้อยละ 4.9) เป็นเจ้าของกิจการ, 34 คน (ร้อยละ 4.2) เป็นลูกจ้าง, 32 คน (ร้อยละ 3.9) เป็นข้าราชการ, 27 คน (ร้อยละ 1.5) เป็นครู อาจารย์, 12 คน (ร้อยละ 3.3) เป็นทหารและรัฐวิสาหกิจมีจำนวนเท่ากัน, 7 คน (ร้อยละ 0.9) เป็นตำรวจตามลำดับ

อาชีพของมารดา ส่วนมาก 56 คน (ร้อยละ 11.5) เป็นแม่บ้าน, รองลงมาเป็นเกษตรกร 74 คน (ร้อยละ 9.1), เป็นเจ้าของกิจการ 42 คน (ร้อยละ 5.2), เป็นครู อาจารย์ 36 คน (ร้อยละ 4.4), เป็นลูกจ้าง 12 คน (ร้อยละ 1.5), และรัฐวิสาหกิจ 5 คน (ร้อยละ 0.6) ตามลำดับ

การศึกษาสูงสุดของบิดา ส่วนมากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 79 คน (ร้อยละ 19.5), รองลงมาจบปริญญาตรี 55 คน (ร้อยละ 6.8), จบมัธยมศึกษาตอนปลาย 24 คน (ร้อยละ 3), จบอนุปริญญา และมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวนเท่ากัน 21 คน (ร้อยละ 2.6) ตามลำดับ

การศึกษาสูงสุดของมารดา ส่วนมากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 130 คน (ร้อยละ 20.4), รองลงมาจบปริญญาตรี 59 คน (ร้อยละ 7.3), จบมัธยมศึกษาตอนปลาย 22 คน (ร้อยละ 2.7), จบมัธยมศึกษาตอนต้น 17 คน (ร้อยละ 2.1), และจบอนุปริญญา 16 คน (ร้อยละ 2) ตามลำดับ

รายได้ของครัวเรือน เป็นรายได้ที่เป็นตัวเงิน (money income) ของทุกคนในครัวเรือนจากการสำรวจรายได้ของบิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด(รวม 2 วิทยาเขต) พบว่ารายได้ที่เป็นตัวเงินต่อเดือน มีดังนี้

บิดา มีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 17,029.65 บาทต่อเดือน

มารดา มีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 14,809.93 บาทต่อเดือน

เมื่อรวมรายได้ที่เป็นตัวเงินเฉลี่ยของบิดาและมารดาเข้าด้วยกันก็จะเป็นรายได้ของครัวเรือนมีดังนี้

รายได้ของบิดาและมารดาเฉลี่ยเท่ากับ 31,839.58 บาทต่อเดือน

ซึ่งเป็นรายได้ครัวเรือนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง หรือเป็นชนชั้นกลาง ซึ่งไม่มีความยากลำบากในการหาเลี้ยงชีพมากนัก

ตาราง 4 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

หน่วย : จำนวนคน(ร้อยละ)

คณะ	ประชากร	ตัวอย่าง	เพศ		ศาสนา			
			ชาย	หญิง	พุทธ	อิสลาม	คริสต์	อื่น ๆ
วิทยาเขตภาคใหญ่								
วิศวกรรมศาสตร์	1165	118	88	30	113	3	1	1
วิทยาศาสตร์	1319	131	44	87	118	8	4	1
แพทย์	249	26	10	16	25	-	1	-
วิทยาการจัดการ	1050	104	17	87	97	5	1	1
ทรัพยากรธรรมชาติ	677	69	39	29	61	8	-	-
อุตสาหกรรมเกษตร	138	14	9	5	12	1	-	-
เภสัชศาสตร์	241	25	6	19	23	1	1	-
พยาบาล	335	34	1	33	31	3	1	-
ทันตแพทย์	100	10	5	5	8	1	1	-
รวม	5274	531	219	311	488	30	9	3
		(65.5)	(27)	(38.5)	(60)	(3.7)	(1.1)	(0.7)
วิทยาเขตบัณฑิต								
ศึกษาศาสตร์	748	90	28	62	79	8	3	-
มนุษยศาสตร์ฯ	961	102	35	67	94	5	3	-
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	373	58	32	26	48	6	4	-
วิทยาลัยอิสลาม	251	30	17	13	-	30	-	-
รวม	2333	280	112	168	221	49	10	-
		(34.5)	(13.8)	(20.7)	(27.3)	(6.0)	(1.2)	
รวมทั้งหมด	7607	811	331	479	709	79	19	3

ตาราง 4 (ต่อ)

คณะ	อายุ (ปี)					สถานภาพบิดา - มารดา				อาชีพบิดา								
	ต่ำกว่า 15	15 - 17	18 - 20	21 - 25	26 - 30	อยู่ด้วยกัน	แยกกันอยู่	หย่า	ม่าย	ข้าราชการ	ค้าขาย	ทหาร	ครู อาจารย์	รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้างเอกชน	เจ้าของกิจการ	เกษตรกร	อื่นๆ
วิชาเขตภาคใหญ่																		
วิศวกรรมศาสตร์		2	81	35		106	6	2	4	21	8	4	22	3	8	23	17	11
วิทยาศาสตร์		7	89	35		111	7	5	8	23	4	2	20	8	12	20	25	15
แพทย์		1	13	12		22	2	1	1	5	1	-	4	1	3	5	4	3
วิทยาการจัดการ		4	63	37		87	4	3	10	8	3	6	12	2	9	18	25	18
ทรัพยากรธรรมชาติ	1	1	48	19		61	4	1	3	10	2	1	8	4	3	10	24	5
อุตสาหกรรมเกษตร		-	9	4		12	-	-	2	-	-	-	1	1	2	3	3	4
เภสัชศาสตร์		-	12	13		21	1	2	1	3	3	-	7	2	1	3	-	3
พยาบาล		-	15	19		25	2	2	5	2	1	1	4	1	-	2	13	9
ทันตแพทย์	1	1	3	5		10	-	-	-	1	-	-	1	-	-	6	1	1
รวม	2 (0.3)	16 (2)	333 (41.1)	179 (22.1)		455 (56.1)	26 (3.2)	16 (2.0)	34 (4.2)	73 (9.0)	22 (2.7)	14 (1.7)	79 (9.8)	22 (2.7)	38 (4.7)	93 (11.5)	112 (13.8)	69 (8.5)
วิชาเขตบัณฑิตานิ																		
ศึกษาศาสตร์	1	1	50	38		73	4	7	6	7	4	2	15	9	9	9	22	8
มนุษยศาสตร์		3	60	39		84	7	3	7	18	3	5	9	2	8	22	19	13
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		1	32	24	1	44	4	5	5	5		5	3	1	14	8	14	6
วิทยาลัยอิสลาม		2	19	9		21	2	1	6	2					3	1	13	7
รวม	1 (0.1)	7 (0.9)	161 (19.8)	110 (13.6)	1 (0.1)	222 (27.4)	17 (2.1)	16 (2.0)	24 (3)	32 (3.9)	7 (0.9)	12 (1.5)	27 (3.3)	12 (1.5)	34 (4.2)	40 (4.9)	68 (10.1)	34 (4.2)
รวมทั้งหมด	3	23	494	289	1	677	43	32	58	105	29	26	106	34	72	133	180	103

คณะ	อาชีพมหาวิทยาลัย							การศึกษาระดับปริญญาตรี					การศึกษาระดับปริญญาโท				
	ข้าราชการ	ครูอาจารย์	รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้างเอกชน	เจ้าของกิจการ	เกษตรกร	แม่บ้าน	ภาคบังคับ	ม. ต้น	ม. ปลาย	อนุปริญญา	ป. ตรี	ภาคบังคับ	ม. ต้น	ม. ปลาย	อนุปริญญา	ป. ตรี
วิชาเซนต์คาทอลิก																	
วิศวกรรมศาสตร์	14	36	2	2	19	17	28	36	7	10	16	48	45	6	8	14	45
วิทยาศาสตร์	9	26	4	7	19	28	37	48	13	14	14	41	59	7	13	13	38
แพทย์	3	7		1	3	4	8	12		3	2	9	13		3	2	8
วิทยาการจัดการ	5	12	3	5	16	27	36	45	8	14	9	27	49	6	14	11	22
ทรัพยากรธรรมชาติ	2	10		2	8	24	22	35	7	7	4	14	42	6	6	2	12
อุตสาหกรรมเกษตร	1	1		1	4	2	4	6	2		2	4	6	3	1	1	3
เภสัชศาสตร์	3	10	1		5		6	3	1	2	6	3	5	1	1	3	15
พยาบาล	1	3			2	14	14	17	4	3	3	5	24	1	1	2	5
ทันตแพทย์	1	1			1	1	6	5	1	1	1	2	6	1	1		2
รวม	39 (4.8)	106 (13.1)	10 (1.2)	18 (2.2)	77 (9.5)	117 (14.4)	161 (25.1)	207 (26.4)	43 (5.3)	54 (6.7)	57 (7.0)	163 (20.1)	249 (31.4)	31 (3.8)	48 (5.9)	48 (5.9)	150 (18.5)
วิชาเซนต์คาทอลิก																	
ศึกษาศาสตร์	6	17	3	4	12	25	12	30	7	7	5	27	35	5	11	3	25
มนุษยศาสตร์	7	17	2	6	18	19	27	41	6	13	11	21	44	7	8	9	28
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	5	2		1	11	13	10	25	6	2	5	7	29	4	2	4	6
วิทยาลัยอิสลาม				1	1	17	7	21	2	2			22	1	1		
รวม	18 (2.2)	36 (4.4)	5 (0.6)	12 (1.5)	42 (5.2)	74 (9.1)	56 (11.5)	79 (19.5)	21 (2.6)	24 (3.0)	21 (2.6)	55 (6.8)	130 (20.4)	17 (2.1)	22 (2.7)	16 (2.0)	59 (7.3)
รวมทั้งหมด	57	142	15	30	119	191	217	204	64	78	78	218	274	48	70	64	209

บทที่ 3

สิ่งที่ค้นพบจากการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงสิ่งที่ค้นพบจากการวิจัยในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. นำสิ่งที่ค้นพบไปตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. การสร้างจริยธรรม
4. การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

1. หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลที่ได้จากการศึกษาได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ดังนี้คือ

1.1. จัดกลุ่มจริยธรรม จากการทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษาในเรื่องนี้ จึงได้จัดกลุ่มของจริยธรรมออกเป็น 10 กลุ่ม และในแต่ละกลุ่มได้ตั้งข้อคำถามเอาไว้ในแบบสอบถาม ดังนี้

1. การรักษาวินัย (G1) ได้แก่ การปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย การตรงต่อเวลา และการรักษาความลับ จริยธรรมกลุ่มนี้อยู่ในคำถามข้อที่ 1 – 4 , 6 และ 21
2. ความรับผิดชอบ (G2) ได้แก่ การกระทำตามที่ได้ตกลงหรือให้คำมั่นสัญญาไว้ แม้ว่าจะได้รับความยากลำบากก็จะมุ่งมั่น กระทำด้วยความอดทน จนงาน สำเร็จ จริยธรรมกลุ่มนี้อยู่ในคำถามข้อที่ 5 และ 7 – 13
3. ความซื่อสัตย์ (G3) ได้แก่ ความซื่อตรง ความสุจริตไม่คดโกง หรือเบี่ยงเบนไป จากความเป็นจริง จริยธรรมกลุ่มนี้อยู่ในคำถามข้อที่ 14 – 20 และ 22 – 23
4. การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4) ได้แก่ การเสียสละประโยชน์และความสุข ส่วนตัว เพื่อประโยชน์ของผู้อื่นและสังคม , การไม่เห็นแก่ตัว จริยธรรมกลุ่มนี้อยู่ ในคำถามข้อที่ 24 – 32
5. การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5) ได้แก่ การยึดถือในความยุติธรรม ความ ถูกต้องการมีเหตุผลตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเช่น ทำผิดก็ยอมรับผิด และขอโทษ เป็นต้น จริยธรรมกลุ่มนี้อยู่ในคำถามข้อที่ 33 – 34
6. ความมีเมตตา (G6) ได้แก่ ความรักและสงสารที่มีต่อสิ่งมีชีวิตร่วมโลก จริยธรรม กลุ่มนี้อยู่ในคำถามข้อที่ 35
7. ความกตัญญู (G7) ได้แก่ ความสำนึกในบุญคุณและความเคารพนับถือผู้อาวุโส จริยธรรมกลุ่มนี้อยู่ในคำถามข้อที่ 36 – 39

8. ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8) ได้แก่ ไม่เห็นแก่เงินเป็นใหญ่ , รู้จักประหยัด , ไม่นิยมสะสมสินค้าฟุ่มเฟือยที่มีราคาแพงเกินฐานะของตน จริยธรรมกลุ่มนี้อยู่ในคำถามข้อที่ 40 - 44
9. การทำความดี (G9) ได้แก่ ความเชื่อในการกระทำดี, การมีน้ำใจ , ยกย่องคนที่มีคุณงามความดีไม่ใช่ดูที่ฐานะยากจน หรือร่ำรวย จริยธรรมกลุ่มนี้อยู่ในคำถามข้อที่ 45 - 47
10. ความรักชาติ (G10) ได้แก่ การกระทำตนเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระ หรือช่วยแก้ปัญหาของประเทศชาติ จริยธรรมกลุ่มนี้อยู่ในคำถามข้อที่ 48 - 50

1.2. ระดับความคิดเห็น การวัดความคิดเห็นของผู้ตอบนั้นในแบบสอบถามได้แบ่งการวัดออกเป็น 5 ระดับ (Likert Scales) ดังนี้

- 5 คือ เห็นด้วย มากที่สุด
- 4 คือ เห็นด้วย มาก
- 3 คือ เห็นด้วย ปานกลาง
- 2 คือ เห็นด้วย น้อย
- 1 คือ เห็นด้วย น้อยที่สุด

1.3. การประมวลผลข้อมูล ในการวิเคราะห์ผลของความคิดเห็นที่ผู้ตอบแสดงในแบบสอบถามโดยลักษณะของผู้ตอบจะมีหลายมิติได้แก่ กลุ่มคณะ , รายคณะ , ชั้นปี , และเกรดเฉลี่ยซึ่งจะคำนวณผลโดยใช้ค่าเฉลี่ย มีชื่อนิยามเลขคณิต (Arithmetic Mean หรือ \bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.4. การสร้างระดับขั้นของจริยธรรม เมื่อคำนวณผลและได้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของจริยธรรมของผู้ตอบแบบสอบถามแล้วเพื่อจะสามารถทราบได้ว่าผู้ตอบมีจริยธรรมอยู่ในระดับใดได้ทำการสร้างระดับขั้นของจริยธรรมโดยใช้สูตรคำนวณทางสถิติ (อนันต์ ศรีโตภา , 2525 : 67) ดังนี้

$$\text{ความกว้างของชั้น} = \frac{\text{พิสัย (Range)}}{\text{จำนวนชั้นของคะแนน}}$$

(Class Width) (Class Interval)

$$\text{เมื่อ พิสัย (Range) มีค่า} = \text{คะแนนมากที่สุด (5) -}$$

$$\text{คะแนนน้อยที่สุด (1)}$$

จำนวนชั้นของคะแนนในที่นี้ได้จัดระดับขั้นของจริยธรรมให้มี 5 ระดับ

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของชั้น} &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ดังนั้น สร้างระดับชั้นของจริยธรรมได้ดังนี้

ช่วงคะแนน	ชั้นของจริยธรรม	คำอธิบาย
1.00 – 1.80	1	น้อยที่สุด
1.81 – 2.60	2	น้อย
2.61 – 3.40	3	ปานกลาง
3.41 – 4.20	4	มาก (หรือสูง)
4.21 – 5.00	5	มาก (หรือสูง)ที่สุด

2. นำสิ่งที่ค้นพบไปตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้ได้ตั้งวัตถุประสงค์เอาไว้ 2 ประการและสิ่งที่ค้นพบสามารถตอบวัตถุประสงค์ทั้ง 2 ประการได้ดังนี้

2.1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สสำรวจกระบวนการทัศนทางจริยธรรมของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีของคณะต่างๆ ที่มีผลการศึกษาอยู่ในระดับสูง ปานกลาง และต่ำมีดังนี้

2.1.1. จริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยรวม (ดูตาราง 5)

จริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเป็นนักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ 1 และปีสุดท้ายของวิทยาเขตขนาดใหญ่และปัตตานีทั้งสิ้น 13 หน่วยงานที่ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี ได้แก่ 12 คณะ กับ 1 วิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาทั้งสิ้น 811 คน พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีเหล่านี้ให้ความสำคัญกับจริยธรรมทั้ง 10 กลุ่ม เรียงตามลำดับมาก (อันดับที่ 1) ไปหาน้อย (อันดับที่ 10) มีดังนี้คือ ความกตัญญู (G7) การทำความดี (G9) ความรักชาติ (G10) การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5) ความซื่อสัตย์ (G3) ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8) การรักษาวินัย (G1) การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4) ความรับผิดชอบ (G2) และความมีเมตตา (G6) ตามลำดับ

เมื่อกำหนดให้ระดับชั้นของจริยธรรมแบ่งออกเป็น 5 ชั้นกล่าวคือ ชั้น 1 เป็นจริยธรรมที่มีระดับต่ำที่สุดไปจนถึงชั้น 5 เป็นจริยธรรมที่มีระดับสูงที่สุดพบว่านักศึกษามีจริยธรรม 5

กลุ่มจากทั้งหมด 10 กลุ่มอยู่ในระดับชั้นที่ 5 (สูงที่สุด) ได้แก่ ความกตัญญู (G7) การกระทำ
ความดี (G9) ความรักชาติ (G10) การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5) และความซื่อสัตย์ (G3) อยู่ใน
ระดับชั้นของจริยธรรมชั้นที่ 5 กล่าวคือนักศึกษามีจริยธรรมสูงที่สุดในลักษณะจริยธรรม 5 กลุ่ม
ข้างต้น ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 1-5 ในตาราง 5 และมีระดับชั้นของจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 4 หรือระดับสูง
เป็นลักษณะของจริยธรรม 5 กลุ่มที่เหลือ ได้แก่ อันดับที่ 6-10 คือ ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตุนิยม
(G8) การรักษาวินัย (G1) การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4) ความรับผิดชอบ (G2) และความ
มีเมตตา (G6)

กล่าวโดยสรุปนักศึกษาศรีอยุธยาตรีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เหล่านี้มี
ลักษณะของจริยธรรมทั้ง 10 กลุ่มจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นที่สูง (ชั้น 4) และสูงมากที่สุด (ชั้น 5) ซึ่งเมื่อ
ศึกษาโดยภาพรวมทั้งหมดแล้วจัดได้ว่ามีจริยธรรมอยู่ในระดับดีมากซึ่งเป็นสิ่งที่น่าพอใจ

2.1.2. จริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จำแนกเป็น 3
กลุ่มสาขาวิชา (ดูตาราง 6)

เมื่อแบ่ง 12 คณะ 1 วิทยาลัย ออกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชาได้แก่

1.กลุ่มสาขาวิชา สังคมศาสตร์ได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ ศึกษาศาสตร์
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และวิทยาลัยอิสลามศึกษา

2.กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์สุขภาพได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์
ทันตแพทยศาสตร์ และ พยาบาลศาสตร์

3.กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์
ทรัพยากรธรรมชาติ อุตสาหกรรมเกษตร และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

พบว่าใน 3 กลุ่มสาขาวิชาจะให้ความสำคัญมาก-น้อย(อันดับ 1- 10)กับกลุ่ม
จริยธรรมทั้ง 10 กลุ่มแตกต่างกันไปบ้างและที่ให้อันดับความสำคัญ ของกลุ่มจริยธรรมอยู่ในอันดับ
เหมือนกันของทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาได้แก่ จริยธรรม 5 กลุ่มเหล่านี้คือ

อันดับที่ 1 ความกตัญญู (G7)

อันดับที่ 3 ความรักชาติ (G10)

อันดับที่ 6 ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตุนิยม (G8)

อันดับที่ 7 การรักษาวินัย (G1)

อันดับที่ 10 ความเมตตา (G6)

นักศึกษาในทั้ง 3 สาขาวิชา มีระดับชั้นของจริยธรรมอยู่ในระดับสูงที่สุด (ชั้น 5)
เหมือนกันและเมื่อศึกษาจากคะแนนค่าเฉลี่ยซึ่งมีคะแนนเต็มเป็น 5 พบว่า กลุ่มสาขาวิชา สังคม-
ศาสตร์ จะมีคะแนนมากที่สุดคือ 4.33 รองลงมาเป็นกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์เท่ากับ
4.25 และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เท่ากับ 4.23 ตามลำดับ

2.1.3. จริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ปี 1 กับปีสุดท้าย) จำแนกตามเกรดและรายคณะ (ดูตาราง 7)

เมื่อจำแนกนักศึกษาตามเกรดและคณะพบว่าโดยภาพรวมนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยได้แก่ ต่ำ ปานกลาง และสูง ทั้ง 3 กลุ่ม มีระดับชั้นของจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 5 หรือมีจริยธรรมสูงที่สุด หรืออาจกล่าวได้ว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์กลุ่มที่เรียนไม่เก่ง(เกรดต่ำ) หรือเรียนพอใช้ได้(เกรดปานกลาง) หรือเรียนเก่ง(เกรดสูง) ทั้ง 3 กลุ่มต่างก็เป็นผู้ที่มีจริยธรรมอยู่ในระดับดีมากที่สุด(ชั้น 5) เหมือนกันทั้ง 3 กลุ่ม

เมื่อศึกษาจริยธรรมเป็นรายคณะพบว่าคณะเภสัชศาสตร์นักศึกษามีจริยธรรมอยู่ในชั้น 4 (คะแนนเฉลี่ย 4.16) หรือระดับสูงส่วนคณะอื่น ๆ ทุกคนมีจริยธรรมอยู่ในระดับสูงที่สุดหรือชั้น 5 (คะแนนเฉลี่ยมากกว่า 4.20 ขึ้นไป)

2.1.4. จริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ปี 1 จำแนกตามเกรดและรายคณะ (ดูตาราง 8)

จากตาราง 8 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนจริยธรรมระหว่างกลุ่มที่มีผลการศึกษา (เกรด) 3 กลุ่มคือ สูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้ F-test พบว่าทั้ง 3 กลุ่มมีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ปี 1 ของทุกคณะ (13 หน่วยศึกษา) มีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมเหมือนกันคืออยู่ในระดับสูงมากทั้ง 3 กลุ่มได้แก่ กลุ่มเกรดสูงเท่ากับ 4.33 , กลุ่มเกรดปานกลาง เท่ากับ 4.26 และกลุ่มเกรดต่ำเท่ากับ 4.31 จากคะแนนเต็ม 5 และทั้ง 3 กลุ่มอยู่ในชั้นของจริยธรรมสูงที่สุดคือ ชั้น 5 รายละเอียดของค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมในแต่ละคณะมีดังนี้

คณะวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาปี 1 ทั้ง 3 กลุ่มมีระดับชั้นของจริยธรรมอยู่ในชั้นสูงที่สุดคือ ชั้น 5 เมื่อจำแนกตามเกรดพบว่ากลุ่มเกรดต่ำมีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมเท่ากับ 4.30 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มเกรดปานกลาง(4.27) และเกรดสูง (4.22) ตามลำดับ

คณะวิทยาศาสตร์ นักศึกษาปี 1 ทั้ง 3 กลุ่มมีระดับชั้นของจริยธรรมอยู่ในชั้นสูงที่สุดคือชั้น 5 เมื่อจำแนกตามเกรดพบว่ากลุ่มเกรดสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมเท่ากับ 4.31 ซึ่งสูงกว่า กลุ่มเกรดปานกลาง และกลุ่มเกรดต่ำ ซึ่งมีคะแนนเท่ากันคือ 4.25

คณะแพทยศาสตร์ นักศึกษาปี 1 กลุ่มเกรดต่ำไม่มีเนื่องจากผู้ที่สอบเข้าคณะแพทยศาสตร์ได้จะเป็นเด็กที่เรียนเก่ง ส่วนที่เหลือมี 2 กลุ่มอยู่ในชั้นของจริยธรรมชั้นที่ 4 ทั้ง 2 กลุ่มเรียงลำดับคะแนนได้ดังนี้ กลุ่มเกรดสูง 4.18 และกลุ่มเกรดปานกลาง 3.76 ตามลำดับ

คณะวิทยาการจัดการ นักศึกษาปี 1 ทั้ง 3 กลุ่ม มีระดับชั้นของจริยธรรมอยู่ในชั้นสูงที่สุดคือชั้น 5 เมื่อจำแนกตามเกรดพบว่า กลุ่มเกรดปานกลางมีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรม

(4.38) สูงกว่ากลุ่มเกรดสูง (4.36) และกลุ่มเกรดต่ำ (4.29) ตามลำดับ

คณะทรัพยากรธรรมชาติ ทั้ง 3 กลุ่ม มีระดับชั้นของจริยธรรมแตกต่างกัน กล่าวคือ เกรดปานกลางอยู่ในชั้น 5 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมสูงที่สุดคือ 4.37 , กลุ่มเกรดต่ำอยู่ในชั้น 5 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมคือ 4.32 และกลุ่มเกรดสูงอยู่ในระดับชั้น 4 ซึ่งต่ำกว่า 2 กลุ่มแรกและมีค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยที่สุดคือ 4.09 ตามลำดับ

คณะอุตสาหกรรมเกษตร ทั้ง 3 กลุ่ม มีชั้นของจริยธรรมแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มเกรดต่ำอยู่ในชั้น 5 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมสูงที่สุดคือ 4.51 , กลุ่มปานกลางอยู่ในชั้น 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมรองลงมาคือ 4.25 กลุ่มเกรดสูงอยู่ในชั้นต่ำกว่าคือชั้น 4 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนน้อยที่สุดคือ 4.19 ตามลำดับ

คณะเภสัชศาสตร์ ทั้ง 3 กลุ่ม มีชั้นของจริยธรรมแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มเกรดสูงอยู่ในชั้น 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมสูงที่สุดคือ 4.73 กลุ่มเกรดต่ำอยู่ในชั้นต่ำกว่าคือชั้น 4 มีค่าเฉลี่ยคะแนนรองลงมาคือ 4.04 กลุ่มเกรดปานกลางอยู่ในชั้น 4 มีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำที่สุดคือ 3.90 ตามลำดับ

คณะพยาบาลศาสตร์ ทั้ง 3 กลุ่ม มีชั้นของจริยธรรมแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มเกรดสูงอยู่ในชั้น 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมสูงที่สุดคือ 4.51 กลุ่มเกรดต่ำอยู่ในชั้น 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนรองลงมาคือ 4.32 กลุ่มเกรดปานกลางอยู่ในชั้นต่ำกว่าคือชั้น 4 มีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำที่สุดคือ 4.13 ตามลำดับ

คณะทันตแพทยศาสตร์ ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในชั้น 5 มีคะแนนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ กลุ่มเกรดปานกลาง 4.57 กลุ่มเกรดต่ำ 4.46 และกลุ่มเกรดสูง 4.26 ตามลำดับ

คณะศึกษาศาสตร์ ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในชั้น 5 ค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ กลุ่มเกรดต่ำและปานกลางมีคะแนนเท่ากันคือ 4.42 และกลุ่มเกรดสูงมีคะแนนต่ำกว่าคือ 4.23 ตามลำดับ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในชั้น 5 ค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กลุ่มเกรดสูงคือ 4.31 กลุ่มเกรดต่ำ 4.29 และกลุ่มเกรดปานกลาง 4.26 ตามลำดับ

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในชั้น 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กลุ่มเกรดต่ำ 4.36 กลุ่มเกรดสูง 4.33 และกลุ่มเกรดปานกลาง 4.25 ตามลำดับ

วิทยาลัยอิสลามศึกษา ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในชั้น 5 มีคะแนนของจริยธรรมเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กลุ่มเกรดสูง 4.55 กลุ่มเกรดปานกลาง 4.52 และกลุ่มเกรดต่ำ 4.44 ตามลำดับ

2.1.5. จริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ปีสุดท้ายจำแนกตามเกรดและรายคณะ (ดูตาราง 9)

จากตาราง 9 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมระหว่างกลุ่มที่มีผลการศึกษา (เกรด) 3 กลุ่มคือ สูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้ F - test พบว่าทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 กล่าวคือนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ปีสุดท้าย กลุ่มเกรดสูงจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมเท่ากับ 4.35 ซึ่งสูงกว่า กลุ่มเกรดปานกลาง (4.14) และกลุ่มเกรดต่ำ (4.13) และมีชั้นของจริยธรรมที่สูงกว่า กล่าวคือกลุ่มเกรดสูงอยู่ชั้นสูงที่สุด(ชั้น 5) ส่วนกลุ่มเกรดปานกลางและเกรดต่ำอยู่ระดับชั้นสูง (ชั้น 4) ส่วนรายละเอียดค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมในละคณะมีดังนี้

คณะวิศวกรรมศาสตร์ นักศึกษาปีสุดท้ายทั้ง 3 กลุ่ม มีชั้นของจริยธรรมที่แตกต่างกัน และมีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กลุ่มเกรดสูงอยู่ในชั้น 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงที่สุดคือ 4.29 รองลงมาเป็นกลุ่มปานกลางอยู่ชั้น 4 มีค่าเฉลี่ยคะแนน 4.20 และกลุ่มเกรดต่ำอยู่ชั้น 4 มีค่าเฉลี่ยคะแนน 4.13 ตามลำดับ

คณะวิทยาศาสตร์ ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในชั้น 4 มีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมเรียงลำดับดังนี้ กลุ่มเกรดสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงที่สุดคือ 4.17 รองลงมาเป็นกลุ่มเกรดปานกลาง 4.14 และกลุ่มเกรดต่ำ 4.08 ตามลำดับ

คณะแพทยศาสตร์ นักศึกษาปีสุดท้าย กลุ่มเกรดต่ำไม่มีข้อมูลจึงนำเสนอเพียง 2 กลุ่ม ทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในชั้น 5 มีคะแนนของจริยธรรมเรียงลำดับได้ดังนี้ กลุ่มเกรดสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงที่สุดคือ 4.47 รองลงมาเป็นกลุ่มปานกลางคือ 4.38 ตามลำดับ

คณะวิทยาการจัดการ ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในชั้น 4 มีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมเรียงลำดับดังนี้ กลุ่มเกรดต่ำเท่ากับ 4.17 รองลงมาเป็นกลุ่มเกรดสูง 4.13 และกลุ่มเกรดปานกลาง 4.12 ตามลำดับ

คณะทรัพยากรธรรมชาติ ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในชั้นที่แตกต่างกันโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ กลุ่มเกรดสูงอยู่ในชั้น 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงที่สุดคือ 4.48 รองลงมาเป็นกลุ่มเกรดปานกลาง อยู่ในชั้น 4 มีค่าเฉลี่ยคะแนน 3.94 และกลุ่มเกรดต่ำอยู่ในชั้น 4 มีค่าเฉลี่ยคะแนน 3.41 ตามลำดับ

คณะอุตสาหกรรมเกษตร ทั้ง 3 กลุ่มเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรม จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ กลุ่มเกรดสูงอยู่ในชั้น 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุดคือ 4.34 รองลงมา เป็นกลุ่มเกรดต่ำอยู่ชั้น 4 เท่ากับ 4.19 และกลุ่มเกรดปานกลางอยู่ในชั้น 4 เท่ากับ 3.76 ตามลำดับ

คณะเภสัชศาสตร์ ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในชั้นที่แตกต่างกัน เรียงลำดับค่าเฉลี่ย คะแนนของจริยธรรมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ กลุ่มเกรดสูงอยู่ในชั้น 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 4.60 รองลงมาเป็นกลุ่มเกรดต่ำอยู่ในชั้น 5 เท่ากับ 4.28 และกลุ่มเกรดปานกลางอยู่ในชั้น 4 เท่ากับ 3.96 ตามลำดับ

คณะพยาบาลศาสตร์ ทั้ง 3 กลุ่มอยู่ในชั้นที่ 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กลุ่มเกรดสูง มีคะแนนสูงสุดคือ 4.53 รองลงมาเป็นกลุ่มเกรด ปานกลาง 4.30 และกลุ่มเกรดต่ำ 4.25 ตามลำดับ

คณะทันตแพทยศาสตร์ ทั้ง 3 กลุ่มเรียงลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรม จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ กลุ่มเกรดต่ำอยู่ชั้น 5 มีคะแนนสูงสุดคือ 4.61 รองลงมาเป็นกลุ่มเกรด ปานกลางอยู่ชั้น 5 คะแนน 4.33 และกลุ่มเกรดสูงอยู่ชั้น 4 คะแนน 4.03 ตามลำดับ

คณะศึกษาศาสตร์ ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในชั้น 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ กลุ่มเกรดต่ำอยู่ในชั้น 5 มีคะแนนสูงสุดคือ 4.53 รองลง มาเป็นกลุ่มเกรดสูง 4.39 และกลุ่มเกรดปานกลาง 4.36 ตามลำดับ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในชั้น 5 มีค่าเฉลี่ย คะแนนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ กลุ่มเกรดต่ำ 4.36 กลุ่มเกรดปานกลาง และสูงมี คะแนนเท่ากันคือ 4.32 ตามลำดับ

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในชั้น 4 เหมือนกันมีค่า เฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ กลุ่มเกรดปานกลางมีคะแนน 4.13 กลุ่มเกรดสูงมีคะแนน 4.12 และกลุ่มเกรดต่ำ 3.43 ตามลำดับ

วิทยาลัยอิสลามศึกษา กลุ่มเกรดต่ำไม่มีข้อมูล อีก 2 กลุ่ม อยู่ในชั้นแตกต่างกันโดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมเรียงลำดับดังนี้ กลุ่มเกรดสูง อยู่ชั้น 5 มีคะแนน 4.63 รองลง มาเป็นกลุ่มเกรดปานกลางอยู่ในชั้น 4 มีคะแนน 3.93 ตามลำดับ

ตาราง 5 จริยธรรมของนักศึกษาปี 1 กับปีสุดท้าย

อันดับที่	กลุ่มจริยธรรม	ระดับชั้นของจริยธรรม	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})
1	ความกตัญญู (G7)	5	4.62
2	การทำความดี (G9)	5	4.43
3	ความรักชาติ (G10)	5	4.42
4	การมีเหตุผลตามความเป็นจริง(G5)	5	4.36
5	ความซื่อสัตย์(G3)	5	4.29
6	ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม(G8)	4	4.19
7	การรักษาวินัย(G1)	4	4.15
8	การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม(G4)	4	4.11
9	ความรับผิดชอบ(G2)	4	4.10
10	ความมีเมตตา(G6)	4	4.04
คะแนนเต็ม		5	5.00

ตาราง 6 จริยธรรมของนักศึกษา จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

ลำดับที่จริยธรรม	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ค่าเฉลี่ย คะแนน ของ จริย ธรรม	ระดับ ชั้น ของ จริย ธรรม
กลุ่มสาขา												
1.สังคมศาสตร์	G7	G9	G10	G5	G3	G8	G1	G4	G2	G6	4.33	5
2.วิทยาศาสตร์สุขภาพ	G7	G5	G10	G9	G3	G8	G1	G2	G4	G6	4.25	5
3.วิทยาศาสตร์	G7	G9	G10	G5	G3	G8	G1	G2	G4	G6	4.23	5
คะแนนเต็ม											5	5

ตาราง 7 จริยธรรมของนักศึกษาปี 1 กับปีสุดท้าย จำแนกตามเกรดและรายคณะ

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

เกรด คณะ	ต่ำ	กลาง	สูง	ค่าเฉลี่ยราย คณะ	ระดับชั้นของ จริยธรรม
วิศวกรรมศาสตร์	4.23	4.23	4.24	4.23	5
วิทยาศาสตร์	4.21	4.22 ₄	4.28	4.24	5
แพทยศาสตร์	(na)	4.30	4.26	4.28	5
วิทยาการการจัดการ	4.24	4.25	4.32	4.27	5
ทรัพยากรธรรมชาติและ เกษตร	4.16	4.24	4.24	4.21	5
อุตสาหกรรม	4.40	4.16	4.21	4.26	5
เภสัชศาสตร์	4.16	3.94	4.39	4.16	4
พยาบาลศาสตร์	4.26	4.26	4.51	4.34	5
ทันตแพทยศาสตร์	4.48	4.39	4.16	4.34	5
ศึกษาศาสตร์	4.45	4.39	4.32	4.39	5
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	4.3	4.28	4.31	4.30	5
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	4.28	4.20	4.26	4.25	5
วิทยาลัยอิสลาม ศึกษา	4.44	4.41	4.54	4.46	5
ค่าเฉลี่ยรวม	4.26	4.25	4.31	4.27	
ระดับชั้นของจริย ธรรม	5	5	5	5	

หมายเหตุ (na) คือไม่มีข้อมูล

ตาราง 8 จริยธรรมของนักศึกษาปี 1 จำแนกตามเกรดและรายคณะ

จำนวน : ค่าเฉลี่ย (ระดับชั้นของจริยธรรม)

เกรด คณะ	ต่ำ	กลาง	สูง	ค่าเฉลี่ยรายคณะ
วิศวกรรมศาสตร์	4.30 (5)	4.27 (5)	4.22 (5)	4.26
วิทยาศาสตร์	4.25 (5) ✓	4.25 (5)	4.31 (5)	4.27
แพทยศาสตร์	(na)	3.76 (4)	4.18 (4)	3.97
วิทยาการจัดการ	4.29 (5)	4.38 (5)	4.36 (5)	4.34
ทรัพยากรธรรมชาติและ	4.32 (5)	4.37 (5)	4.09 (4)	4.26
อุตสาหกรรมเกษตร	4.51 (5)	4.25 (5)	4.19 (4)	4.32
เภสัชศาสตร์	4.04 (4)	3.90 (4)	4.73 (5)	4.22
พยาบาลศาสตร์	4.32 (5)	4.13 (4)	4.51 (5)	4.32
ทันตแพทยศาสตร์	4.46 (5)	4.57 (5)	4.26 (5)	4.43
ศึกษาศาสตร์	4.42 (5)	4.42 (5)	4.23 (5)	4.36
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	4.29 (5)	4.26 (5)	4.31 (5)	4.29
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.36 (5)	4.25 (5)	4.33 (5)	4.31
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	4.44 (5)	4.52 (5)	4.55 (5)	4.5
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	4.26	4.31	4.3
ระดับชั้นของจริยธรรม	5	5	5	5

F = 0.111 , Sig = 0.895

∴ non significant Between Groups at 0.05 level

หมายเหตุ (na) = ไม่มีข้อมูล

ตาราง 9 จริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้ายจำแนกตามเกรดและรายคณะ

จำนวน : ค่าเฉลี่ย (ระดับชั้นของจริยธรรม)

คณะ \ เกรด	ต่ำ	กลาง	สูง	ค่าเฉลี่ยรายคณะ	ระดับชั้นของจริยธรรม
วิศวกรรมศาสตร์	4.13 (4)	4.20 (4)	4.29 (5)	4.21	5
วิทยาศาสตร์	4.08 (4)	4.14 (4)	4.17 (4)	4.13	4
แพทยศาสตร์	(na)	4.38 (5)	4.47 (5)	4.43	5
วิทยาการจัดการ	4.17 (4)	4.12 (4)	4.13 (4)	4.14	4
ทรัพยากรธรรมชาติ	3.41 (4)	3.94 (4)	4.48 (5)	3.94	4
อุตสาหกรรมเกษตร	4.19 (4)	3.76 (4)	4.34 (5)	4.10	4
เภสัชศาสตร์	4.28 (5)	3.96 (4)	4.60 (5)	4.28	5
พยาบาลศาสตร์	4.25 (5)	4.30 (5)	4.53 (5)	4.36	5
ทันตแพทยศาสตร์	4.61 (5)	4.33 (5)	4.03 (4)	4.32	5
ศึกษาศาสตร์	4.53 (5)	4.36 (5)	4.39 (5)	4.43	5
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	4.36 (5)	4.32 (5)	4.32 (5)	4.32	5
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.43 (4)	4.13 (4)	4.12 (4)	3.89	4
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	(na)	3.93 (4)	4.63 (5)	4.28	5
ค่าเฉลี่ยรวม	4.13	4.14	4.35	4.22	
ระดับชั้นของจริยธรรม	4	4	5	5	

F = 4.494, Sig. = 0.012 ∴ Significant between groups 1 (high) and 2 (medium)

at 0.05 level

(na) = ไม่มีข้อมูล

2.2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เปรียบเทียบกระบวนการวัดค้นทางจริยธรรมของนักศึกษา โดยจำแนกตามชั้นปีที่ 1, ปีสุดท้าย และตามรายคณะ

2.2.1. เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาปี 1 กับปีสุดท้าย ทั้งมหาวิทยาลัย และเป็นรายคณะ (ดูตาราง 10)

จากตารางเปรียบเทียบกระบวนการวัดค้นทางจริยธรรมของนักศึกษาปี 1 กับปีสุดท้าย พบว่านักศึกษาปี 1 และปีสุดท้ายอยู่ในระดับชั้นของจริยธรรมชั้นที่ 5 ซึ่งเป็นชั้นสูงสุดเหมือนกัน อธิบายได้ว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทั้งปี 1 และปีสุดท้ายเป็นผู้ที่มีจริยธรรมอยู่ในระดับสูงที่สุด และค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมมีความแตกต่างกันคือค่าคะแนนจริยธรรมของปีสุดท้ายจะลดลงจากปี 1 เท่ากับ 0.08 คะแนน

ถ้ากำหนดให้ กระบวนการเสริมสร้างจริยธรรมของหน่วยงานที่ทำการศึกษานี้ (12 คณะกับ 1 วิทยาลัย) ดำเนินไปเป็นปกติ กล่าวคือไม่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางจริยธรรมของนักศึกษา (Other Things Being Equal) นับตั้งแต่ นักศึกษาเข้ามาอยู่ในมหาวิทยาลัย (ปีที่ 1) ไปจนกระทั่งจบการศึกษา (ปีสุดท้าย) แล้ว ผลการวิเคราะห์จะเป็นดังนี้

1. ภาพรวม ของทั้งมหาวิทยาลัย

นักศึกษาทั้งปีที่ 1 และปีสุดท้ายอยู่ในระดับชั้นของจริยธรรมชั้นที่ 5 ซึ่งแสดงว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมอยู่ในระดับสูงที่สุดแต่คะแนนเฉลี่ยของจริยธรรมมีความแตกต่างกันกล่าวคือ ปีที่ 1 มีคะแนนจริยธรรมเป็น 4.30 ส่วนปีสุดท้ายมีคะแนนจริยธรรมเป็น 4.22 ลดลงไปเท่ากับ 0.08 คะแนน

อธิบายได้ว่านักศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเพิ่งจะเข้ามาสู่มหาวิทยาลัยเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงที่สุด (อยู่ในชั้น 5) และมีคะแนนจริยธรรมค่อนข้างสูง (4.30) แต่เมื่อเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยจนจบ (ปีสุดท้าย) เขาจะมีจริยธรรมลดลงไป 0.08 หรือกล่าวได้ว่ากระบวนการเสริมสร้างจริยธรรมของทั้งมหาวิทยาลัยโดยรวมของ 13 หน่วยงาน ไม่ได้ช่วยให้จริยธรรมของนักศึกษาปี 1 เพิ่มสูงขึ้นและในทางตรงกันข้าม กระบวนการเรียนรู้ภายในมหาวิทยาลัยมีผลให้จริยธรรมของนักศึกษาปีที่ 1 ลดลงจากเดิมจึงสมควรที่จะต้องมีการศึกษาเพื่อหาทางปรับปรุงกระบวนการเสริมสร้างและการถ่ายทอดการเรียนรู้ต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยเพื่อจะให้นักศึกษาปี 1 เมื่อจบการศึกษา (ปีสุดท้าย) มีจริยธรรมที่สูงขึ้น

อย่างไรก็ตามเรื่องข้างต้นยังไม่มีควมรุนแรงมากนักเพราะค่าคะแนนจริยธรรมที่ลดลง (ผลต่าง) มีเพียงเล็กน้อยถึงอย่างไรก็ตามนักศึกษาที่เริ่มเข้ามา (ปี 1) และจบออกไป (ปีสุดท้าย) ต่างก็เป็นผู้ที่มีจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นสูงที่สุด (ชั้น 5)

2. พิจารณาเป็นรายคณะ (ดูตาราง 10) พบว่าผลต่างของคะแนนจริยธรรม (คะแนนปีสุดท้าย - ปี 1) จะแสดงถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ มีส่วนช่วย

เสริมสร้างจริยธรรมให้เกิดขึ้นกับนักศึกษาได้ผลเป็นอย่างดีและถ้ามีค่าเป็นบวกมากแสดงว่าคณะนั้นมีกระบวนการที่ช่วยเสริมสร้างจริยธรรมให้แก่นักศึกษาที่ได้ผลมาก จึงทำให้นักศึกษาปี 1 ซึ่งมีคะแนนจริยธรรมจำนวนหนึ่งเมื่อเรียนอยู่ในคณะนั้นไปจนจบ (ปีสุดท้าย) มีคะแนนจริยธรรมเพิ่มขึ้นสูง และถ้าติดลบ แสดงว่าคณะนั้นมีกระบวนการเสริมสร้างจริยธรรมให้แก่นักศึกษา ยังไม่ได้ผลดี จึงทำให้นักศึกษาปี 1 ซึ่งมีคะแนนจริยธรรมจำนวนหนึ่ง เมื่อเรียนอยู่ในคณะนั้นไปจนจบ (ปีสุดท้าย) กลับมีคะแนนจริยธรรมลดลง

เมื่อเรียงลำดับคณะที่มีกระบวนการเสริมสร้างจริยธรรมให้แก่นักศึกษาตั้งแต่เข้ามา (ปี 1) ไปจนจบ (ปีสุดท้าย) อย่างได้ผลมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุดมีดังนี้

อันดับที่	คณะ	ผลต่างของคะแนนจริยธรรม (ปีสุดท้าย - ปี 1)
1	แพทยศาสตร์	+ 0.25
2	ศึกษาศาสตร์	+ 0.06
3	เภสัชศาสตร์	+ 0.03
4	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	+ 0.02
5	พยาบาลศาสตร์	0
6	วิศวกรรมศาสตร์	- 0.03
7	วิทยาลัยอิสลามศึกษา	- 0.07
8	ทันตแพทยศาสตร์	- 0.09
9	วิทยาศาสตร์	- 0.13
10	อุตสาหกรรมเกษตร	- 0.15
11	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- 0.21
12	วิทยาการจัดการ	- 0.22
13	ทรัพยากรธรรมชาติ	- 0.32

อันดับที่ 1 คือคณะแพทยศาสตร์ มีกระบวนการเสริมสร้างจริยธรรมให้แก่นักศึกษาปี 1 ไปจนถึงปีสุดท้าย อย่างได้ผลมากที่สุดจึงทำให้นักศึกษาปีสุดท้ายมีคะแนนจริยธรรมเพิ่มสูงขึ้นจากปี 1 มากที่สุด (มากกว่าอีก 12 หน่วยศึกษา) ส่วนคณะอื่น ๆ จะมีอันดับรองลงไปตามลำดับจนถึงหน่วยศึกษาอันดับที่ 13

คณะอันดับที่ 1 – 4 (มีผลต่างเป็นบวก) อาจจะทำทางเพิ่มจริยธรรมให้แก่

นักศึกษาให้มากขึ้นอย่างต่อเนื่องได้และในอันดับที่ 5 ถึง 13 (ซึ่งมีคะแนนจากศูนย์ถึงติดลบ) จะทำทางปรับปรุงแก้ไขคงจะต้องทบทวนดูว่ากระบวนการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในคณะที่จะช่วยเสริมสร้างจริยธรรมให้แก่นักศึกษาที่เป็นอยู่นั้นมีจุดอ่อนที่ใด และจะทำการปรับปรุงแก้ไขอย่างไรที่จะสร้างจริยธรรมให้เกิดกับตัวนักศึกษาเพิ่มสูงขึ้น

ส่วนรายละเอียดที่ว่าแต่ละคณะทั้ง 13 หน่วยศึกษาคณะควรจะเสริมสร้างจริยธรรมในเรื่องใดบ้าง และจริยธรรมเรื่องใด (กลุ่ม) ที่นักศึกษาในคณะของตนมีอยู่นั้นเป็นระดับที่มากหรือน้อยเท่าใด จะอยู่ในตาราง 13 – 25 ซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดต่อไป

2.2.2. เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาปี 1 จำแนกตามเกรดเป็นรายคณะ (ดูตาราง 11)

เพื่อจะตอบคำถามที่ว่า “นักศึกษาที่เข้ามาสู่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นคนดีหรือไม่? และนักศึกษาที่เข้ามาเหล่านี้ คนเก่ง (เกรดสูง) เป็นคนดีด้วยหรือไม่”

จากการศึกษาโดยภาพรวม (ทั้ง 13 หน่วยศึกษา) พบว่านักศึกษาปี 1 หรือผู้ที่เริ่มเข้าสู่รั้วของมหาวิทยาลัยนั้นเป็นคนดี กล่าวคือมีจริยธรรมอยู่ในชั้นสูงที่สุด (ชั้น 5) และมีค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมค่อนข้างจะมาก คือ 4.30 จากคะแนนจริยธรรมจำนวนเต็ม 5

นักศึกษาที่เข้าสู่มหาวิทยาลัยเหล่านี้เราได้คนเก่งที่เป็นคนดีด้วย หรือไม่ พบว่า โดยภาพรวมทั้งหมดนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มเกรดต่ำ ปานกลาง และสูง ทั้ง 3กลุ่มเป็นคนดี กล่าวคือ มีคะแนนจริยธรรมอยู่ในระดับที่ค่อนข้างมากคือ 4.33, 4.26 และ 4.31 จากคะแนนเต็ม 5 ตามลำดับและทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในชั้นของจริยธรรมชั้นสูงที่สุดคือชั้น 5

2.2.3. เปรียบเทียบ จริยธรรมของนักศึกษา ปีสุดท้าย จำแนกตามเกรด เป็น คณะ (ดูตาราง 12)

เพื่อตอบคำถามที่ว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลิตบัณฑิตที่เป็นคนดีแก่สังคมหรือไม่ และผลิตบัณฑิตที่เป็นคนเก่ง และคนดี ด้วยหรือไม่

จากการศึกษาโดยภาพรวมทั้ง 13 หน่วยศึกษา พบว่ามหาวิทยาลัย ได้ ผลิตบัณฑิต ที่เป็นคนดีให้แก่สังคม กล่าวคือ นักศึกษาปีสุดท้าย มีคะแนนจริยธรรมโดยเฉลี่ยค่อนข้างสูงคือ 4.22 จากคะแนนเต็ม 5 และอยู่ในชั้นของจริยธรรมสูงที่สุดคือ ชั้น 5

ส่วนที่วามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ผลิตบัณฑิตที่เป็นคนเก่ง และคนดีด้วย หรือไม่ พบว่า นักศึกษาปีสุดท้ายที่ได้เกรดสูง ปานกลาง และต่ำ มีคะแนนจริยธรรมโดยเฉลี่ยเป็น 4.35 ,4.14 และ 4.13 ตามลำดับ คนเก่ง (กลุ่มเกรดสูง) มีคะแนนจริยธรรมสูงค่อนข้างจะมาก (4.35) จริยธรรมชั้น 5

และสูงกว่า กลุ่มเกรดปานกลาง (4.14) จริยธรรมชั้น 4 และกลุ่มเกรดต่ำ (4.13) จริยธรรมชั้น 4 จึงกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตที่เป็นทั้งคนเก่ง และคนดี ให้แก่สังคม

จากการศึกษาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่ผลิตบัณฑิตทั้ง 3 กลุ่ม ให้แก่สังคม คือ ผู้มีผลการศึกษา(เกรด)ในระดับ สูง ปานกลาง และต่ำ และมีจริยธรรมอยู่ในขั้นสูงที่สุดหรือชั้น 5 มี 8 คณะได้แก่ แพทยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ เภสัชศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอิสลามศึกษาและทันตแพทยศาสตร์

ส่วนคณะที่ผลิตบัณฑิต ทั้ง 3 กลุ่มให้แก่สังคมคือ ผู้ที่มีผลการศึกษา (เกรด) ในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ และมีจริยธรรมในขั้นสูง หรือ ชั้น 4 มี 5 คณะได้แก่ วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาการจัดการ และทรัพยากรธรรมชาติ

2.2.4. เปรียบเทียบ จริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้น ปีที่ 1 กับปีสุดท้าย ในแต่ละคณะ

จากการวิเคราะห์ในหัวข้อที่ 2 (ตาราง 10) ทำให้พบว่า กระบวนการเสริมสร้าง จริยธรรม ในแต่ละคณะก่อให้เกิดผลดีมาก (จริยธรรมของนักศึกษาสูงขึ้นมาก) และน้อย แตกต่างกันไป ตามลำดับที่ 1-13 การศึกษาต่อจากนี้ไปจะทำให้ทราบว่าลักษณะของจริยธรรมที่จัดไว้ 10 กลุ่มนั้น จากการเสริมสร้าง จริยธรรมของแต่ละคณะจะทำให้ นักศึกษา ปีที่ 1 เมื่อจบจากคณะนั้น (ปีสุดท้าย) จะมีจริยธรรม กลุ่มใดเพิ่มขึ้น หรือ กลุ่มใดลดลง ซึ่งการวิเคราะห์ในส่วนนี้ จะช่วยทำให้แต่ละคณะมีข้อมูลที่จะนำไปคิดเสริมสร้าง ลักษณะจริยธรรมในบางลักษณะที่อ่อน (ด้อย) กล่าวคือ คณะนั้นจริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้าย อยู่ในระดับชั้นของจริยธรรมต่ำกว่าชั้น 5 นั้น แสดงว่า ยังจะต้องเสริมสร้าง จริยธรรมกันต่อไป เพื่อให้ไปสู่ขั้นสูงที่สุดคือ ชั้น 5

การวิเคราะห์ลักษณะจริยธรรมที่อ่อนด้อยในแต่ละคณะ เรียงตามอันดับ 1-13 (ดูตาราง 10) ได้ดังนี้

1. เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่ม ของนักศึกษาชั้น ปีที่ 1 กับ ปีสุดท้าย ของ คณะแพทยศาสตร์ (ดูตาราง 13)

จากการศึกษาพบว่า คณะแพทยศาสตร์ มีการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีส่วนช่วยเสริมสร้างจริยธรรม ให้แก่นักศึกษาอย่างได้ผลดีที่สุด (อันดับที่ 1) เมื่อเปรียบเทียบกับอีก 12 หน่วยศึกษา เมื่อวิเคราะห์ลึกลงไปในเรื่องลักษณะ ของจริยธรรม (กลุ่ม) ซึ่งมี 10 กลุ่ม ตาม ตาราง 13 จะพบว่าลักษณะ จริยธรรมทั้ง 10 กลุ่มนั้น มี 9 กลุ่ม (อันดับที่ 1-9) ที่นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายมี คะแนนจริยธรรมเพิ่มสูงขึ้นจาก ชั้นปีที่ 1 (ผลต่างมีค่าเป็นบวก) ซึ่งแสดงว่ากระบวนการ การเรียนการสอนที่เป็นอยู่นี้ จะมีส่วนเสริมสร้างจริยธรรมแก่นักศึกษาเพิ่มสูงขึ้น เมื่อเรียงลำดับลักษณะจริยธรรมที่มี พัฒนาการเพิ่มสูงขึ้น (ผลต่าง) จากมากไปหาน้อย จะมีดังนี้ คือ

อันดับที่ 1 ความมีเมตตา

อันดับที่ 2 ความรักชาติ

อันดับที่ 3 มี 2 กลุ่ม ซึ่งมีคะแนนเท่ากัน คือ การทำความดี และการรักษาวินัย
(เนื่องจาก อันดับที่ 3 มี 2 กลุ่ม อันดับที่ 4 จึงไม่มี)

อันดับที่ 5 ความรับผิดชอบ

อันดับที่ 6 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

อันดับที่ 7 การมีเหตุผลตามความเป็นจริง

อันดับที่ 8 ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม

อันดับที่ 9 ความซื่อสัตย์

มีลักษณะจริยธรรมเพียงกลุ่มเดียวที่มี ผลต่างของคะแนน จริยธรรมเป็นลบ คือ ความกตัญญู แต่อย่างไรก็ตาม ผลต่างที่ติดลบ นี้มีค่าน้อยมาก คือ 0.05 และไม่มีน้ำหนักมากพอ ที่จะสรุปว่านักศึกษาปีสุดท้ายมีจริยธรรม กลุ่มนี้ไม่ดีทั้งนี้เนื่องจาก คะแนน จริยธรรม ในกลุ่มนี้ของทั้งปีที่ 1 และปีสุดท้าย มีค่าค่อนข้างสูงมาก คือ 4.59 และ 4.54 ตามลำดับจากคะแนนเต็ม 5 และนักศึกษามีจริยธรรมอยู่ในชั้นสูงที่สุด (ชั้น 5)

เมื่อศึกษาผลต่างและคะแนน จริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้ายพบว่า คะแนนจริยธรรมที่อยู่ในชั้นจริยธรรมชั้นที่ 4 ซึ่งยังต้องปรับปรุงเสริมสร้างจริยธรรมเพื่อให้อยู่ในชั้นสูงที่สุดคือชั้น 5 ได้แก่ กลุ่มจริยธรรมในอันดับต่อไปนี้จำนวน 3 กลุ่มคือ

อันดับที่ 1 ความมีเมตตา (4.17)

อันดับที่ 6 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (4.17)

อันดับที่ 8 ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (4.18)

เนื่องจากจริยธรรมทั้ง 3 กลุ่ม ข้างต้นแม้ว่าจะมีพัฒนาการทางด้านจริยธรรม (ผลต่าง) เพิ่มสูงขึ้นมากก็ตามแต่ค่าเฉลี่ยคะแนนของจริยธรรมทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งมีค่าเท่ากับ 4.17, 4.17 และ 4.18 ตามลำดับนั้น คะแนนทั้ง 3 จัดอยู่ในชั้นของจริยธรรม ชั้นที่ 4 จึงสมควรเสริมสร้างจริยธรรมให้ไปสู่ชั้นที่สูงขึ้นคือชั้น 5 ซึ่งเป็นชั้นสูงที่สุด

2. เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของคณะศึกษาศาสตร์ (ดูตาราง 14)

จากการศึกษาพบว่า คณะศึกษาศาสตร์ มีกระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ มีส่วนช่วยเสริมสร้างจริยธรรมให้แก่นักศึกษาที่จะจบ (ปีสุดท้าย) เพิ่มสูงขึ้นเป็นอันดับที่ 2 รองจากคณะแพทยศาสตร์

เมื่อวิเคราะห์หาลึกลงไปในเรื่องลักษณะของจริยธรรม (กลุ่ม) ซึ่งมี 10 กลุ่มนั้น จริยธรรมที่เพิ่มขึ้น (ผลต่างมีค่าเป็นบวก) มี 6 กลุ่ม (อันดับที่ 1 - 6) และเมื่อเรียงลำดับ จริยธรรมที่มี พัฒนาการเพิ่มสูงขึ้น (ผลต่าง) จากมากไปหาน้อยจะมีดังนี้คือ

- อันดับที่ 1 คือ ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม
- อันดับที่ 2 คือ ความรับผิดชอบ
- อันดับที่ 3 คือ ความมีเมตตา
- อันดับที่ 4 คือ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
- อันดับที่ 5 คือ การมีเหตุผลตามความเป็นจริง
- อันดับที่ 6 คือ ความซื่อสัตย์
- อันดับที่ 7 คือ การรักษาวินัย
- อันดับที่ 8 คือ การทำความดี
- อันดับที่ 9 คือ ความรักชาติ
- อันดับที่ 10 คือ ความกตัญญู

อันดับที่ 1 - 6 พัฒนาการของจริยธรรมมีความก้าวหน้าขึ้น (มีค่าเป็นบวก) ส่วน อันดับที่ 7 พัฒนาการคงที่ (มีค่าเป็นศูนย์) ส่วนอันดับที่ 8 - 10 มีพัฒนาการที่ลดลง ได้แก่ การทำความดี ความรักชาติ และความกตัญญู เมื่อวิเคราะห์ดูผลต่างซึ่งติดลบมีค่าเป็น -0.08, -0.09 และ -0.11 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าคะแนนที่เล็กน้อย และเมื่อดูฐานคะแนนของจริยธรรมของปีสุดท้ายพบว่าจริยธรรม 9 กลุ่มมีคะแนนอยู่ในชั้นของจริยธรรมสูงที่สุดคือชั้น 5 มีเพียงกลุ่มเดียวคือ อันดับที่ 4 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (4.20) ที่คะแนนอยู่ในชั้น 4 ซึ่งแสดงว่ายังต้องปรับปรุงเสริมสร้าง จริยธรรมในเรื่องนี้

3. เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ คณะเภสัชศาสตร์ (ดูตาราง 15)

จากการศึกษาพบว่าคณะเภสัชศาสตร์มีการเสริมสร้างพัฒนาการทางจริยธรรมได้ผลดี เป็นอันดับที่ 3 เมื่อศึกษาในรายละเอียดพบว่ากลุ่มจริยธรรมที่มี พัฒนาการเป็นบวก (เพิ่มสูงขึ้น) มี 5 กลุ่ม (อันดับที่ 1 - 5) เมื่อเรียงลำดับพัฒนาการของจริยธรรม (ค่าผลต่าง) จากมากไปหาน้อย มีดังนี้

- อันดับที่ 1 คือ การมีเหตุผลตามความเป็นจริง
- อันดับที่ 2 คือ การทำความดี
- อันดับที่ 3 คือ ความมีเมตตา
- อันดับที่ 4 คือ ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม
- อันดับที่ 5 คือ ความกตัญญู

อันดับที่ 6 คือ การรักษาวินัย

อันดับที่ 7 คือ ความซื่อสัตย์

อันดับที่ 8 มี 2 กลุ่มคือ ความรับผิดชอบ และการเห็นแก่ประโยชน์
ส่วนรวม (อันดับที่ 9 ไม่มีเพราะอันดับที่ 8 มี 2 กลุ่ม)

อันดับที่ 10 คือ ความรักชาติ

จริยธรรมอันดับที่ 1 – 5 มีพัฒนาการทางจริยธรรมเพิ่มสูงขึ้น (ผลต่างเป็นบวก) เมื่อดู

ฐานของคะแนนจริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้าย ซึ่งคะแนนอยู่ในขั้นของจริยธรรมขั้นที่ 4 ซึ่งเป็นระดับสูงและยังสามารถเสริมสร้างจริยธรรมให้เพิ่มสูงขึ้นถึงขั้นที่ 5 ได้อีก ได้แก่ จริยธรรมในอันดับเหล่านี้จำนวน 7 กลุ่มคือ

อันดับที่ 3 ความมีเมตตา (3.75)

อันดับที่ 4 ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (4.12)

อันดับที่ 6 การรักษาวินัย (4.11)

อันดับที่ 7 ความซื่อสัตย์ (4.19)

อันดับที่ 8 ความรับผิดชอบ (3.93)

อันดับที่ 8 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (3.82)

อันดับที่ 10 ความรักชาติ (4.03)

4. เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ดูตาราง 16)

จากการศึกษาพบว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีการเสริมสร้างพัฒนาการ

ทางจริยธรรมได้ผลดีเป็น อันดับที่ 4 โดยมีกลุ่มจริยธรรมที่มีพัฒนาการเป็นบวก (เพิ่มสูงขึ้น) มี 6 กลุ่ม (อันดับที่ 1 – 6) เมื่อเรียงลำดับพัฒนาการของจริยธรรม (ค่าผลต่าง) จากมากไปหาน้อย มีดังนี้

อันดับที่ 1 คือ ความมีเมตตา

อันดับที่ 2 คือ การมีเหตุผลตามความเป็นจริง

อันดับที่ 3 คือ ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม

อันดับที่ 4 มี 2 กลุ่มคือ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมและการทำความดี (อันดับที่ 5 ไม่มีเพราะอันดับที่ 4 มี 2 กลุ่ม)

อันดับที่ 6 คือ ความกตัญญู

อันดับที่ 7 คือ ความรักชาติ

อันดับที่ 8 คือ การรักษาวินัย

อันดับที่ 9 คือ ความซื่อสัตย์

อันดับที่ 10 คือ ความรับผิดชอบ

เมื่อศึกษาคะแนนผลต่างที่เป็นบวก และคะแนนของนักศึกษาปีสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานคำนวณผลต่าง คะแนนจริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้ายที่อยู่ในระดับจริยธรรมขั้นที่ 4 แสดงว่ายังต้องปรับปรุงเสริมสร้าง จริยธรรมกันต่อไป ได้แก่ จริยธรรมในอันดับต่อไปนี้ จำนวน 3 กลุ่ม คือ

อันดับที่ 4 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (4.19)

อันดับที่ 8 การรักษาวินัย (4.14)

อันดับที่ 10 ความรับผิดชอบ (4.07)

5. เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของคณะพยาบาลศาสตร์ (ดูตาราง 17)

จากการศึกษาพบว่าคณะพยาบาลศาสตร์มีการเสริมสร้างพัฒนาการทางจริยธรรมได้ผลดีเป็นอันดับที่ 5 โดยมีกลุ่มจริยธรรมที่มีพัฒนาการเป็นบวก 5 กลุ่ม (อันดับที่ 1 – 4) เมื่อเรียงลำดับพัฒนาการของจริยธรรม (ค่าผลต่าง) จากมากไปหาน้อยมีดังนี้

อันดับที่ 1 คือ ความกตัญญู

อันดับที่ 2 คือ ความซื่อสัตย์

อันดับที่ 3 คือ ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม

อันดับที่ 4 มี 2 กลุ่ม คือ ความมีเมตตาและความรักชาติ

(อันดับที่ 5 ไม่มีเพราะอันดับที่ 4 มี 2 กลุ่ม)

อันดับที่ 6 คือ การทำความดี

อันดับที่ 7 คือ ความรับผิดชอบ

อันดับที่ 8 มี 2 กลุ่ม คือ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมและการมี

เหตุผลตามความเป็นจริง (อันดับที่ 9 ไม่มีเพราะอันดับที่ 8 มี 2 กลุ่ม)

อันดับที่ 10 คือ การรักษาวินัย

เมื่อศึกษาค่าผลต่างและคะแนนของนักศึกษาปีสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานคำนวณแล้ว จริยธรรมกลุ่มใดที่มีคะแนนของนักศึกษาปีสุดท้ายอยู่ในระดับขั้นจริยธรรมขั้นที่ 4 แสดงว่ายังต้องปรับปรุงเสริมสร้างจริยธรรมอีกต่อไป ได้แก่ จริยธรรมในอันดับต่อไปนี้จำนวน 3 กลุ่มคือ

อันดับที่ 7 ความรับผิดชอบ (4.06)

อันดับที่ 8 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (4.07)

อันดับที่ 10 การรักษาวินัย (4.08)

6. เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ คณะวิศวกรรมศาสตร์ (ดูตาราง 18)

จากการศึกษาพบว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีการเสริมสร้างพัฒนาการทางจริยธรรมได้ผลดีเป็นอันดับที่ 6 โดยมีกลุ่มจริยธรรมที่มีพัฒนาการเป็นบวก 3 กลุ่ม(อันดับที่ 1-3)เมื่อเรียงลำดับ พัฒนาการของจริยธรรม (ค่าผลต่าง) จากมากไปหาน้อย มีดังนี้

อันดับที่ 1 คือความกตัญญู

อันดับที่ 2 คือการมีเหตุผลตามความเป็นจริง

อันดับที่ 3 คือการรักษา

อันดับที่ 4 มี 2 กลุ่มคือความซื่อสัตย์และไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม

(อันดับที่ 5 ไม่มีเพราะอันดับที่ 4 มี 2 กลุ่ม)

อันดับที่ 6 มี 2 กลุ่มคือการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมและความรักชาติ

(อันดับที่ 7 ไม่มีเพราะอันดับที่ 6 มี 2 กลุ่ม)

อันดับที่ 8 คือความรับผิดชอบ

อันดับที่ 9 คือการทำความดี

อันดับที่ 10 คือความมีเมตตา

เมื่อศึกษาค่าผลต่างและคะแนนจริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้าย พบว่าคะแนนที่อยู่ในชั้นจริยธรรมขั้นที่ 4 ซึ่งแสดงว่ายังต้องปรับปรุงเสริมสร้างจริยธรรมได้แก่ จริยธรรมในอันดับต่อไปนี้ จำนวน 4 กลุ่มคือ

อันดับที่ 4 ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (4.20)

อันดับที่ 6 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (4.03)

อันดับที่ 8 ความรับผิดชอบ (4.02)

อันดับที่ 10 ความมีเมตตา (3.79)

7. เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ วิทยาลัยอิสลามศึกษา (ดูตาราง 19)

จากการศึกษาพบว่าวิทยาลัยอิสลามศึกษามีการเสริมสร้างพัฒนาการทางจริยธรรมได้ผลดี เป็นอันดับที่ 7 โดยมีกลุ่มจริยธรรมที่มีพัฒนาการเป็นบวก 2 กลุ่ม (อันดับที่ 1 – 2) เมื่อเรียงลำดับพัฒนาการของจริยธรรม (ค่าผลต่าง) จากมากไปหาน้อยมีดังนี้

อันดับที่ 1 คือ ความมีเมตตา

อันดับที่ 2 คือ การมีเหตุผลตามความเป็นจริง

อันดับที่ 3 คือ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

- อันดับที่ 4 คือ ความซื่อสัตย์
 อันดับที่ 5 คือ ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม
 อันดับที่ 6 คือ การทำความดี
 อันดับที่ 7 คือ ความรักชาติ
 อันดับที่ 8 คือ ความรับผิดชอบ
 อันดับที่ 9 มี 2 กลุ่ม คือ การรักษาวินัยและความกตัญญู
 (อันดับที่ 10 ไม่มีเพราะอันดับที่ 9 มี 2 กลุ่ม)

วิทยาลัยอิสลามศึกษาแม้ว่าจะอยู่ในอันดับที่ 7 ซึ่งในเกณฑ์การวัดจากคะแนนของพัฒนาการ (ผลต่าง) ที่เพิ่มสูงขึ้นและมีพัฒนาการเป็นบวกเพียง 2 กลุ่ม ก็ตาม เมื่อดูคะแนนเฉลี่ยจริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้ายแล้วพบว่าค่าคะแนนในจริยธรรมทั้ง 10 กลุ่ม จะอยู่ในระดับชั้นของจริยธรรมสูงที่สุด (ชั้น 5) ทุกกลุ่มแสดงว่านักศึกษาที่จะจบออกไป (ปีสุดท้าย) เหล่านี้เป็นผู้ที่มีจริยธรรมอยู่ในชั้นสูงที่สุด (ชั้น 5) แต่มีข้อสังเกตประการหนึ่งคือ พัฒนาการทางจริยธรรมมีค่าติดลบถึง 8 กลุ่ม แสดงว่าระบบการเรียนการสอนไม่ได้ช่วยเสริมสร้างจริยธรรมให้เพิ่มขึ้น

8. เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ คณะทันตแพทยศาสตร์ (ดูตาราง 20)

จากการศึกษาพบว่าคณะทันตแพทยศาสตร์ มีการเสริมสร้างพัฒนาการทางจริยธรรมได้ดี เป็นอันดับที่ 8 โดยมีกลุ่มจริยธรรมที่มีพัฒนาการเป็นบวก 2 กลุ่ม (อันดับที่ 1 - 2) เรียงลำดับพัฒนาการทางจริยธรรม (ค่าผลต่าง) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- อันดับที่ 1 คือ ความมีเมตตา
 อันดับที่ 2 คือ ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม
 อันดับที่ 3 มี 3 กลุ่ม คือ ความรับผิดชอบ , การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมและความกตัญญู
 (อันดับที่ 4, 5 ไม่มีเพราะอันดับที่ 3 มี 3 กลุ่ม)
 อันดับที่ 6 คือ การรักษาวินัย
 อันดับที่ 7 คือ ความซื่อสัตย์
 อันดับที่ 8 คือ ความรักชาติ
 อันดับที่ 9 คือ การทำความดี
 อันดับที่ 10 คือ การมีเหตุผลตามความเป็นจริง

เมื่อศึกษาค่าผลต่างและคะแนนของนักศึกษาปีสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณ พบว่าคะแนนที่อยู่ในชั้นจริยธรรมชั้นที่ 4 ซึ่งแสดงว่ายังต้องปรับปรุงเสริมสร้างจริยธรรม ได้แก่กลุ่มจริยธรรมในอันดับต่อไปนี้จำนวน 6 กลุ่มคือ

- อันดับที่ 1 ความมีเมตตา (4.00)
- อันดับที่ 2 ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (4.04)
- อันดับที่ 3 มี 2 กลุ่มคือ ความรับผิดชอบ (4.18) และการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (4.16)
- อันดับที่ 6 การรักษาวินัย (4.15)
- อันดับที่ 10 การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (4.20)

9. เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของคณะวิทยาศาสตร์ (ดูตาราง 21)

จากการศึกษาพบว่าคณะวิทยาศาสตร์มีการเสริมสร้างพัฒนาการทางจริยธรรมได้ผลดีเป็นอันดับที่ 9 โดยมีกลุ่มจริยธรรมที่มีพัฒนาการเป็นบวก 4 กลุ่ม (อันดับที่ 1- 4) เรียงลำดับพัฒนาการทางจริยธรรม (ค่าผลต่าง) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- อันดับที่ 1 คือ ความรับผิดชอบ
- อันดับที่ 2 คือ ความซื่อสัตย์
- อันดับที่ 3 คือ การมีเหตุผลตามความเป็นจริง
- อันดับที่ 4 คือ การรักษาวินัย
- อันดับที่ 5 คือ ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม
- อันดับที่ 6 คือ ความกตัญญู
- อันดับที่ 7 คือ ความรักชาติ
- อันดับที่ 8 คือ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
- อันดับที่ 9 คือ การทำความดี
- อันดับที่ 10 คือ ความมีเมตตา

เมื่อศึกษาค่าผลต่างและคะแนนจริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้าย พบว่าคะแนนจริยธรรมที่อยู่ในระดับชั้นจริยธรรมชั้นที่ 4 ซึ่งแสดงว่ายังต้องปรับปรุงเสริมสร้างจริยธรรม ได้แก่กลุ่มจริยธรรมในอันดับต่อไปนี้ จำนวน 5 กลุ่ม คือ

- อันดับที่ 1 ความรับผิดชอบ (4.11)
- อันดับที่ 4 การรักษาวินัย (4.09)
- อันดับที่ 5 ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (4.14)

อันดับที่ 8 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (3.90)

อันดับที่ 10 ความมีเมตตา (3.60)

11. เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปิสสุดท้ายของ คณะอุตสาหกรรมเกษตร (ดูตาราง 22)

จากการศึกษาพบว่าคณะอุตสาหกรรมเกษตร มีการเสริมสร้างพัฒนาการทางจริยธรรม ได้ผลดี เป็นอันดับที่ 10 โดยมีกลุ่ม จริยธรรมที่มีพัฒนาการเป็นบวก 2 กลุ่ม (อันดับที่ 1-2) เรียงลำดับพัฒนาการทางจริยธรรม (ค่าผลต่าง) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

อันดับที่ 1 คือ ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม

อันดับที่ 2 คือ ความมีเมตตา

อันดับที่ 3 คือ การทำความดี

อันดับที่ 4 คือ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

อันดับที่ 5 คือ ความซื่อสัตย์

อันดับที่ 6 คือ การมีเหตุผลตามความเป็นจริง

อันดับที่ 7 คือ ความกตัญญู

อันดับที่ 8 คือ การรักษาวินัย

อันดับที่ 9 คือ ความรับผิดชอบ

อันดับที่ 10 คือ ความรักชาติ

เมื่อศึกษาค่าผลต่าง และคะแนนจริยธรรมของนักศึกษาปิสสุดท้าย พบว่าคะแนน จริยธรรมที่อยู่ในระดับชั้นจริยธรรมขั้นที่ 4 ซึ่งแสดงว่ายังต้องปรับปรุงเสริมสร้างจริยธรรมได้แก่ กลุ่ม จริยธรรมในอันดับต่อไปนี้ จำนวน 6 กลุ่ม คือ

อันดับที่ 2 ความมีเมตตา (4.00)

อันดับที่ 4 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (3.89)

อันดับที่ 5 ความซื่อสัตย์ (4.19)

อันดับที่ 8 การรักษาวินัย (3.56)

อันดับที่ 9 ความรับผิดชอบ (3.46)

อันดับที่ 10 ความรักชาติ (3.89)

12. เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปิสสุดท้ายของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ดูตาราง 23)

จากการศึกษาพบว่าคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการเสริมสร้างพัฒนาการทาง

จริยธรรมได้ผลดี เป็นอันดับที่ 11 โดยมีกลุ่มจริยธรรมที่มีพัฒนาการเป็นบวก 1 กลุ่ม (คืออันดับที่ 1) เรียงลำดับพัฒนาการทางจริยธรรม (ค่าผลต่าง) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- อันดับที่ 1 คือ ความมีเมตตา
- อันดับที่ 2 คือ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
- อันดับที่ 3 คือ ความซื่อสัตย์
- อันดับที่ 4 คือ การมีเหตุผลตามความเป็นจริง
- อันดับที่ 5 คือ ความกตัญญู
- อันดับที่ 6 คือ ความรับผิดชอบ
- อันดับที่ 7 คือ ความรักชาติ
- อันดับที่ 8 คือ การรักษาวินัย
- อันดับที่ 9 คือ การทำความดี
- อันดับที่ 10 คือ ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม

เมื่อศึกษาค่าผลต่างและคะแนนจริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้าย พบว่าคะแนนจริยธรรมที่อยู่ในระดับชั้นจริยธรรมชั้นที่ 4 ซึ่งแสดงว่ายังต้องปรับปรุงเสริมสร้างจริยธรรมได้แก่ กลุ่มจริยธรรมในอันดับต่อไปนี้ จำนวน 8 กลุ่มคือ

- อันดับที่ 1 ความมีเมตตา (3.96)
- อันดับที่ 2 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (4.06)
- อันดับที่ 3 ความซื่อสัตย์ (4.11)
- อันดับที่ 6 ความรับผิดชอบ (4.03)
- อันดับที่ 7 ความรักชาติ (4.20)
- อันดับที่ 8 การรักษาวินัย (3.89)
- อันดับที่ 9 การทำความดี (4.11)
- อันดับที่ 10 ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (3.90)

13. เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของคณะวิทยาการจัดการ (ดูตาราง 24)

จากการศึกษาพบว่าคณะวิทยาการจัดการมีการเสริมสร้างพัฒนาการทางจริยธรรมได้ผลดีเป็นอันดับที่ 12 โดยไม่มีกลุ่มจริยธรรมที่มีพัฒนาการเป็นบวกเลย (ผลต่างติดลบทั้ง 10 กลุ่มจริยธรรม) เรียงลำดับพัฒนาการทางจริยธรรม (ค่าผลต่าง) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- อันดับที่ 1 คือ ความกตัญญู
- อันดับที่ 2 คือ การมีเหตุผลตามความเป็นจริง

- อันดับที่ 3 คือ ความรับผิดชอบ
- อันดับที่ 4 คือ ความรักชาติ
- อันดับที่ 5 คือ ความมีเมตตา
- อันดับที่ 6 คือ การรักษาวินัย
- อันดับที่ 7 คือ ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม
- อันดับที่ 8 คือ การทำความดี
- อันดับที่ 9 มี 2 กลุ่มคือ ความซื่อสัตย์และการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (ไม่มีอันดับที่ 10 เพราะอันดับที่ 9 มี 2 กลุ่ม)

เมื่อศึกษาค่าผลต่างและคะแนนจริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้ายพบว่าคะแนนจริยธรรมที่อยู่ในระดับชั้นจริยธรรมชั้นที่ 4 ซึ่งแสดงว่ายังต้องปรับปรุงเสริมสร้างจริยธรรมได้แก่ กลุ่มจริยธรรมในอันดับต่อไปนี้ จำนวน 6 กลุ่ม คือ

- อันดับที่ 3 ความรับผิดชอบ (3.99)
- อันดับที่ 5 ความมีเมตตา (3.80)
- อันดับที่ 6 การรักษาวินัย (4.00)
- อันดับที่ 7 ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (3.97)
- อันดับที่ 9 ความซื่อสัตย์ (4.10)
- อันดับที่ 9 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (3.85)

14. เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของคณะทรัพยากรธรรมชาติ (ดูตาราง 25)

จากการศึกษาพบว่าคณะทรัพยากรธรรมชาติมีการเสริมสร้างพัฒนาการทางจริยธรรมได้ผลดีเป็นอันดับที่ 13 (อันดับสุดท้าย) โดยไม่มีกลุ่มจริยธรรมที่มีพัฒนาการเป็นบวกเลย (ผลต่างติดลบทั้ง 10 กลุ่มจริยธรรม) เรียงลำดับพัฒนาการทางจริยธรรม (ค่าผลต่าง) จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

- อันดับที่ 1 คือ ความกตัญญู
- อันดับที่ 2 คือ ความมีเมตตา
- อันดับที่ 3 คือ ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม
- อันดับที่ 4 คือ ความซื่อสัตย์
- อันดับที่ 5 คือ การทำความดี
- อันดับที่ 6 คือ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

อันดับที่ 7 คือ ความรับผิดชอบ

อันดับที่ 8 คือ การมีเหตุผลตามความเป็นจริง

อันดับที่ 9 คือ การรักษาวินัย

อันดับที่ 10 คือ ความรักชาติ

เมื่อศึกษาค่าผลต่างและคะแนนจริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้าย พบว่าคะแนนจริยธรรมที่อยู่ในระดับชั้นจริยธรรมชั้นที่ 4 ซึ่งแสดงว่ายังต้องปรับปรุงเสริมสร้างจริยธรรมได้แก่ กลุ่มจริยธรรมในอันดับต่อไปนี้ จำนวน 9 กลุ่ม คือ

อันดับที่ 2 ความมีเมตตา (4.00)

อันดับที่ 3 ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (3.92)

อันดับที่ 4 ความซื่อสัตย์ (4.05)

อันดับที่ 5 การทำความดี (4.15)

อันดับที่ 6 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (3.89)

อันดับที่ 7 ความรับผิดชอบ (3.85)

อันดับที่ 8 การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (4.00)

อันดับที่ 9 การรักษาวินัย (3.77)

อันดับที่ 10 ความรักชาติ (3.91)

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษาเปรียบเทียบกระบวนทัศน์ทางจริยธรรมของนักศึกษาปี 1 และปีสุดท้ายจำแนกตามรายคณะ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ของการทำวิจัยนี้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของจริยธรรมของนักศึกษาปี 1 และปีสุดท้ายในแต่ละคณะ พบว่าถ้าให้ผลต่าง (คะแนนจริยธรรมนักศึกษาปีสุดท้ายลบด้วยคะแนนจริยธรรมนักศึกษาปี 1) ระหว่างคะแนนจริยธรรมของนักศึกษาปี 1 กับปีสุดท้ายมาเป็นเกณฑ์เพื่อแสดงถึงพัฒนาการทางด้านจริยธรรมนั้น โดยผลต่างที่มีค่าเป็นบวกมากเท่าใดจะแสดงถึงการมีพัฒนาการทางจริยธรรมที่สูงขึ้นตามไปด้วยนั้นจากหลักเกณฑ์นี้จะทำให้พบว่าคณะที่มีค่าผลต่างเป็นบวกมากที่สุดหรือมีพัฒนาการเสริมสร้างจริยธรรมมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด จาก 13 หน่วยศึกษาเรียงลำดับได้ดังนี้คือ คณะแพทยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ เภสัชศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอิสลามศึกษา ทันตแพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมเกษตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาการจัดการและทรัพยากรธรรมชาติ ตามลำดับ

เมื่อแบ่งกลุ่มจริยธรรมที่ศึกษาออกเป็น 10 กลุ่มจริยธรรม และแบ่งค่าคะแนนออกเป็น 5 ระดับจาก 1 (น้อยที่สุด) ถึง 5 (มากที่สุด) และแบ่งระดับชั้นของจริยธรรมออกเป็น 5 ชั้น

จากชั้น 1 (ต่ำที่สุด) ถึงชั้น 5 (สูงที่สุด) พบว่าคะแนนจริยธรรมทั้ง 10 กลุ่มโดยเฉลี่ยจะมีค่าคะแนน ตั้งแต่ 4 ขึ้นไปจนถึง 5 ค่าคะแนนจริยธรรมที่อยู่ในระดับชั้นจริยธรรมชั้นที่ 4 แสดงว่าจะต้องปรับปรุง เสริมสร้างจริยธรรมต่อไป ซึ่งในแต่ละคณะควรปรับปรุงจริยธรรมกลุ่มใดบ้างได้เสนอรายละเอียดใน ข้างต้นไว้แล้วเมื่อรวบรวมกลุ่มจริยธรรมที่แต่ละคณะจะต้องปรับปรุงนำมาวิเคราะห์รวมกันพบว่าโดย ภาพรวม (ทั้ง 13 หน่วยงาน) กลุ่มจริยธรรมที่มีความจำเป็นจะต้องปรับปรุงเสริมสร้างจริยธรรมเพื่อ ยกกระดับจริยธรรมจากชั้นที่ 4 ไปสู่ชั้นที่ 5 (สูงที่สุด) นั้นกลุ่มจริยธรรมที่มีความสำคัญที่จะต้อง ปรับปรุงเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมีดังนี้ (วิเคราะห์ตาราง 13 ถึง 25)

ลำดับที่	กลุ่มจริยธรรม	ความถี่
1	การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	12
2	ความรับผิดชอบ (G2)	10
3	การรักษาวินัย (G1) และ ความมีเมตตา (G6)	9
4	ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	8
5	ความซื่อสัตย์ (G3)	5
6	ความรักชาติ (G10)	4
7	การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5) และการทำความดี (G9)	2

มีกลุ่มจริยธรรมเพียงกลุ่มเดียวที่ไม่ต้องปรับปรุงเสริมสร้างได้แก่ ความกตัญญู ทั้งนี้ เนื่องจาก จริยธรรมกลุ่มนี้ในทุกคณะ (13 หน่วยงาน) มีค่าคะแนนเกิน 4.21 หรืออยู่ในชั้นจริยธรรม สูงที่สุดคือ ชั้น 5 แล้ว

ตาราง 10 เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาปี 1 กับปีสุดท้าย ทั้งมหาวิทยาลัยและเป็น
รายคณะจำนวนค่าเฉลี่ย

คณะ / ชั้นปี	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข-ก)	เรียงลำดับที่ของ ผลต่างจากมากไป หาน้อย
วิศวกรรมศาสตร์	4.23	4.20	- 0.03	6
วิทยาศาสตร์	4.27	4.14	- 0.13	9
แพทยศาสตร์	4.16	4.41	+ 0.25	1
วิทยาการจัดการ	4.37	4.15	- 0.22	12
ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	4.33	4.01	- 0.32	13
อุตสาหกรรมเกษตร	4.26	4.11	- 0.15	10
เภสัชศาสตร์	4.08	4.11	+ 0.03	3
พยาบาลศาสตร์	4.34	4.34	0	5
ทันตแพทยศาสตร์	4.35	4.26	- 0.09	8
ศึกษาศาสตร์	4.33	4.39	+ 0.06	2
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	4.29	4.31	+ 0.02	4
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	4.32	4.11	- 0.21	11
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	4.52	4.45	- 0.07	7
ค่าเฉลี่ยรวม	4.30	4.22	- 0.08	
ระดับชั้นของจริยธรรม	5	5		

ตาราง 11 เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาปี 1 จำแนกตามเกรดเป็นรายคณะ

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

เกรด คณะ	ต่ำ	กลาง	สูง	ค่าเฉลี่ยรวม เป็นรายคณะ	ระดับชั้นของ จริยธรรม
วิศวกรรมศาสตร์	4.30	4.27	4.22	4.26	5
วิทยาศาสตร์	4.25	4.26	4.31	4.27	5
แพทยศาสตร์	(na)	3.76	4.18	3.97	4
วิทยาการจัดการ	4.29	4.38	4.36	4.34	5
ทรัพยากรธรรมชาติ	4.32	4.37	4.09	4.26	5
อุตสาหกรรมเกษตร	4.51	4.25	4.19	4.32	5
เภสัชศาสตร์	4.04	3.90	4.73	4.22	5
พยาบาลศาสตร์	4.32	4.13	4.51	4.32	5
ทันตแพทยศาสตร์	4.46	4.57	4.26	4.43	5
ศึกษาศาสตร์	4.42	4.42	4.23	4.36	5
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	4.29	4.26	4.31	4.29	5
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	4.36	4.25	4.33	4.31	5
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	4.44	4.52	4.55	4.50	5
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	4.26	4.31	4.30	5
ระดับชั้นของจริยธรรม	5	5	5	5	

หมายเหตุ (na) คือไม่มีข้อมูล

ตาราง 12 เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้ายจำแนกตามเกรดเป็นรายคณะ

คณะ \ เกรด	ต่ำ	กลาง	สูง	ค่าเฉลี่ยรวม เป็นรายคณะ	ระดับชั้น ของจริย ธรรม
วิศวกรรมศาสตร์	4.13	4.20	4.29	4.21	5
วิทยาศาสตร์	4.08	4.14	4.17	4.13	4
แพทยศาสตร์	(na)	4.38	4.47	4.43	5
วิทยาการจัดการ	4.17	4.12	4.13	4.14	4
ทรัพยากรธรรมชาติ	3.41	3.94	4.48	3.94	4
อุตสาหกรรมเกษตร	4.19	3.76	4.34	4.10	4
เภสัชศาสตร์	4.28	3.96	4.60	4.28	5
พยาบาลศาสตร์	4.25	4.30	4.53	4.36	5
ทันตแพทยศาสตร์	4.61	4.33	4.03	4.32	5
ศึกษาศาสตร์	4.53	4.36	4.39	4.43	5
มนุษยศาสตร์และสังคม ศาสตร์	4.36	4.32	4.32	4.32	5
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.43	4.13	4.12	3.89	4
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	(na)	3.93	4.63	4.28	5
ค่าเฉลี่ยรวม	4.13	4.14	4.35	4.22	
ระดับชั้นของจริยธรรม	4	4	5	5	

หมายเหตุ (na) ไม่มีข้อมูล

ตาราง 13 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ

คณะแพทยศาสตร์

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

กลุ่มจริยธรรม	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข) - (ก)	ลำดับที่
การรักษาวินัย (G1)	4.0	4.28	+ 0.28	3
ความรับผิดชอบ (G2)	4.04	4.27	+ 0.23	5
ความซื่อสัตย์ (G3)	4.37	4.50	+ 0.13	9
การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	3.98	4.17	+ 0.19	6
การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)	4.36	4.54	+ 0.18	7
ความมีเมตตา (G6)	3.64	4.17	+ 0.53	1
ความกตัญญู (G7)	4.59	4.54	- 0.05	10
ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	4.03	4.18	+ 0.15	8
การทำความดี (G9)	4.36	4.64	+ 0.28	3
ความรักชาติ (G10)	4.29	4.78	+ 0.49	2

ตาราง 14 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของคณะศึกษาศาสตร์

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

กลุ่มจริยธรรม	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข) - (ก)	ลำดับที่
การรักษาวินัย (G1)	4.25	4.25	0	7
ความรับผิดชอบ (G2)	4.09	4.27	+ 0.18	2
ความซื่อสัตย์ (G3)	4.38	4.41	+ 0.03	6
การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	4.13	4.20	+ 0.07	4
การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)	4.53	4.58	+ 0.05	5
ความมีเมตตา (G6)	4.07	4.24	+ 0.17	3
ความกตัญญู (G7)	4.74	4.63	- 0.11	10
ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	4.14	4.41	+ 0.27	1
การทำความดี (G9)	4.55	4.47	- 0.08	8
ความรักชาติ (G10)	4.53	4.44	- 0.09	9

ตาราง 15 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของคณะเภสัชศาสตร์

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

กลุ่มจริยธรรม	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข) - (ก)	ลำดับที่
การรักษาวินัย (G1)	4.11	4.11	0	6
ความรับผิดชอบ (G2)	4.04	3.93	- 0.11	8
ความซื่อสัตย์ (G3)	4.28	4.19	- 0.09	7
การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	3.93	3.82	- 0.11	8
การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)	4.23	4.58	+ 0.35	1
ความมีเมตตา (G6)	3.62	3.75	+ 0.13	3
ความกตัญญู (G7)	4.27	4.33	+ 0.06	5
ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	4.03	4.12	+ 0.09	4
การทำความดี (G9)	4.08	4.33	+ 0.25	2
ความรักชาติ (G10)	4.18	4.03	- 0.15	10

ตาราง 16 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

กลุ่มจริยธรรม	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข) – (ก)	ลำดับที่
การรักษาวินัย (G1)	4.19	4.14	- 0.05	8
ความรับผิดชอบ (G2)	4.19	4.07	- 0.12	10
ความซื่อสัตย์ (G3)	4.30	4.23	- 0.07	9
การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	4.15	4.19	+ 0.04	4
การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)	4.28	4.40	+ 0.12	2
ความมีเมตตา (G6)	3.97	4.48	+ 0.51	1
ความกตัญญู (G7)	4.58	4.60	+ 0.02	6
ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	4.16	4.25	+ 0.09	3
การทำความดี (G9)	4.41	4.45	+ 0.04	4
ความรักชาติ (G10)	4.45	4.41	- 0.04	7

ตาราง 17 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ คณะพยาบาลศาสตร์

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

กลุ่มจริยธรรม	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข) - (ก)	ลำดับที่
การรักษาวินัย (G1)	4.31	4.08	- 0.23	10
ความรับผิดชอบ (G2)	4.17	4.06	- 0.11	7
ความซื่อสัตย์ (G3)	4.26	4.36	+ 0.10	2
การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	4.23	4.07	- 0.16	8
การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)	4.50	4.34	- 0.16	8
ความมีเมตตา (G6)	4.17	4.23	+ 0.06	4
ความกตัญญู (G7)	4.54	4.76	+ 0.22	1
ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	4.30	4.39	+ 0.09	3
การทำความดี (G9)	4.44	4.36	- 0.08	6
ความรักชาติ (G10)	4.50	4.56	+ 0.06	4

ตาราง 18 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของคณะวิศวกรรมศาสตร์

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

กลุ่มจริยธรรม	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข) - (ก)	ลำดับที่
การรักษาวินัย (G1)	4.15	4.22	+ 0.07	3
ความรับผิดชอบ (G2)	4.13	4.02	- 0.11	8
ความซื่อสัตย์ (G3)	4.27	4.27	0	4
การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	4.13	4.03	- 0.10	6
การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)	4.21	4.29	+ 0.08	2
ความมีเมตตา (G6)	4.13	3.79	- 0.34	10
ความกตัญญู (G7)	4.55	4.70	+ 0.15	1
ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	4.20	4.20	0	4
การทำความดี (G9)	4.43	4.26	- 0.17	9
ความรักชาติ (G10)	4.33	4.23	- 0.10	6

ตาราง 19 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ

วิทยาลัยอิสลามศึกษา

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

กลุ่มจริยธรรม	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข) - (ก)	ลำดับที่
การรักษาวินัย (G1)	4.50	4.21	- 0.29	9
ความรับผิดชอบ (G2)	4.33 *	4.25	- 0.08	8
ความซื่อสัตย์ (G3)	4.55	4.53	- 0.02	4
การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	4.50	4.50	0	3
การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)	4.57	4.62	+ 0.05	2
ความมีเมตตา (G6)	4.19	4.38	+ 0.19	1
ความกตัญญู (G7)	4.70	4.41	- 0.29	9
ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	4.48	4.45	- 0.03	5
การทำความดี(G9)	4.68	4.63	- 0.05	6
ความรักชาติ (G10)	4.60	4.54	- 0.06	7

ตาราง 20 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ คณะทันตแพทยศาสตร์

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

กลุ่มจริยธรรม	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข) - (ก)	ลำดับที่
การรักษาวินัย (G1)	4.23	4.15	-0.08	6
ความรับผิดชอบ (G2)	4.18	4.18	0	3
ความซื่อสัตย์ (G3)	4.43	4.30	-0.13	7
การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	4.16	4.16	0	3
การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)	4.70	4.20	-0.50	10
ความมีเมตตา (G6)	3.75	4.00	+0.25	1
ความกตัญญู (G7)	4.90	4.90	0	3
ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	3.92	4.04	+0.12	2
การทำความดี (G9)	4.73	4.33	-0.40	9
ความรักชาติ (G10)	4.47	4.27	-2.20	8

ตาราง 21 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ

คณะวิทยาศาสตร์

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

กลุ่มจริยธรรม	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข) - (ก)	ลำดับที่
การรักษาวินัย (G1)	4.08	4.09	+0.01	4
ความรับผิดชอบ (G2)	4.02	4.11	+0.09	1
ความซื่อสัตย์ (G3)	4.23	4.30	+0.07	2
การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	4.11	3.90	-0.21	8
การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)	4.30	4.34	+0.04	3
ความมีเมตตา (G6)	4.19	3.60	-0.59	10
ความกตัญญู (G7)	4.62	4.46	-0.16	6
ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	4.21	4.14	-0.07	5
การทำความดี (G9)	4.47	4.23	-0.24	9
ความรักชาติ (G10)	4.48	4.30	-0.18	7

ตาราง 22 เปรียบเทียบ จริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ

คณะอุตสาหกรรมเกษตร

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

กลุ่มจริยธรรม	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข) - (ก)	ลำดับที่
การรักษาวินัย (G1)	4.15	3.56	- 0.59	8
ความรับผิดชอบ (G2)	4.10	3.46	- 0.64	9
ความซื่อสัตย์ (G3)	4.33	4.19	- 0.14	5
การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	4.01	3.89	- 0.12	4
การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)	4.09	4.33	- 0.24	6
ความมีเมตตา (G6)	3.73	4.00	+ 0.27	2
ความกตัญญู (G7)	4.64	4.33	- 0.31	7
ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	4.42	4.80	+ 0.38	1
การทำความดี (G9)	4.58	4.56	- 0.02	3
ความรักชาติ (G10)	4.58	3.89	- 0.69	10

ตาราง 23 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

กลุ่มจริยธรรม	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข) - (ก)	ลำดับที่
การรักษาวินัย (G1)	4.21	3.89	- 0.32	8
ความรับผิดชอบ (G2)	4.26	4.03	- 0.23	6
ความซื่อสัตย์ (G3)	4.25	4.11	- 0.14	3
การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	4.09	4.06	- 0.03	2
การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)	4.50	4.34	- 0.16	4
ความมีเมตตา (G6)	3.94	3.96	+ 0.02	1
ความกตัญญู (G7)	4.67	4.48	- 0.19	5
ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	4.28	3.90	- 0.38	10
การทำความดี (G9)	4.45	4.11	- 0.34	9
ความรักชาติ (G10)	4.47	4.20	- 0.27	7

ตาราง 24 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ
คณะวิทยาการจัดการ

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

กลุ่มจริยธรรม	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข) - (ก)	ลำดับที่
การรักษาวินัย (G1)	4.24	4.00	- 0.24	6
ความรับผิดชอบ (G2)	4.11	3.99	- 0.12	3
ความซื่อสัตย์ (G3)	4.45	4.10	- 0.35	9
การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	4.20	3.85	- 0.35	9
การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)	4.40	4.30	- 0.10	2
ความมีเมตตา (G6)	4.00	3.80	- 0.20	5
ความกตัญญู (G7)	4.74	4.65	- 0.09	1
ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	4.28	3.97	- 0.31	7
การทำความดี (G9)	4.66	4.34	- 0.32	8
ความรักชาติ (G10)	4.59	4.41	- 0.18	4

ตาราง 25 เปรียบเทียบจริยธรรมในแต่ละกลุ่มของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ

คณะวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ

จำนวน : ค่าเฉลี่ย

กลุ่มจริยธรรม	ปี 1 (ก)	ปีสุดท้าย (ข)	ผลต่าง (ข) - (ก)	ลำดับที่
การรักษาวินัย (G1)	4.17	3.77	- 0.40	9
ความรับผิดชอบ (G2)	4.21	3.85	- 0.36	7
ความซื่อสัตย์ (G3)	4.29	4.05	- 0.24	4
การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)	4.21	3.89	- 0.32	6
การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)	4.39	4.00	- 0.39	8
ความมีเมตตา (G6)	4.17	4.00	- 0.17	2
ความกตัญญู (G7)	4.70	4.59	- 0.11	1
ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)	4.11	3.92	- 0.19	3
การทำความดี(G9)	4.46	4.15	- 0.31	5
ความรักชาติ (G10)	4.50	3.91	- 0.59	10

3. การสร้างจริยธรรม

จากผลของการศึกษาในข้อ 2 ที่ผ่านมา โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้งวิทยาเขตหาดใหญ่และปัตตานีทั้งหมดมีจริยธรรมอยู่ใน 2 ระดับคือ ชั้นที่ 4 (สูง) และชั้นที่ 5 (สูงมากที่สุด) ซึ่งแสดงว่า นักศึกษาปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 2 วิทยาเขต มีจริยธรรมอยู่ในระดับที่ดีมาก เป็นที่น่าพอใจ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีระดับของจริยธรรมสูงมากเป็นที่น่าพอใจ ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างจริยธรรมให้ดีขึ้นและคงสภาพที่ดีนั้นให้ยั่งยืนตลอดไป จึงต้องมีการสร้างจริยธรรมอย่างสม่ำเสมอ

แนวทางในการสร้างจริยธรรมให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้คือ

1. จัดเตรียมองค์ประกอบหลัก ที่สำคัญ 2 อย่างให้พร้อมได้แก่

1.1. องค์ประกอบภายนอก เป็นสิ่งต่างๆ ที่อยู่นอกตัวของนักศึกษา ที่มี

อิทธิพลต่อความคิดและความประพฤติของนักศึกษาซึ่งเรียกว่าการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) [สุลีมาน , (หน้า 1)] มีความหมายว่า คือกระบวนการที่คนรับเอา ค่านิยม แรงจูงใจ กฎเกณฑ์ของสังคม มาเป็นของตน ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด ได้แก่

1.1.1. เป็นรูปธรรมได้แก่สิ่งทั้งหลายที่เป็นวัตถุสามารถจับต้องได้ ได้แก่

สื่อมวลชน กลุ่มอาชีพ ครอบครัว โรงเรียน ศาสนา กลุ่มเพื่อน ระบบราชการ นักการเมือง นักกฎหมาย นักเขียน ผู้นำองค์กรต่างๆ ผู้นำชุมชน ผู้นำทางเศรษฐกิจ นักร้อง นักแสดง ศิลปิน และอื่นๆ เป็นต้น

องค์ประกอบภายนอกที่เป็นรูปธรรมนี้ ยังหมายถึงสภาพบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมได้แก่ สถานที่ อาคาร มีความเป็นระเบียบ สะอาด สวยงาม โกลัศจรรย์ธรรมชาติ (สุมน , 2540)

องค์ประกอบภายนอกที่เป็นรูปธรรมนี้ถ้าเป็นภายในหน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ การสร้างองค์ประกอบภายนอกเหล่านี้ได้แก่

ระบบของการสร้างจริยธรรมในองค์การซึ่งประกอบด้วย (มารวย , 2543)

1. ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญและเป็นผู้ริเริ่มก่อน
2. สร้างความเข้าใจให้ทั่วทั้งองค์การ
3. กำหนดจริยธรรมที่เป็นเป้าหมาย ซึ่งจะต้องเป็นรูปธรรม (ปฏิบัติได้) และมีลักษณะถาวร (ปฏิบัติติดต่อกันสืบไป)

4. ตั้งคณะกรรมการร่างเป็นจรรยาบรรณ เพื่อให้เป็นแนวทางปฏิบัติ

ให้ผู้บริหารระดับสูงพิจารณา แก้ไข

6. จัดทำคู่มือจรรยาบรรณ

7. ติดตามประเมินผลอย่างสม่ำเสมอโดยมีคณะกรรมการจรรยาบรรณที่มา

จากตัว แทนของผู้บริหาร พนักงาน และผู้ทรงคุณวุฒิ

องค์ประกอบภายนอกที่เป็นรูปธรรมอีกอย่างหนึ่งคือ บทบาทของมหาวิทยาลัยที่ควรดำเนินการในเรื่องนี้ ได้แก่

1. นำปณิธานของมหาวิทยาลัยมาเป็นเป้าหมายหลักที่ทุกคนได้แก่ นักศึกษา

อาจารย์ พนักงาน ผู้บริหาร จะมุ่งไปสู่ปณิธานนั้น โดยผู้บริหารจะต้องลงมาเป็นหลักในการดำเนินงาน

2. ให้ความสำคัญกับภาระงานด้านศิลปวัฒนธรรมให้มากขึ้น กล่าวคือ ภาระ

งานของมหาวิทยาลัยมี 4 อย่าง คือ การเรียน การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ซึ่งงานด้านศิลปวัฒนธรรมสมควรที่จะส่งเสริมให้มากขึ้น เนื่องจากศิลปสุทธิศาสตร์จะช่วยขัดเกลาจิตใจให้ตั้งงามได้

3. จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้ดีได้แก่ สภาพแวดล้อมให้มีสถานที่ สงบ

ร่วมเย็น สะอาด ใกล้เคียงธรรมชาติ และบรรยากาศในมหาวิทยาลัยให้นักศึกษามีความเอื้อเพื่อเมื่อแม่มีน้ำใจ และอื่น ๆ ซึ่งจะกล่าวในหัวข้อเนื้อหาของจรรยาบรรณที่จะสร้าง

4. การเรียนการสอนไม่ใช่เน้นที่ พัฒนาวิชาชีพเท่านั้นแต่จะต้องพัฒนาคุณธรรม

ควบคู่ไปด้วย

5. บทบาทของอาจารย์ อาจารย์จะต้องชี้นำและเป็นตัวแบบที่ดี ที่จะให้

นักศึกษายึดเป็นตัวอย่างที่ดีได้

1.1.2. เป็นนามธรรมได้แก่ ค่านิยม ความคิด ความเชื่อ วัฒนธรรม

ประเพณี ในสังคมนั้น ๆ ที่จะถ่ายทอดไปสู่ตัวนักศึกษา

องค์ประกอบภายนอกทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมจะมีปฏิสัมพันธ์กับคนในสังคม

โดยเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับ ซึ่งกันและกันและจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทั้งระบบ จึงต้องให้ความสำคัญกับทุก ๆ ส่วน

1.2. องค์ประกอบภายใน เป็นปัจจัยภายในตัวบุคคลนั้นในทันทีคือ

นักศึกษาจะต้องมีความพร้อมใน 3 ประการได้แก่ (พระเทพเวที , 2535 : 83 – 99)

1.2.1. จิตสำนึกในการศึกษา หมายถึง รักที่จะฝึกฝนตนเอง มีจิตใจ

ที่มองสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่ดี และไม่ดีในลักษณะของการเรียนรู้ กล่าวคือ ถ้ามีประสบการณ์ที่ไม่น่ายินดีก็ไม่

คิดว่าเป็นปัญหา แต่จะเรียนรู้ให้เข้าใจถ้าพบประสบการณ์ที่ดี ก็เรียนรู้ประโยชน์ที่ดี การรักที่จะฝึกฝน การเรียนรู้เช่นนี้ จะทำให้เกิดปัญญา หรือความเข้าใจที่ถ่องแท้

1.2.2. มีแรงจูงใจที่ไม่ดีและไม่รู้ เพื่อแสวงหาความจริง แรงจูงใจนี้ จะต้องมียุ่กระตุ้นให้บังเกิดขึ้นในสังคมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ได้แก่ กลุ่มเพื่อนนักศึกษา และอาจารย์

1.2.3. ฝึกให้เป็นผู้ที่คิดได้ คิดเป็น และคิดแบบคาย กล่าวคือ คิดได้ หมายถึง รู้จักใช้ความคิด ของตนเองไม่พึ่งพาอาศัยผู้อื่น คิดเป็น หมายถึง มองสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่ดีและไม่ดีในลักษณะของการเรียนรู้ทำความเข้าใจ เพื่อทำให้ปัญหาเกิดเป็นปัญญา

คิดแบบคาย หมายถึง คิดประยุกต์ ดัดแปลงมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดประโยชน์

และจากงานวิจัยของสุรพงศ์ (2534 : 7) พบว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยของไทยมีการคิด หรือตัดสินใจไปตามกฎเกณฑ์ระเบียบที่มีผู้วางเอาไว้แล้ว ไม่มีความกล้าที่จะคิดด้วยตนเอง

การที่จะทำให้ศึกษารู้จักคิดด้วยตนเองได้ตามลักษณะในข้อ 1. 2. 3 นั้น มีหลักเกณฑ์ดังนี้คือ

1. สร้างบรรยากาศที่เป็นลักษณะมีเสรีภาพในการใช้ความคิด (Personal Freedom) หรือเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการคิดด้วยตนเอง การสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้จึงเป็นสิ่งสำคัญ

2. แนวทางการจูงใจเพื่อให้นักศึกษารู้จักคิดเองนั้นคงเดือน (2538 : 93) เสนอว่าจะต้องสร้างความเป็นประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในบ้านและสถานศึกษา มีการให้กำลังใจ ยกย่อง ชมเชย โดยกลุ่มเพื่อนและอาจารย์เพื่อให้เขา (นักศึกษา) เกิดความมั่นใจและภูมิใจในกระทำระทำความดีของตนและการจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรในมหาวิทยาลัย

2. เป้าหมายของจริยธรรม

จริยธรรมจะเกี่ยวข้องกับศาสนา ศาสนาที่ไม่กล่าวถึงจริยธรรมก็จะเป็นศาสนาที่ไม่สมบูรณ์ และจะหมดสิ้นไป

ทุกศาสนาจะมีจุดร่วมที่เหมือนกัน คือ ให้ศาสนิกชนกระทำความดี (จริยธรรม) ที่เป็นหลักสำคัญร่วมกันได้แก่

1. ไม่เห็นแก่ตัว หรือรู้จักให้ แบ่งปัน เป็นผู้มีน้ำใจ
2. ไม่เบียดเบียนผู้อื่น
3. ไม่กระทำความชั่ว

4. ประพฤติในสิ่งที่ต้งาม

5. การทำจิตใจให้สงบ

จริยธรรมที่ปฏิบัติกันอยู่ในสังคมต่าง ๆ จะมีความสำคัญลดลงถ้าไม่ไปเกี่ยวข้องกับความจริงในโลก หรือกล่าวได้ว่า จริยธรรมที่จะมีความสำคัญ หรือคนในสังคมยึดถือกันนั้น จะต้องมีความเป็นรูปธรรม คือสามารถนำมาปฏิบัติได้ประยุกต์ใช้ได้กับสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

เนื้อหาของจริยธรรมที่จะนำมาส่งเสริมหรือสร้างให้เกิดขึ้นนั้น มีข้อควรพิจารณา 2 ประการคือ

1. เนื้อหาของจริยธรรม มี 2 ด้าน คือ

1.1. ด้านลบ หรือเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ เช่น ความเกียจคร้าน บริโภคนิยม วัตถุนิยม และอื่น ๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะต้องมีการตรวจสอบ และกำจัดออกไป

1.2. ด้านบวก หรือเป็นสิ่งที่ควรกระทำ เช่น ความรับผิดชอบ การรักษาวินัย ความซื่อสัตย์ และอื่น ๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้สมควรส่งเสริม รักษา และสร้างให้เกิดขึ้น

การสร้างเนื้อหาของจริยธรรมจะต้องทำพร้อม ๆ กันไป ทั้ง 2 ด้าน คือ ทั้งกำจัดสิ่งไม่ดี และส่งเสริมสิ่งที่ดี

2. สร้างเนื้อหาของจริยธรรมเป็นกลุ่ม

การสร้างจริยธรรมโดยนำเนื้อหาของจริยธรรมมาเป็นข้อ ๆ แล้ว ส่งเสริม หรือสร้างไปเป็นข้อ ๆ นั้นจะไม่ได้ผล เพราะชีวิตมนุษย์ เกิดจากองค์ประกอบต่าง ๆ มากมายที่มารวมกัน และมีความสัมพันธ์ ซึ่งกันและกันแยกออกจากกันเป็นเอกเทศหรือเป็นส่วน ๆ ไม่ได้

แนวทางที่ถูกต้องจึงควรค้นหาจริยธรรมหลักหรือที่เป็นแกนแล้วมุ่งส่งเสริมไปก็จะทำให้ได้จริยธรรมข้ออื่น ๆ อีกหลายข้อตามมาด้วยเป็นวงไปยกตัวอย่างได้ดังนี้

2.1. มานะ หมายถึง (ความถือตัว , เชิดชูตัวเอง , อยู่เหนือเขา เรายิ่งใหญ่) มานะเป็นแกนของจริยธรรมซึ่งมีความสัมพันธ์กับจริยธรรมข้ออื่น ๆ อีก ดังนี้คือ

มานะ (ความถือตัว) ทำให้เกิด

→ นิยมการบริโภค (บริโภคนิยม)

→ ไม่ประหยัด

→ ขาดวินัย (แรงคิดได้ถึงว่าเก่ง)

→ ขาดความอดทน (ไม่ยอมรอ)

2.2. รักการทำงานเป็นแกนก่อให้เกิดจริยธรรมอื่น ๆ ดังนี้

- รักงาน → ชยัน
- มีวินัยรู้จักจัดงานก่อนหลัง
 - อุดทน
 - ตรงเวลา
 - ไม่เครียดมีความสุขในงาน
 - มีสมาธิในงาน

2.3. ความมีวินัยเป็นแกนก่อให้เกิดจริยธรรมอื่น ๆ ดังนี้

- ความมีวินัย → อุดทน
- ตรงเวลา
 - มีความรับผิดชอบ
 - มีความซื่อสัตย์
 - รักษากฎหมาย

2.4. สันโดษ หมายถึง (ความพอใจ , ตามมี , ตามได้) เป็นแกนก่อให้เกิด

จริยธรรมอื่น ๆ ดังนี้

- สันโดษ → ไม่โลภ
- ไม่ทุจริต
 - ใช้แรงงาน เวลา และทรัพย์ไปในงานที่เป็นประโยชน์
 - ไม่วัตถุนิยม
 - ไม่บริโภคนิยม
 - รู้จักประหยัด

3. การสอดแทรกเนื้อหาของจริยธรรม

เราจะนำเนื้อหาของจริยธรรมสอดแทรกผ่านช่องทางใดเพื่อไปสู่ตัวนักศึกษาชั้น

ช่องทางเหล่านี้มี 2 แนวทาง ได้แก่

3.1. ในวิชาเรียน วิชาต่าง ๆ ที่นักศึกษาจำเป็นต้องเรียนให้ครบถ้วนจึงจะสำเร็จ

การศึกษานั้นในทุกวิชาจะต้องมีการสอดแทรกเนื้อหาของจริยธรรมเข้าไปในวิชานั้น ๆ ถ้าใช้ตัวอย่างที่เกิดขึ้นในสังคมได้ก็จะทำให้การเรียนการสอนได้สัมผัสปรากฏการณ์จริงในสังคมเป็นการใกล้ชิดกับสังคมของตนซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้นั้น ตัวอาจารย์ผู้สอน เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำเข้าสู่เนื้อหาวิชาเรียน

และการเรียนการสอนในวิชาทางด้านสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ จะเป็นแนวทางพัฒนาจิตใจ ได้ทางหนึ่งเพราะวิชาเหล่านี้เกี่ยวข้องกับกาปฏิบัติที่ต้งามถูกต้องซึ่งเป็นเรื่องของจริยธรรมโดยตรงจึงควรส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนอย่างทั่วถึง

- 3.2. นอกวิชาเรียน เป็นการฝึกปฏิบัติทางด้านจริยธรรมโดยทำกิจกรรมนอกหลักสูตรหรือนอกเหนือไปจากวิชาเรียน หรือเรียกว่า กิจกรรมนักศึกษา ซึ่ง ล้าเนา (2538 : 118) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษว่า "เป็นการทำกิจกรรมซึ่งทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และมีประสบการณ์ซึ่งจะช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้าน อารมณ์ ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม"

การสร้างจริยธรรมให้เกิดผลดีจะใช้วิธีการบรรยายจะไม่ได้ผล จะต้องใช้การฝึกฝนปฏิบัติจริง ดังนั้นการทำกิจกรรมนักศึกษาจะเป็นการสร้างจริยธรรมให้แก่นักศึกษาอย่างได้ผลดี

ในการจัดกิจกรรม เพื่อจะสร้างจริยธรรมให้แก่ศึกษานั้น มีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. ความพร้อมของนักศึกษา การที่จะคัดเลือกกิจกรรมอะไร ให้แก่นักศึกษา จะต้องสำรวจความพร้อมได้แก่
 - 1.1 คนในวัยศึกษานี้ต้องการอะไร
 - 1.2 กิจกรรมที่เหมาะสมตามเวลา สถานที่ และทรัพยากรที่มีอยู่
 - 1.3 ให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน
2. วิธีการถ่ายทอดของกิจกรรม ในแต่ละกิจกรรมจะมีวิธีการ ถ่ายทอดกิจกรรมไปสู่ักศึกษา แตกต่างกันไป วิธีการถ่ายทอดเหล่านี้ได้แก่
 - 2.1 การบรรยายโดย ผู้รู้ วิทยากร
 - 2.2 ใช้สื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วีดีโอ หนังสือพิมพ์ และอื่น
 - 2.3 ฝึกให้ค้นหา วิเคราะห์ วิจารณ์ อัดชีวประวัติ บุคคลสำคัญ ที่มีลักษณะเด่น ทางด้านจริยธรรม
 - 2.4 กรณีตัวอย่าง หาตัวแบบที่ดีเพื่อให้เป็นแบบอย่างในการลอกเลียน
 - 2.5 ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลอง
 - 2.6 แสดงบทบาทสมมุติ
 - 2.7 กระบวนการกลุ่ม เพื่อร่วมกันทำงานในทุกขั้นตอน

วิธีการถ่ายทอดที่เสนอมาช้างต้น วิธีการบรรยายจะได้ผลไม่ค่อยจะดีนัก ควรเลือกใช้วิธีการถ่ายทอดที่ฝึกปฏิบัติจริง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา

จากงานวิจัยของ วิลาลินี (2542) ซึ่งศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยการสัมภาษณ์ นักศึกษาปริญญาตรี ปี1-4 ของวิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 368 คน เมื่อปี 2542 พบว่าถ้าแบ่งกิจกรรมนักศึกษาออกเป็น 9 ด้าน กิจกรรมที่นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยที่สุด มีดังนี้คือ

ลำดับที่	ประเภทกิจกรรม
1	บำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์ เช่น ชมรมอาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โรตาแรคท์
2	กีฬาและสุขภาพ เช่น ชมรมกีฬาประเภทต่าง ๆ
3	ทางสังคม เช่น งานเลี้ยงสังสรรค์ ทักษะศึกษา รับน้องใหม่ งานปีใหม่ เป็นต้น
4	ศิลปะและดนตรี เช่น ชมรมดนตรีไทย สากล ศิลป
5	งานอดิเรก เช่น กิจกรรมสันทนาการ สะสมของเก่า ฉายภาพยนตร์ จัดดนตรี คอนเสิร์ต
6	เสริมวิชาชีพ เช่น ชมรมอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์
7	วิชาการ เช่น จัดนิทรรศการ บรรยายพิเศษ
8	การพูดและการพิมพ์ เช่น ชมรมวาทศิลป์ ใต้เวที
9	ศาสนาและวัฒนธรรม เช่น ชมรม ศาสนาต่าง ๆ การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม ประเพณี และวันสำคัญทางศาสนา

จากตาราง พบว่านักศึกษาต้องการเข้าร่วมกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์ และสังคมสงเคราะห์ เป็นอันดับที่ 1 ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีทั้งนี้เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคม กิจกรรมลักษณะเช่นนี้จะช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง หรือเป็นผู้รู้จักคิดและใช้เหตุผลด้วยตนเองได้ ตัดสินใจด้วยตนเองได้

ส่วนกิจกรรมที่นักศึกษาต้องการเข้าร่วมอันดับท้ายที่สุด (อันดับที่ 9) คือ ศาสนาและวัฒนธรรมนั้น กิจกรรมประเภทนี้โดยหลักการแล้วเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ จริยธรรมโดยตรง

เมื่อมีผู้สนใจน้อยจึงสมควรจะต้องศึกษาในรายละเอียดถึงลักษณะของงานในกิจกรรมว่าทำไม่ไม่จูงใจให้นักศึกษาสนใจ มีปัญหาในวิธีการถ่ายทอดและการดำเนินงานต่าง ๆ หรือไม่

4. ความเหมาะสม ของเนื้อหาจริยธรรม แหล่งถ่ายทอดและวัยของผู้รับ

จากการสำรวจของงานวิจัยนี้ พบว่าจริยธรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาได้รับการถ่ายทอดมาตั้งแต่เด็กจนถึงปีสุดท้ายในมหาวิทยาลัย จริยธรรมที่ได้รับการปลูกฝังเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมีดังนี้

อันดับที่	จริยธรรม
	ความซื่อสัตย์
1	ความรับผิดชอบ ชยัน อดทน
2	เมตตา กรุณา ให้อภัย รักสันติ
3	การทำความดี
4	ความกตัญญู
5	การรักษาวินัย
6	ความเสียสละ
7	ความรักชาติ
8	ความยุติธรรม ความถูกต้อง
9	การประหยัด
10	

แหล่งที่นักศึกษาได้รับการถ่ายทอดจริยธรรมมาตั้งแต่เด็กจนใกล้จบมหาวิทยาลัย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่

อันดับที่ 1 โรงเรียนและวัด

อันดับที่ 2 ครอบครัว

อันดับที่ 3 กลุ่มกิจกรรม

อันดับที่ 4 สื่อต่าง ๆ

อันดับที่ 5 เรียนรู้ด้วยตนเอง

และช่วงวัย(ระดับชั้นเรียน) ที่ได้รับการปลูกฝังจริยธรรมเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ

อันดับที่ 1 ระดับประถมศึกษา (อายุ 6 - 12 ปี)

อันดับที่ 2 มัธยมศึกษาตอนต้น (อายุ 13 - 15 ปี)

อันดับที่ 3 มัธยมศึกษาตอนปลาย (อายุ 16 – 18 ปี)

อันดับที่ 4 อนุบาล (อายุต่ำกว่า 5 ปี)

อันดับที่ 5 มหาวิทยาลัย (อายุ 18 ปีขึ้นไป)

จากข้อมูล 3 กลุ่มข้างต้น สรุปผลได้ว่า จริยธรรมที่นักศึกษาได้รับการปลูกฝังมา มากที่สุด คือเรื่องความซื่อสัตย์ แหล่งปลูกฝังที่สำคัญมากที่สุดคือโรงเรียนกับวัด และวัยที่นักศึกษาได้รับการ ปลูกฝังจริยธรรมมากที่สุดคือช่วงอายุ 6 – 12 ปี ส่วนในมหาวิทยาลัยได้รับการปลูกฝังน้อยที่สุด ซึ่งเป็น สิ่งที่ควรพิจารณาว่าการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัยเรานั้นที่วิชาความรู้ เพื่อนำไปประกอบ อาชีพมากเกินไปหรือไม่และระบบการเรียนการสอนของเราให้ความสำคัญกับการปลูกฝังจริยธรรมเพียง พอหรือยัง สิ่งต่างๆ เหล่านี้สมควรจะได้มีการนำมาพิจารณาทบทวนและหาทางแก้ไขต่อไป

5. การติดตามและประเมินผล

การสร้างจริยธรรมเป็นการพัฒนาจิตใจต้องใช้ระยะเวลาและการดำเนินงานที่ ต่อเนื่อง ส่วนผลที่จะเกิดขึ้นตามมาก็ใช้เวลานานแต่เมื่อผลดีเกิดขึ้นแล้วก็จะทำให้สังคมมีความสงบสุข นำอยู่อาศัย

การสร้างจริยธรรมจึงต้องมีกระบวนการติดตามผลและประเมินผลอยู่เสมอเพื่อนำ ข้อบกพร่องมาแก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปดำเนินการต่อเป็นเช่นนี้เรื่อยไป จึงจะสามารถทำให้จริยธรรมดี งามที่ได้สร้างขึ้นมานั้นยังคงอยู่ตลอดไปในองค์กรหรือสังคมนั้นๆ

4. การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

ในการวิจัยนี้ได้้นำการวิเคราะห์องค์ประกอบมาใช้ในการศึกษาเนื่องจากเป็นเทคนิคการ วิเคราะห์ที่ใช้ลดตัวแปร โดยรวมตัวแปรจำนวนมากเข้าด้วยกันเพื่อให้ตัวแปรมีขนาดเล็กลงที่เรียกว่า องค์ประกอบ

ส่วนในการวิจัยนี้เป็นการนำตัวแปรทางด้านจริยธรรมซึ่งอยู่ในข้อคำถาม 50 ข้อ มารวมกัน ให้อยู่ในรูปของกลุ่มจริยธรรม

การวิเคราะห์องค์ประกอบในงานวิจัยนี้เป็นประเภทการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis หรือ EFA) ซึ่งเป็นการสำรวจข้อมูลด้านจริยธรรมและกำหนดจำนวน กลุ่มจริยธรรม (องค์ประกอบ) ซึ่งจะเป็นการสร้างแนวความคิด เสนอแนะสมมติฐานสำหรับการวิจัย และพัฒนาเครื่องมือวัดจริยธรรมที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (อรพินทร์ , 2543 : 1 – 2)

การเสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

การวิจัยเรื่องกระบวนการทัศนทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยการ นำเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบมาใช้ในการศึกษาก็เพื่อจะสร้างแนวความคิดในการวัดกลุ่ม

จริยธรรมและพัฒนาเครื่องมือวัดหรือสร้างแบบสอบถามวัดจริยธรรมซึ่งมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ศึกษาวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 และปีสุดท้าย ของคณะต่างๆ ใน วิทยาเขตขนาดใหญ่ และปัตตานี จำนวนทั้งสิ้น 811 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวัด มีข้อคำถามที่เกี่ยวกับเนื้อหาด้านจริยธรรม 50 ข้อ ประเมินค่าเป็น 5 ระดับ ความคิดเห็น ด้วยมากที่สุด (5 คะแนน) ไปจนถึงเห็นด้วยน้อยที่สุด (1 คะแนน) โดยใช้วิธีหมุนแกนแบบอิสระ (Orthogonal Rotation ชนิด Varimax) เพื่อหาจำนวนองค์ประกอบ (กลุ่มของจริยธรรม) ที่เหมาะสมโดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้

1. เลือกองค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (Eigenvalue) มากกว่าหรือเท่ากับ 1
2. ใช้การทดสอบ Scree Test
3. องค์ประกอบ (กลุ่มของจริยธรรม) ต่าง ๆ ควรประกอบด้วยจำนวนข้อคำถามอย่างน้อย 2

ข้อขึ้นไป

การวิเคราะห์ห้้องค์ประกอบจะมีการกำหนดเกณฑ์ของค่า KMO (The Kaiser – Meyer – Olkin) หรือ Measure Of sampling adequacy ซึ่งโดยทั่วไปค่า KMO ควรจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0.5 ถึง 1 และยังมีค่าใกล้ 1 มากเท่าใดก็จะมี ความเหมาะสมมากในการใช้การวิเคราะห์ห้้องค์ประกอบ

ในการวิจัยนี้ คำนวนค่า KMO ได้เท่ากับ 0.92 ซึ่งใกล้เคียงกับ 1 ค่อนข้างมากการวิเคราะห์ห้้องค์ประกอบในงานวิจัยนี้จึงมีความเหมาะสม

วิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง

จากตาราง 26 พิจารณาตามแนวตั้งจะมี 5 ช่องซึ่งอธิบายได้ดังนี้

ช่องที่ 1 เป็นช่องที่แสดงถึงจำนวนองค์ประกอบที่ 1 – 12 ในแต่ละองค์ประกอบจะแสดงค่าของข้อมูลตามช่องที่ 2 – 5

ช่องที่ 2 เป็นค่า Eigenvalue ตามหลักเกณฑ์ได้เลือกตัวแปร (ข้อคำถาม) เฉพาะที่มีค่า Eigenvalue ตั้งแต่ 1 ขึ้นไปเท่านั้นน้อยกว่า 1 จะไม่เลือกทั้งนี้เนื่องจากค่า Eigenvalue ที่เป็น 1 ขึ้นไปแสดงว่าองค์ประกอบนั้นมีตัวแปรตั้งแต่ 1 ตัว ขึ้นไปและถ้าค่า Eigenvalue น้อยกว่า 1 จะแสดงว่าองค์ประกอบนั้นมีตัวแปรน้อยกว่า 1 ตัว ซึ่งจะทำให้วิเคราะห์ไม่ได้

ช่องที่ 3 เป็นร้อยละของความแปรปรวนที่ค่า Eigenvalue ในช่วงที่ 2 สามารถอธิบายได้ ยกตัวอย่างเช่นองค์ประกอบที่ 1 มีค่า Eigenvalue เท่ากับ 11.442 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 22.885 เป็นต้น

คำร้อยละของความแปรปรวนในแต่ละองค์ประกอบนี้เมื่อนำมารวมกันทั้ง 12 องค์ประกอบจะได้ค่าการร่วมกันของตัวแปรหรือความแปรปรวนรวมในการวิจัยนี้มีค่าการร่วมกันของตัวแปรเท่ากับร้อยละ 55.108 อธิบายได้ว่าทั้ง 12 องค์ประกอบร่วมกันอธิบายความแปรปรวนรวมได้ ร้อยละ 55.108

ช่องที่ 4 เป็นชื่อกลุ่มจริยธรรมซึ่งจะมี 12 กลุ่ม เนื่องจาก 1 องค์ประกอบก็คือ 1 กลุ่มจริยธรรม, 12 องค์ประกอบจึงมี 12 กลุ่มจริยธรรม

การตั้งชื่อกลุ่มจริยธรรมจะตั้งให้สอดคล้องกับกลุ่มของตัวแปรหรือข้อคำถามทั้งหมดที่อยู่ในกลุ่มจริยธรรมนั้น ยกตัวอย่างเช่น องค์ประกอบที่ 1 เป็นชื่อกลุ่มจริยธรรม "การมีมารยาทและไม่ประพฤติล่วงความลับสูงสุด" ซึ่งตั้งขึ้นมาโดยพิจารณาให้สอดคล้องกับข้อคำถาม 8 ข้อ ที่อยู่ในองค์ประกอบที่ 1 นี้ได้แก่ข้อที่ 23 31 33 36 37 38 39 และ 46 เป็นต้น

ช่องที่ 5 เป็นตัวแปรหรือจำนวนข้อคำถามที่อยู่ในองค์ประกอบ หรือกลุ่มจริยธรรมทั้ง 12 กลุ่ม จำนวนข้อคำถามมีทั้งหมด 50 ข้อ

ดังนั้นในช่องที่ 4 และ 5 จะเป็นชื่อกลุ่มจริยธรรม 12 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรหรือจำนวนข้อคำถามในแต่ละกลุ่มมีดังนี้คือ

1. การมีมารยาทและไม่ประพฤติล่วงความลับสูงสุด ประกอบด้วยข้อคำถาม 8 ข้อ ได้แก่ข้อ 23 31 33 36-39 และ 46
2. ความเสียสละ ประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ ได้แก่ข้อ 24-28
3. ความขยันหมั่นเพียร ประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อ ได้แก่ข้อ 9-13 และ 19
4. การมีเหตุผลตามความเป็นจริง, ไม่ยึดติดในวัตถุและถือเงินเป็นใหญ่ ประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อ ได้แก่ข้อ 32 34 40-42 และ 44
5. ความซื่อสัตย์ ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ข้อ ได้แก่ข้อ 16-18 และ 22
6. การแสดงความรักชาติ ประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ ได้แก่ข้อ 45 และ 47-50
7. การเห็นแก่ประโยชน์สุขของผู้อื่น ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ ได้แก่ข้อ 29-30 และ 35
8. การรู้จักพอและไม่เบียดเบียนผู้อื่น ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 20 และ 43
9. การรักษาความลับ ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3-5
10. ความกล้ารับผิดชอบ ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 14-15
11. การรักษาวินัย ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1-2 และ 21

12. ความรับผิดชอบประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6-8

กลุ่มจริยธรรมทั้ง 12 กลุ่มและจำนวนข้อคำถามในแต่ละกลุ่มที่เสนอมาข้างต้นสามารถนำไปใช้เป็นแบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างหรือเสนอแนะข้อสมมติฐานเพื่อใช้สำหรับการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับจริยธรรมได้เป็นอย่างดี

ตาราง 26 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าการร่วมตัวแปรเป็นไปตามเกณฑ์

ช่องที่ 1	2	3	4	5
องค์ประกอบที่	Eigenvalue	%of Variance	ชื่อกลุ่มจริยธรรม	ข้อคำถามในแต่ละกลุ่มของจริยธรรม
1	11.442	22.885	การมีมารยาทและไม่ประพฤติล่วงความลับสุจริต	ข้อ23 การนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเองเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง ข้อ31 เมื่อท่านใช้กระดาษชำระเช็ดหน้าแล้วและบริเวณนั้นไม่มีถังขยะท่านจะเก็บกระดาษชำระนั้นใส่กระเป๋าทิ้งไปทิ้งถังขยะภายหลัง ข้อ33 เมื่อท่านทำความผิดแก่ผู้อื่นท่านก็ยินดีที่จะกล่าวคำขอโทษ ข้อ36 การแสดงความเคารพด้วยการไหว้ผู้ที่อาวุโสกว่าเราหรือรับไหว้ผู้ที่อ่อนวัยกว่าเราเป็นสิ่งที่ควรกระทำ ข้อ37 การให้ความเคารพนับถือต่อผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่ควรกระทำในสังคมไทย ข้อ38 การทดแทนบุญคุณแก่ผู้ที่ทำประโยชน์ให้เราเป็นสิ่งที่ควรกระทำ ข้อ39 การกล่าวคำขอบคุณหรือขอบใจเมื่อเราได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นเป็นสิ่งที่ควรกระทำ ข้อ46 คนยากจนที่มีน้ำใจงดงามเป็นบุคคลที่น่ายกย่องมากกว่าคนรวยที่ได้ทรัพย์มาจากการทุจริต
2	2.494	4.989	ความเสียสละ	ข้อ 24 การเสียสละเวลาและแรงกายเพื่อไปช่วยเหลือผู้ที่ได้รับภัยเดือดร้อนเป็นสิ่งที่สมควรกระทำ
				ข้อ 25 เมื่อมีการทำงานเพื่อส่วนรวมข้าพเจ้าจะไปร่วมด้วยเสมอเมื่อมีโอกาส แม้ว่าจะไม่ได้

				<p>คำตอบแทน</p> <p>ข้อ 26 ในวันหยุดข้าพเจ้าตั้งใจจะกลับบ้านต่างจังหวัดแต่เพื่อนขอให้ช่วยขนของย้ายหอพัก ข้าพเจ้าถึงคกลับบ้านแล้วไปช่วยขนของ</p> <p>ข้อ 27 ท่านเห็นว่าผู้ที่มีสิ่งต่างๆ มากกว่าผู้อื่น ควรละสิ่งเหล่านั้นแบ่งปันให้แก่ผู้อื่นบ้าง</p> <p>ข้อ 28 ถ้าเพื่อนบ้านมาชวนให้ท่านไปจุดศูระบายน้ำข้างถนน เพื่อป้องกันไม่ให้น้ำท่วมถนนแม้ว่าบ้านของท่านจะมีได้อยู่บนถนนสายนั้น ท่านก็จะไปช่วย</p>
3	1.893	3.786	<p>ความขยันหมั่นเพียร</p>	<p>ข้อ 29 ข้าพเจ้าจะทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่และเอาใจใส่เสมอ</p> <p>ข้อ 10 ท่านเห็นด้วยกับเรื่องนี้เพียงใด "ความขยัน หมั่นเพียร จะเป็นหนทางนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงาน"</p> <p>ข้อ 11 ข้าพเจ้าจะไม่ปล่อยให้งานค้างคั่งค้างอยู่นาน</p> <p>ข้อ 12 ข้าพเจ้าจะไม่ปล่อยให้เวลาล่วงเลยโดยเปล่าประโยชน์</p> <p>ข้อ 13 เมื่อทำงานแล้วล้มเหลว ข้าพเจ้าก็จะพยายามมุ่งมั่นทำงานนั้นต่อไป</p> <p>ข้อ 19 เพื่อนของท่านเล่าให้ฟังว่าได้ขโมยหนังสือมาจากห้องสมุดท่านแนะนำให้นำไปคืน</p>
4	1.76	3.52	<p>การมีเหตุผลตามความเป็นจริงไม่ยึดติดในวัตถุ</p>	<p>ข้อ 32 ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า "มือใครยาวสาวได้ สาวเอา"</p> <p>ข้อ 34 การรักพวกพ้อง รักสี ถือรุ่นนั้นถ้าเป็นการช่วยเหลือกันในสิ่งที่ผิดกฎหมายและเอาวัดเอาเปรียบผู้อื่น ก็เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ</p> <p>ข้อ 40 สำหรับข้าพเจ้าแล้วเงินไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต</p>

				<p>ข้อ 41 ความสุขของชีวิตมิได้อยู่ที่การทรัพย์สินเงินทองมากมายเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อ 42 ข้าพเจ้าไม่ชอบใช้ของที่มีราคาแพง เพียงเพื่อจะได้เข้ากลุ่มกับเพื่อนๆ ได้ และไม่ถูกดูแคลน</p> <p>ข้อ 44 การซื้อสินค้าราคาแพง มียี่ห้อเพื่อแสดงว่าเราเป็นผู้ที่มีรสนิยมร่ำรวย สำหรับนักศึกษาซึ่งไม่มีรายได้ของตนเองนั้นเป็นสิ่งไม่สมควรกระทำ</p>
5	1067	3.34	ความซื่อสัตย์	<p>ข้อ 16 ถ้าข้าพเจ้าเก็บเงินได้ไม่ว่าจะมีจำนวนมากเท่าใด ข้าพเจ้าก็จะมอบให้ผู้เกี่ยวข้องประกาศหาเจ้าของ</p> <p>ข้อ 17 แม้ค้าทอนเงินเกินมาให้ข้าพเจ้าก็จะส่งคืนกลับไป</p> <p>ข้อ 18 ท่านไปซื้อข้าวห่อจำนวน 30 ห่อ ที่ร้านค้าในเมืองเพื่อจะมากินเมื่อเที่ยงกับเพื่อนๆ เมื่อมาถึงหอพักนับเงินทอนจึงพบว่าคนขายคิดเงินผิดโดยคิดค่าข้าวเพียง 25 ห่อ ท่านจะนำไปจ่ายเพิ่มทันทีที่มีโอกาส</p> <p>ข้อ 22 เมื่อพนักงานร้านอาหารทอนเงินเกินมาให้ ข้าพเจ้าจะนำเงินที่เกินนั้นคืนกลับไป</p>
6	1.422	2.843	การแสดงความรักชาติ	<p>ข้อ 45 ท่านเชื่อว่าการทำดีย่อมได้รับผลดีตอบแทน</p> <p>ข้อ 47 ความเจริญรุ่งเรืองหรือตกต่ำในชีวิตของคนเราเกิดจากการกระทำของตนเองเป็นใหญ่ มิได้เกิดจากโชคชะตาหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ดลบันดาลให้เป็นเช่นนั้น</p> <p>ข้อ 48 ในยามที่ประเทศมีปัญหาเศรษฐกิจและหนี้ต่างประเทศมากมายขณะนี้ ท่านจึงหลีกเลี่ยงการซื้อสินค้าต่างประเทศและไม่เดิน</p>

				<p>ทางไปต่างประเทศ</p> <p>ข้อ 49 การแสดงความรักชาติวิธีหนึ่งคือ การซื้อสินค้าที่ผลิตในประเทศไทย</p> <p>ข้อ 50 การปฏิบัติตนให้เป็นเยาวชนที่ดีด้วยการไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกชนิดเป็นการแสดงความรักชาติอย่างหนึ่ง</p>
7	1.33	2.659	<p>การเห็นแก่ประโยชน์สุขของผู้อื่น</p>	<p>ข้อ 29 เมื่อท่านเข้าไปในห้องน้ำของคนอื่นและเห็นก๊อกน้ำรั่ว น้ำไหลไม่หยุด ท่านจะไปแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ</p> <p>ข้อ 30 เมื่อท่านพบว่าก๊อกน้ำในห้องน้ำเสียแล้วน้ำไหลไม่หยุด ท่านจะไปบอกแก่เจ้าหน้าที่ของคนะให้ทราบ</p> <p>ข้อ 35 เมื่อท่านเห็นลูกแมวอนอยู่กลางถนน ท่านจะหยุดรถแล้วลงไปอุ้มเอาไปวางไว้ข้างถนนที่ปลอดภัย</p>
8	1.198	2.396	<p>การรู้จักพอและไม่เบียดเบียนผู้อื่น</p>	<p>ข้อ 20 ท่านนั่งรถไฟไปต่างจังหวัดและนั่งอยู่ติดกับผู้หญิงคนหนึ่งที่มา พร้อมกับลูกชายอายุ 10 ปี และลูกสาวอายุ 15 ปี ลูกสาวเล่าให้แม่ฟังว่า เมื่อวานนี้แม่ให้เงินไป 15 บาท กินข้าวไป 10 บาท จ่ายรถโดยสาร 5 บาท จึงไม่มีเงินเหลือมาใส่กระปุกออมสิน ลูกชายเล่าว่า แม่ให้เงินไป 15 บาท กินข้าวไป 10 บาท ส่วนค่ารถ 5 บาท ไม่ได้จ่ายเพราะคอยหลบคนเก็บเงิน จึงมีเงินเหลือมาใส่กระปุกออมสิน 5 บาท แม่ได้ยินก็กล่าวว่าลูกชายเป็นคนเก่งมาก แม่รักลูก ส่วนลูกสาวเป็นคนไม่เก่งสู้น้องไม่ได้ ท่านไม่เห็นด้วยกับการสอนลูกเช่นนี้ และได้แนะนำให้เธอสอนลูกให้รักษาความซื่อสัตย์</p> <p>ข้อ 43 ในการซื้อสินค้านั้นท่านเห็นว่าเรา</p>

				ควรซื้อของมาเท่าที่จำเป็นจะต้องใช้ก็เพียงพอแล้ว
9	1.168	2.336	การรักษา ความ ลับจะ	ข้อ 3 ข้าพเจ้าจะไม่ยอมใช้วิธีที่ผิดกติกา เพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ ข้อ 4 ข้าพเจ้าจะไม่เปิดเผยความลับของผู้อื่น ข้อ 5 เมื่อได้ตกลงรับปากกับผู้ใดเอาไว้ ข้าพเจ้าจะต้องทำตามนั้นเสมอ
10	1.091	2.182	ความกล้า รับผิดชอบ	ข้อ 14 ในการสอบวิชาหนึ่ง นายสมชายทำ ข้อสอบไม่ได้แต่ได้แอบดูข้อสอบของนายบุญ มีซึ่งนั่งอยู่ข้างๆ โดยนายบุญมีไม่รู้ตัว ผู้คุม สอบจับไม่ได้แต่อาจารย์ผู้ตรวจข้อสอบรู้ว่ามี การลอกกันจึงเรียกทั้ง 2 คน มาพบเพื่อจะ ถามว่าผู้ใดเป็นคนลอก ถ้าท่านเป็นนายสม ชายท่านจะบอกความจริง ยอมรับผิดและ ยอมถูกลงโทษ ข้อ 15 เมื่อข้าพเจ้าทำผิด ข้าพเจ้าจะยอมรับ ว่าได้ทำผิด
11	1.065	2.129	การรักษา วินัย	ข้อ 1 การตรงต่อเวลาเป็นสิ่งที่ต้องกระทำ ข้อ 2 การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เช่น ข้อห้ามของห้องสมุดของคณะและของ มหาวิทยาลัยเป็นต้น เป็นสิ่งที่ต้องยึดถือ ปฏิบัติ ข้อ 21 "นายแดงกับนายเขียวเป็นเพื่อนกัน และเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาการจ้ด การ นายเขียวให้นายแดงอาศัยอยู่ด้วยในบ้าน ของตนโดยไม่คิดค่าเช่าไปจนกว่าจะเรียนจบ ในการสอบวิชาหนึ่งทั้ง 2 คน สอบวิชานี้ด้วย กันและนั่งติดกัน ขณะที่ผู้คุมสอบไม่อยู่ในห้อง สอบ และไม่มีใครเห็น นายเขียวได้พูดว่านาย แดงควรจะตอบแทนบุญคุณที่นายเขียว

				ได้ให้อาศัยอยู่ในบ้านโดยไม่คิดค่าเช่าจนเรียนจบและถ้าไม่ให้ลูกก็จะไม่ให้อาศัยอยู่อีกต่อไป นายแดงตัดสินใจไม่ยอมให้ลูกเพราะไม่ต้องการทำผิดระเบียบและต้องการรักษาความซื่อสัตย์ไม่ยอมให้มีการทุจริต" ท่านเห็นด้วยกับนายแดงอย่างไร
12	1.022	2.044	ความรับผิดชอบ	ข้อ 6 เมื่อท่านสัญญากับตนเองว่าคืนนี้จะอ่านหนังสือและทำรายงานส่งอาจารย์แม่ เพื่อนจะมาชวนไปดูภาพยนตร์ ท่านก็จะไม่ไป ข้อ 7 ท่านได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าในการจัดทำรายงาน ซึ่งท่านก็ได้จัดแบ่งงานให้ลูกทีมแต่ละคนไปทำเมื่อรายงานมีข้อบกพร่องในส่วนของการที่ลูกทีมคนหนึ่งได้รับมอบหมายไป ท่านก็ยินดีที่จะได้รับคำตำหนิจากอาจารย์ ข้อ 8 ท่านได้รับมอบหมายจากเพื่อนๆ ให้รวบรวมเงินและถือเงินนั้นไปจ่ายค่าถ่ายเอกสารปรากฏว่าเงินขาดหายไป 500 บาท ท่านก็จะชดใช้ส่วนที่ขาดหายไป
รวม	12	55.108	12 กลุ่ม จริยธรรม	50 ข้อ

บทที่ 4

สรุปผลจากการวิจัยและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องกระบวนการทัศนทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจะสืบค้นว่า นักศึกษาที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มอ.) ได้อบรม สั่งสอน ให้ความรู้ในสาขาวิชาชีพต่างๆ และได้ออกไปทำประโยชน์ให้แก่สังคมและประเทศชาติ นั้น นับแต่เริ่มเปิดสอนจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 34 ปีแล้วนี้ บัณฑิตที่จบออกไปเป็นผู้ที่มีจริยธรรมอยู่ในระดับใดหรือมหาวิทยาลัยได้ผลิตคนดี (มีจริยธรรมที่ดี) ให้แก่สังคมหรือไม่

จากจุดมุ่งหมายดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาโดยตั้งวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ 2 ประการคือ

1. สสำรวจกระบวนการทัศนทางจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะต่างๆ ที่มีผลการศึกษายู่ในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ
2. เปรียบเทียบกระบวนการทัศนทางจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยจำแนกไปตามชั้นปีที่ 1 ปีสุดท้าย และตามรายคณะ

นอกจากวัตถุประสงค์ 2 ประการข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเพิ่มเติมอีก 2 ประการเพื่อให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์และเป็นประโยชน์มากขึ้นคือ

3. การสร้างจริยธรรม
4. การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

ดังนั้น จึงมีวัตถุประสงค์ในการศึกษานี้ทั้งสิ้น 4 ประการข้างต้น

การได้มาซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีทั้งหมด 5 วิทยาเขต ได้เลือกศึกษา 2 วิทยาเขตคือ วิทยาเขตหาดใหญ่และปัตตานี เนื่องจากมีการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี และมีการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักศึกษาปี 1 ถึงปีสุดท้าย

หน่วยงานที่ใช้ในการศึกษา (หรือหน่วยศึกษา) คือ หน่วยงานที่ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ปี 1 ถึงปีสุดท้าย ทั้ง 2 วิทยาเขต มี 13 หน่วยงาน แบ่งออกเป็น 12 คณะ กับ 1 วิทยาลัย ดังนี้

วิทยาเขตหาดใหญ่มี 9 คณะ ได้แก่ วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาการจัดการ อุตสาหกรรมเกษตร และพยาบาลศาสตร์

วิทยาเขตปัตตานี มี 3 คณะกับ 1 วิทยาลัย ได้แก่ ศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยอิสลามศึกษา

ประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวนประชากรซึ่งได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 กับปีสุดท้ายของ 13 หน่วยงานในปีการศึกษา 2544 มีทั้งสิ้น 7,607 คน การคิดคำนวณกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรคำนวณของ Yamane Taro ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 96.6 จำนวนกลุ่มตัวอย่างออกมาได้ 811 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 10.66 ของจำนวนประชากรทั้งหมด

งานวิจัยนี้เน้นเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม ซึ่งวัดระดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย 5 ระดับคือ มากที่สุด เป็น 5 คะแนน จนถึงน้อยที่สุดเป็น 1 คะแนน

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัว (ข้อ 1-11) ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดทางด้านจริยธรรม (ข้อ 12-14) และตอนที่ 3 มี 50 ข้อเป็นเนื้อหาหลักของการศึกษา แบบสอบถามได้สร้างขึ้นมาโดยผ่านกระบวนการตรวจสอบเพื่อให้มีคุณภาพสูงก่อนนำไปใช้ และแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมานี้แต่ละข้อคำถามมีค่าอำนาจจำแนก 0.30 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อถือได้ร้อยละ 95.54

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์แยกองค์ประกอบ (Factor Analysis) และใช้สถิติ t และสถิติ F เพื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มและมากกว่า 2 กลุ่ม ตามลำดับ

ลักษณะด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 811 ตัวอย่าง เป็นกลุ่มตัวอย่างของวิทยาเขตขนาดใหญ่ 531 ตัวอย่าง หรือร้อยละ 65.4 ของทั้งหมด และของวิทยาเขตปานกลาง 280 ตัวอย่าง หรือร้อยละ 34.5 ของทั้งหมด

คำอธิบายลักษณะด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่างจะจำแนกเป็นแต่ละวิทยาเขตได้ดังนี้

วิทยาเขตขนาดใหญ่

เพศ ส่วนมากเป็นผู้หญิง (ร้อยละ 38.5 ของตัวอย่างทั้งหมด 811 คน) และเป็นผู้ชายร้อยละ

27

ศาสนา ส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 60), อิสลาม (ร้อยละ 3.7), คริสต์ (ร้อยละ 1.1)

อายุ (นับจำนวนเต็มเป็นปี) ส่วนมาก (ร้อยละ 41.1) มีอายุระหว่าง 18-20 ปี, รองลงมา มีอายุระหว่าง 21-25 ปี (ร้อยละ 22.1) และอายุ 15-17 ปี มีร้อยละ 2

สถานภาพของบิดา-มารดา ส่วนมากบิดา มารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 56.1) รองลงมาแยกกันอยู่ และหย่า มีร้อยละ 5.2, เป็นหม้าย ร้อยละ 4.2

อาชีพของบิดา ส่วนมากเป็นเกษตรกร (ร้อยละ 13.8), รองลงมาเป็นผู้มีกิจการของตนเอง (ร้อยละ 11.5), เป็นครู อาจารย์ (ร้อยละ 9.8), ข้าราชการ (ร้อยละ 9), ตำรวจ รัฐวิสาหกิจมีเท่ากัน (ร้อยละ 2.7), ทหาร (ร้อยละ 1.7)

อาชีพของมารดา ส่วนมากเป็นแม่บ้าน (ร้อยละ 25.1), รองลงมาเป็นเกษตรกร (ร้อยละ 14.4), ครู อาจารย์ (ร้อยละ 13.1), เจ้าของกิจการ (ร้อยละ 9.5), ลูกจ้าง (ร้อยละ 2.2), รัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 1.2)

การศึกษาสูงสุดของบิดา ส่วนมากบิดาจบปริญญาตรี (ร้อยละ 26.4), รองลงมาเป็นการศึกษามหาวิทยาลัย (ร้อยละ 20.1), อนุปริญญา (ร้อยละ 7), มัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 6.7), มัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 5.3)

การศึกษาสูงสุดของมารดา ส่วนมากมารดาจบการศึกษามหาวิทยาลัย (ร้อยละ 31.4), รองลงมาจบปริญญาตรี (ร้อยละ 18.5), อนุปริญญาและมัธยมศึกษาตอนปลาย มีเท่ากันคือ (ร้อยละ 5.9), มัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 3.8)

วิทยาเขตปัตตานี

เพศ ส่วนมากเป็นผู้หญิง (ร้อยละ 20.7 ของตัวอย่างทั้งหมด 811 คน) และเป็นผู้ชาย (ร้อยละ 13.8)

ศาสนา ส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 27.3), อิสลาม (ร้อยละ 6), และคริสต์ (ร้อยละ 1.2)

อายุ (นับจำนวนเต็มเป็นปี) ส่วนมากอายุระหว่าง 18.20 ปี (ร้อยละ 19.8) อายุ 21-25 ปี มี (ร้อยละ 13.6) อายุ 15-17 ปี มี (ร้อยละ 0.9)

สถานภาพของบิดา-มารดา ส่วนมากบิดา มารดาอยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 27.4) รองลงมาแยกกันอยู่ และหย่า (ร้อยละ 4.1)

อาชีพของบิดา ส่วนมากเป็นเกษตรกร (ร้อยละ 10.1), รองลงมาเป็นเจ้าของกิจการ (ร้อยละ 4.9), ลูกจ้าง (ร้อยละ 4.2), ข้าราชการ (ร้อยละ 3.9), ครู อาจารย์ (ร้อยละ 3.3), ทหารและรัฐวิสาหกิจ มีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 1.5, และตำรวจ (ร้อยละ 0.9)

อาชีพของมารดา ส่วนมากเป็นแม่บ้าน (ร้อยละ 11.5), รองลงมาเป็นเกษตรกร (ร้อยละ 9.1), เป็นเจ้าของกิจการ (ร้อยละ 5.2), ครู อาจารย์ (ร้อยละ 4.4), ลูกจ้าง (ร้อยละ 1.5) และรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 0.6)

การศึกษาสูงสุดของบิดา ส่วนมากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 19.5) รองลงมาปริญญาตรี (ร้อยละ 6.8), มัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 3), อนุปริญญาและมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนเท่ากันคือ (ร้อยละ 2.6)

การศึกษาสูงสุดของมารดา ส่วนมากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 20.4), รองลงมาปริญญาตรี (ร้อยละ 7.3), มัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 2.7), มัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 2.4) และอนุปริญญา (ร้อยละ 2)

รายได้ของครัวเรือน

เป็นรายได้ที่เป็นตัวเงินของทุกคนในครัวเรือนของตัวอย่าง จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 วิทยาเขตพบว่า รายได้เฉลี่ยเป็นจำนวนบาทต่อเดือนมีดังนี้

บิดา = 17,029.65 บาทต่อเดือน

มารดา = 14,809.93 บาทต่อเดือน

... ทั้งครัวเรือน = 31,839.58 บาทต่อเดือน

รายได้ของครัวเรือนเท่ากับ 31,839.58 บาทต่อเดือน

สิ่งที่ค้นพบจากการวิจัย

การวิจัยนี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้คือ

1. การจัดกลุ่มจริยธรรม จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จึงได้จัดกลุ่มของจริยธรรมได้เป็น 10 กลุ่มคือ

- 1.1 การรักษาวินัย (G1)
- 1.2 ความรับผิดชอบ (G2)
- 1.3 ความซื่อสัตย์ (G3)
- 1.4 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (G4)
- 1.5 การมีเหตุผลตามความเป็นจริง (G5)
- 1.6 ความมีเมตตา (G6)
- 1.7 ความกตัญญู (G7)
- 1.8 ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม (G8)
- 1.9 การทำความดี (G9)

1.10 ความรักชาติ (G10)

2. ระดับความคิดเห็น ในแบบสอบถามตอนที่ 3 ส่วนของเนื้อหาหลักจำนวน 50 ข้อ แบ่งการวัดออกเป็น 5 ระดับจาก 1 น้อยที่สุดไปถึง 5 มากที่สุด

3. การประมวลผลข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามวัดความคิดเห็นในข้อ 2 จะนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต

4. สร้างระดับชั้นของจริยธรรม โดยจะแบ่งชั้นของจริยธรรมออกเป็น 5 ชั้น ชั้นที่ 1 ต่ำที่สุดไปถึงชั้นที่ 5 สูงที่สุด

นำสิ่งที่ค้นพบไปตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ดังนี้

1. วัดวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 สำรวจกระบวนการทัศนทางจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะต่างๆ ที่มีผลการศึกษาอยู่ในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ได้ดังนี้

1.1 จริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 811 คน ให้ความสำคัญกับจริยธรรมทั้ง 10 กลุ่ม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. ความกตัญญู
2. การทำความดี
3. ความรักชาติ
4. การมีเหตุผลตามความเป็นจริง
5. ความซื่อสัตย์
6. ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม
7. การรักษาวินัย
8. การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
9. ความรับผิดชอบ
10. ความมีเมตตา

และกลุ่มของจริยธรรมในอันดับที่ 1-5 จะอยู่ในระดับชั้นของจริยธรรมชั้นที่ 5 (สูงที่สุด) ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีมากที่สุด

ส่วนกลุ่มของจริยธรรมในอันดับที่ 6-10 จะอยู่ในระดับชั้นของจริยธรรม ชั้นที่ 4 (สูง)

1.2 จริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

เมื่อแบ่งหน่วยศึกษาทั้ง 12 คณะกับ 1 วิทยาลัย ออกเป็น 3 สาขาวิชา คือ

1. สาขาวิชาสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ ศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และวิทยาลัยอิสลามศึกษา

2. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ ทันต- แพทยศาสตร์ และพยาบาลศาสตร์

3. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกษตร และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ทั้ง 3 สาขาวิชามีลักษณะของจริยธรรมทั้ง 10 กลุ่มอยู่ในอันดับเหมือนกัน 5 กลุ่มได้แก่ ความกตัญญู, ความรักชาติ, ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม การรักษาวินัยและความมีเมตตา

ส่วนลักษณะของจริยธรรมที่เหลืออีก 5 กลุ่มจะอยู่ในอันดับที่แตกต่างกันออกไป

ทางด้านระดับชั้นของจริยธรรมพบว่า ทั้ง 3 สาขาอยู่ในระดับชั้นของจริยธรรม ชั้นที่ 5 (สูงที่สุด) เหมือนกัน แต่มีค่าของคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันไปดังนี้คือ

สาขาวิชาสังคมศาสตร์	4.33
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์	4.25
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์	4.23

1.3 จริยธรรมของนักศึกษา ปี 1 จำแนกตามเกรดและรายคณะ

จากการศึกษาพบว่านักศึกษาปี 1 ทุกคณะที่มีเกรดสูง ปานกลาง และต่ำ ทั้ง 3 กลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยของจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และทั้ง 3 กลุ่มมีคะแนนจริยธรรมอยู่ในระดับชั้นของจริยธรรมสูงที่สุด (ชั้น 5)

1.4 จริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้าย จำแนกตามเกรดและรายคณะ

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาปีสุดท้ายทุกคณะที่มีเกรด สูง ปานกลาง และต่ำ ทั้ง 3 กลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยของจริยธรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 กล่าวคือกลุ่มเกรดสูง จะมีคะแนนจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มเกรดปานกลางและต่ำ

และกลุ่มเกรดสูงอยู่ในชั้นของจริยธรรมสูงที่สุด (ชั้น 5) ซึ่งสูงกว่าอีก 2 กลุ่ม กล่าวคือกลุ่มเกรดปานกลางและต่ำอยู่ในชั้นของจริยธรรมชั้น 4 หรือสูงมาก

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เปรียบเทียบกระบวนการทัศนทางจริยธรรมของนักศึกษา โดยจำแนกตามชั้นปีที่ 1 ปีสุดท้าย และตามรายคณะ

ถ้ากำหนดให้กระบวนการเสริมสร้างจริยธรรมของหน่วย ศึกษาทั้ง 12 คณะกับ 1 วิทยาลัย ดำเนินไปเป็นปกติ คือ ไม่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปจากที่เป็นอยู่ในขณะนี้ (Other things being equal) ผลของการวิเคราะห์จะเป็นดังต่อไปนี้

2.1 เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาปี 1 กับปีสุดท้ายเป็นรายคณะ พบว่า

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีสุดท้าย ทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในชั้นของจริยธรรมชั้นสูงที่สุด (คือชั้น 5) แต่มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันคือ ปี 1 เท่ากับ 4.30 ปีสุดท้ายเท่ากับ 4.22 และปี 1 มีคะแนนมากกว่า เท่ากับ 0.08

อธิบายได้ว่า กระบวนการเสริมสร้างจริยธรรมของทั้ง 13 หน่วยศึกษาไม่ได้ช่วยให้จริยธรรมของนักศึกษาปี 1 เพิ่มขึ้นและในทางตรงกันข้ามกลับทำให้ชั้นปีที่ 1 มีคะแนนจริยธรรมลดลงไป จากเดิม

อย่างไรก็ตาม ค่าของคะแนนมีไม่มากนัก (0.08) ดังนั้น ยังไม่มีผลรุนแรงเพราะทั้งปี 1 และปีสุดท้ายต่างก็อยู่ในชั้นจริยธรรมสูงที่สุด (ชั้น 5) เหมือนกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ โดยศึกษาจากผลต่างของคะแนนจริยธรรม (คะแนนจริยธรรมปีสุดท้าย-ปี 1) ถ้าผลต่างมีค่าเป็น

บวก แสดงว่าคณะนั้นมีกระบวนการที่ช่วยเสริมสร้างจริยธรรมให้แก่นักศึกษาอย่างได้ผลมากจึงทำให้นักศึกษาปี 1 เมื่อเรียนมาจนถึงปีสุดท้ายมีคะแนนจริยธรรมสูงขึ้นจากเดิม

ลบ แสดงว่าคณะนั้นมีกระบวนการที่ช่วยเสริมสร้างจริยธรรมให้แก่นักศึกษาอย่างไม่ได้ผล จึงทำให้นักศึกษาปี 1 เมื่อเรียนจนถึงปีสุดท้าย มีคะแนนจริยธรรมลดลงจากเดิม

เมื่อเรียงลำดับคณะต่างๆ ที่มีกระบวนการเสริมสร้างจริยธรรมให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไปจนจบ (ปีสุดท้าย) อย่างได้ผลมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุดมีดังนี้

อันดับที่ 1	คณะแพทยศาสตร์
อันดับที่ 2	คณะศึกษาศาสตร์
อันดับที่ 3	คณะเภสัชศาสตร์
อันดับที่ 4	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
อันดับที่ 5	คณะพยาบาลศาสตร์
อันดับที่ 6	คณะวิศวกรรมศาสตร์
อันดับที่ 7	วิทยาลัยอิสลามศึกษา
อันดับที่ 8	คณะทันตแพทยศาสตร์

อันดับที่ 9	คณะวิทยาศาสตร์
อันดับที่ 10	คณะอุตสาหกรรมเกษตร
อันดับที่ 11	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
อันดับที่ 12	คณะวิทยาการจัดการ
อันดับที่ 13	คณะทรัพยากรธรรมชาติ

2.2 *เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาปี 1 จำแนกตามเกรดและเป็นรายคณะ*
จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาปี 1 ที่เข้าสู่มหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ได้เกรดต่ำ ปานกลาง และสูง ทั้ง 3 กลุ่มมีคะแนนจริยธรรมค่อนข้างมากคือ 4.33, 4.26 และ 4.31 ตามลำดับจากคะแนนเต็ม 5

และทั้ง 3 กลุ่มอยู่ในขั้นของจริยธรรมสูงที่สุดคือขั้น 5 จึงกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้เด็กที่มีจริยธรรมสูงเข้ามาเรียน

2.3 *เปรียบเทียบจริยธรรมของนักศึกษาปีสุดท้าย จำแนกตามเกรดและเป็นรายคณะ*
จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาปีสุดท้ายที่จะจบออกไปที่มีเกรดสูง ปานกลาง และต่ำ มีคะแนนจริยธรรมเป็น 4.35, 4.14 และ 4.13 ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 5 กล่าวคือ นักศึกษาที่จะจบออกไปที่มีเกรดสูงก็มีคะแนนจริยธรรมสูง (4.35) ด้วย แสดงว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ผลิตนักศึกษาที่เป็นคนเก่งและเป็นคนดีให้แก่สังคม

2.4 *ภาพรวมจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง*

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ในขั้นของจริยธรรมขั้นที่ 4 และ 5 ซึ่งโดยภาพรวมแล้วกล่าวได้ว่านักศึกษามีจริยธรรมอยู่ในขั้นดีมาก

อย่างไรก็ตาม เมื่อสำรวจลักษณะจริยธรรมทั้ง 10 กลุ่มของทั้ง 13 คณะ พบว่า กลุ่มของจริยธรรมที่มีความสำคัญที่จะต้องปรับปรุงเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมีดังนี้คือ

- อันดับที่ 1 การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
- อันดับที่ 2 ความรับผิดชอบ
- อันดับที่ 3 การรักษาวินัยและควมมีเมตตา
- อันดับที่ 4 ไม่เป็นผู้มีลักษณะวัตถุนิยม
- อันดับที่ 5 ความซื่อสัตย์

อันดับที่ 6 ความรักชาติ

อันดับที่ 7 การมีเหตุผลตามความเป็นจริงและการทำความดี

3. การสร้างจริยธรรม

จากการเสนอข้อมูลที่ผ่านมาแม้ว่าจะแนบจริยธรรมจะมีค่ามาก และระดับชั้นของจริยธรรมจะอยู่ในชั้น 4 ขึ้นไป ซึ่งโดยภาพรวมแล้วกล่าวได้ว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีจริยธรรมดี แต่ก็ไม่ควรจะหยุดนิ่งอยู่แค่นี้ สมควรที่จะส่งเสริมและสร้างจริยธรรมที่ดียิ่งขึ้นให้มีมากขึ้นและสืบเนื่องติดต่อกัน ไม่ให้เลือนหายไป แนวทางการสร้างจริยธรรมมีดังนี้

3.1 จัดเตรียมองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 2 อย่างคือ องค์ประกอบภายนอกซึ่งมีทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมที่ล้อมรอบตัวของนักศึกษา และองค์ประกอบภายในคือตัวนักศึกษาเองที่จะต้องเตรียมให้ถึงพร้อมซึ่งการพัฒนาทางจริยธรรม

3.2 เนื้อหาของจริยธรรม จะต้องขจัดสิ่งที่ไม่ดีออกไปและส่งเสริมจริยธรรมที่ดียิ่ง การสร้างจริยธรรมจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาของจริยธรรมที่เป็นแกนหรือเป็นหลัก แล้วมุ่งสร้างตรงนั้นก็จะทำให้เกิดจริยธรรมอื่นๆ ที่สัมพันธ์กันได้รับการส่งเสริมไปด้วย

3.3 วิธีการสอดแทรกเนื้อหาจริยธรรม กระทำได้โดยผ่านทางวิชาเรียนและกิจกรรมนอกหลักสูตร โดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมและเน้นที่การปฏิบัติ จะช่วยสร้างจริยธรรมอย่างได้ผลดี

3.4 ความเหมาะสมของเนื้อหาจริยธรรม แหล่งถ่ายทอดและวัยของผู้รับจะต้องมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน การเสริมสร้างจริยธรรมจึงจะได้ผล

3.5 การติดตามและประเมินผล จะต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปปฏิบัติเช่นนี้เรื่อยไป

4. การวิเคราะห์องค์ประกอบ

ในการวิจัยนี้การสรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาข้อที่ 1 และ 2 เป็นการสรุปผลโดยจัดแบ่งกลุ่มของจริยธรรมออกเป็น 10 กลุ่ม โดยอาศัยการค้นคว้าข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

และเมื่อนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง 811 ตัวอย่าง ได้ตอบคำถามตอนที่ 3 ในส่วนของเนื้อหา จำนวน 50 ข้อ แล้วนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis หรือ EFA)

ผลจากการคำนวณจึงได้กลุ่มจริยธรรมออกมาเป็น 12 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มได้จำแนกข้อ คำถามทั้งหมด 50 ข้อ ออกไปตามกลุ่มต่างๆ ทั้ง 12 กลุ่ม ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลนี้จะเป็น ประโยชน์ในการเสนอแนะสมมติฐานและพัฒนาเครื่องมือวัดจริยธรรม (แบบสอบถาม) ที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและสามารถนำไปใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องจริยธรรม ดังนี้

1. สมควรให้มีการศึกษากระบวนการทัศนคติทางจริยธรรมของนักศึกษาทุกคณะทุกมหาวิทยาลัย ในประเทศไทยเพื่อจะได้ทราบลักษณะทางจริยธรรม การเปรียบเทียบระหว่างคณะและมหาวิทยาลัย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างและส่งเสริมจริยธรรมที่ดั่งามให้แก่นักศึกษา
2. ควรให้มีการศึกษาและประเมินผลการสร้างและส่งเสริมจริยธรรมอย่างต่อเนื่อง เช่นทุก 3 ปี หรือ 5 ปี เป็นต้น

บรรณานุกรม

กรรณิกา ศรีเจริญ. วิเคราะห์คุณธรรมในหนังสือการ์ตูนเล่มละบาท. มหาวิทยาลัยนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2525.

กองแผนงาน, สำนักงานอธิการบดี. สารสนเทศ 2544, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

กุหลาบ ร่มศรี. การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน สำหรับนักเรียน
มัธยมศึกษา ปีที่ 6, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.

โกศล มีคุณ. การวัดจริยธรรม. ราชบุรี : วิทยาลัยครู หมู่บ้านจอมบึง, 2533.

ชนิษฐา สาลีผล. การเปรียบเทียบคุณภาพแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความอดทนระหว่าง
สถานการณ์ที่เป็นภาษากับสถานการณ์ที่เป็นภาพการ์ตูน, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2537.

เครือวัลย์ ลิ้มปิยะศรีสกุล. การวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2530.

จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์. การพัฒนาจริยธรรม, เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการเรื่องอุดมศึกษากับ
การพัฒนาจริยธรรม จัดโดย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 19 พฤศจิกายน 2540.

จินตนา ธนวิบูลย์ชัย. คุณสมบัตินในการวัดและคุณภาพของมาตรวัดเจตคติเชิงจริยธรรมด้านความ
รับผิดชอบที่สร้างขึ้นโดยประยุกต์วิธีการของธอร์นไคค์, มหาวิทยาลัยนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2540.

จิรวัดมา มั่นยืน. ประสบการณ์ ในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางพุทธศาสนาของนิสิต
ในกรุงเทพมหานคร, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ประสานมิตร, 2536.

จุไรรัตน์ เหล่าอุตสาหกรรม. ผลของการใช้แบบสร้างความคิดรวบยอดที่มีต่อความคิดรวบยอดด้านจริยธรรม
และต่อผลสัมฤทธิ์ด้านจริยศึกษาของอิสลามศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.

เจริญลักษณ์ สุขไข. ผลของการสอนโดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมด้านความเมตตา กรุณาและ
ความยุติธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 , คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัย

- ฉลวย ชีวภิตาการ และคณะ. คุณภาพบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในทัศนะของผู้จ้างงาน/ผู้บังคับบัญชา. สำนักงานอธิการบดี, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2540.
- ณรงค์ เพ็ชรเส็ง. การปฏิบัติที่เป็นแบบอย่างของครูประถมศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราช ตามทัศนะของครูและผู้บริหาร, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2540.
- ดวงจันทร์ หนูทอง. ผลของการใช้แม่แบบหนังสือที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมณีเจริญ มิตรภาพที่ 227 จังหวัดนครศรีธรรมราช, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมและการพัฒนาบุคคล, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตน ในวารสารแนะแนว ปีที่ 18, ฉบับที่ 91, กุมภาพันธ์ - มีนาคม, 2527.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิม. จริยธรรมของ เยาวชนไทย. รายงานการวิจัยฉบับที่ 21 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.
- เดช วิโย. การศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการด้านการคิดให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กนักเรียนประถมศึกษา ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.
- ทวีป ปรีชา. ศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช ในทัศนะของผู้ปกครอง, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ประสานมิตร, 2519.
- ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ. การสร้างแบบทดสอบ วัดจริยธรรมด้านความกตัญญูต่อเวที สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- ทัศนีย์ กิตวินิต. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการทำงานของพนักงาน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2540.
- ธวัช ทวยภา. การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ที่มีแนวคิดในการแก้ปัญหา ทางวิทยาศาสตร์แตกต่างกัน, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, มหาสารคาม, 2531.
- ของครูและกรรมการศึกษาของโรงเรียนในจังหวัดกระบี่, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2538

- นภาพร ชติสาจารย์. ความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2535.
- นรินทร์ ศรีสว่าง. การสร้างแบบทดสอบจรรยาบรรณด้านความใฝ่รู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6
ในจังหวัดร้อยเอ็ด, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2541.
- บรรเจิด พุฒิมิถิตติ. เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง เอดูสารจัดสำเนาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์.
- บัญญัติ วรรณบุตร. การสร้างแบบทดสอบวัด จริยธรรมด้านความไม่ประมาท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษา ปีที่ 1, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ประเวศ วะสี. ยุทธศาสตร์ทางปัญญาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สุดของสังคมทั้งหมดร่วมกัน
ในการศึกษาไทยในสถานการณ์โลก ระดม 6 นักคิดนักการศึกษาชี้ทางรอด. นนทบุรี :
สำนักพิมพ์มิติใหม่, 2543.
- ประสาน เจริญพิทยา. การปฏิบัติตามค่านิยมพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในทัศนะของ
ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม, 2532.
- ปรัชญา พรหมวงษ์. ผลของวิธีสอนโดยการสร้างเสริมเจตคติต่อจรรยาบรรณของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2540.
- พรรณี ผุดเกตุ. ผลของการใช้สัญญาการเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และความรับผิดชอบในการเรียน
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์, 2541.
- พรรณี อุ่นศรีเพ็ง. การสร้างแบบทดสอบวัดคุณธรรมจริยธรรมมืออึ่งค่างแปด ด้านศีล สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1, มหาวิทยาลัยวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- พรศรี ผานิชวงศ์. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของครู ประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการ
ศึกษาแห่งชาติ ตามการรับรู้ของตนเอง, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). การพัฒนาจรรยาบรรณกรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
2535.
- พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด. กรุงเทพฯ : บริษัทสหธรรมมิกจำกัด, 2538.

พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต). จะพัฒนาคนกันได้อย่างไร พุทธศาสนากับการพัฒนามนุษย์.

กรุงเทพฯ : บริษัทสหธรรมิกจำกัด, 2536.

พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต). พุทธศาสตร์กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. เอกสารประกอบการ

การสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง บัณฑิตอุดมคติไทย : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในแผน ฯ.

ฉบับที่ 8, สิงหาคม, 2540.

พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต). สัจธรรมกับจริยธรรม. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง

อุดมศึกษากับการพัฒนาจริยธรรมจัดโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 19 พฤศจิกายน

2540.

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว. ประโยชน์แห่งการอยู่ในธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธงสีฟ้า

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (รศ.). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ และ

ทำปกเจริญผล, 2531.

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. "จดหมายจากอเมริกา ฉบับที่ 4 เรื่องนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย",

ครุศาสตร์. 6(1) : 30 - 38. พฤษภาคม - มิถุนายน, 2519.

มงคล ศรีวัฒน์. ปัญหาทำไมฉันจึงควรมีศีลธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. จดหมายข่าววิชาการ, ปีที่ 3 ฉบับที่ 6, วันพุธที่ 11 กุมภาพันธ์ 2541.

มารวย ผดุงสิทธิ์. จริยธรรมในองค์การ, ในวารสารบริหารธุรกิจ ฉบับที่ 87 (กรกฎาคม - กันยายน

2543).

เมธี โพรพัฒน์. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์

ของเด็กไทย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

ยอดวิทย์ เครือวรรณ. การศึกษาคุณภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความเสียสละ ชนิด

สถานการณ์ที่มีรูปแบบการตอบต่างกัน, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.

รุจี เล็งเนตร. ผลของการฝึกสมาธิ ที่มีต่อพฤติกรรม จริยธรรมของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5,

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2540.

ลำดวน เกษตรสุนทร. ทศนคติทางจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จังหวัดสงขลา,

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, สงขลา, 2526.

- วนิดา โอภาสพินิจ. การเปรียบเทียบค่าความเชื่อมั่นมาตรฐานวัดจริยธรรมในการดูแลผู้ป่วยที่ติดเชื้อ
เอช ไอ วี และเอดส์ สำหรับนักศึกษาพยาบาลที่สร้างตามแบบลิเคอร์ต์และตามแบบ
ชาร์เตอร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.
- วรรณมา มณีโชติ. พฤติกรรมตามจรรยาบรรณ ครู ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษาที่ 2,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2541.*
- วัชรินทร์ บรรณเกียรติ. การศึกษามโนทัศน์ทางจริยธรรมในหนังสืออ่านสำหรับเด็กที่ขณะการประกวด
ในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- วัฒนา ศรีสัตย์วาจา. ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวล และคุณธรรมบางประการของนิสิต
มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.
- วิเชียร ทองนุช. เปรียบเทียบการคิดให้เหตุผลตามหลักการอนุรักษ์ และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม
ของนักเรียนที่มีการอบรมเลี้ยงดูและภูมิหลังทางสังคมต่างกัน, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
- วิบูลลักษณ์ สุขแป. การเปรียบเทียบจริยธรรมระหว่างนักเรียนประจำและนักเรียนไป - กลับ ของ
โรงเรียนประชาวมงคล (โครงการห้วยองคต อันเนื่องมาจาก พระราชดำริ) จังหวัดกาญจนบุรี,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2540.
- วิรัช จาบถนอม. เปรียบเทียบการคิดหาเหตุผลตามหลักตรรกศาสตร์และการคิดหาเหตุผล เชิงจริยธรรม
ของนักเรียนระดับอายุ 13 และ 15 ปี ในกรุงเทพมหานครและในชนบท, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- วิลาสินี เพชรขาว. ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่, ในวารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ปีที่ 7,
ฉบับที่ 1, มกราคม - เมษายน 2544.
- ศักดิ์ชัย นิธิภูทิว. ความแปลกแยกของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร, ปรินญาานิพนธ์การศึกษา
ดุสิตบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- ศุภิมา ณ วงศ์สุภาพ. กระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) เอกสารอัดสำเนา,
คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- สงกรานต์ จิตสุทธิภากร. (ผู้แปล), อุปนิสัย 7 ประการ พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง, พระนคร :
บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2539.

- สมเชื้อ วงศ์पालามานนท์. การศึกษาค่านิยมทางจริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษาในสถาบัน
การศึกษาครู ซึ่งตั้งอยู่ในเขตที่ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิม, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2526.
- สมบูรณ์ ชิตพงศ์. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวัดผล, เอกสารอัดสำเนา, สำนักทดสอบทางการ
ศึกษาและจิตวิทยา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมพร หลิมเจริญ. การสร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเอง สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2537.
- สำนักนายกฯ. เอกสารอัดสำเนา, แนวความคิดการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8.
- สิริพร แก้วนุ่น. การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กประถมศึกษาในเขตการศึกษา 12,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
- สุเชษฐ คำนุชนารถ. การสร้างแบบทดสอบวัดอคติ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- สมน อมรวิวัฒน์. บทบาทของสถาบันการศึกษาต่อการพัฒนาจิตใจ, เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง
อุดมศึกษากับการพัฒนาจริยธรรม จัดโดย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 19 พฤศจิกายน
2540.
- สุรพงศ์ ชูเดช. ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยกับจิตลักษณะที่สำคัญของ
นิสิต, ปรินญาณิพนธ์, 2534.
- สุรียา เหมตะศิลป์. ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรม ระดับสติปัญญาและการยอมรับของเด็กวัยรุ่น
ตอนต้น, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.
- สุวรรณ วชิรปรากฏสกุล. การสร้างแบบทดสอบ วัดคุณธรรมด้านกัลยาณมิตร สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- สุวรรณา อร่ามเมธาพงศา. การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัด
นครศรีธรรมราช ในทัศนะของนักเรียน, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2519.
- หทัยา สารสิทธิ์. ผลการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาความมีระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2541.
- อนันต์ ศรีโสภณ. สถิติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

- อนุกุล อโนชัย. การเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในวิชาจริยศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเกมกับการสอนโดยใช้กิจกรรมตามแผนของกรมวิชาการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- อนุวัตร คุณแก้ว. การวัดและการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.
- อรพินทร์ ชูชม. เอกสารประกอบการอบรมการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ เรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) , สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 25 เมษายน 2543.
- อัจฉรีย์ ศรีไตรรัตน์. ผลของการสอนโดยใช้บทบาทสมมติและสถานการณ์จำลองที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2542.
- อารี จำปาทอง. การส่งเสริมจริยธรรมในโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัด สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- อุทุมพร (ทองอุไทย). วิธีวิเคราะห์ตัวประกอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- อุไรวรรณ อินทยารัตน์. ผลของการสอนวิธีบทบาทสมมติและกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2541.
- เอมอร ทองเจียว. เอกสารประกอบการเรียนวิชา 470 - 102 สังคมวิทยาเบื้องต้น , ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Adams & Fitch (1983) Psychological environments of University departments : Effects on College students identity status and ego development. Journal of personality and Social Psychology, 44(6), 1226 - 1275.
- Ericson, E.H. "Indentity and the Life Cycle", Psychological Issues. 1(1) : 1 - 171 1989.
- Kaplan, R.M. and Saccuzzo, D.P. 1982 Psychological Testing : Principles, Applications and Issues. California Brook and Cole. Comp.
- Kohlberg, L.(1976) Moral stages and moralization : The cognition developmental approach. In Lickona (ed.,) Moral development and Behavior : Theory Research and social Issues. New York : Holt Rinehart 2 Winston, pp. 31 - 53.

ภาคผนวก ก
คณะผู้ทำวิจัย

1. รองศาสตราจารย์สุรเชษฐ์	ชิระมณี	หัวหน้าโครงการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรชัย	ลิขิตธรรมโรจน์	ผู้ร่วมโครงการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันชัย	ธรรมศักดิ์การ	ผู้ร่วมโครงการ

๔